

Grozījumi:

16.06.2011. likums / LV, 103, 06.07.2011. / Stājas spēkā 07.07.2011.
08.09.2011. likums / LV, 144, 13.09.2011. / Stājas spēkā 14.09.2011.
04.10.2012. likums / LV, 166, 19.10.2012. / Stājas spēkā 20.10.2012.
14.02.2013. likums / LV, 46, 06.03.2013. / Stājas spēkā 15.03.2013.
21.02.2013. likums / LV, 40, 26.02.2013. / Stājas spēkā 27.02.2013.
07.03.2013. likums / LV, 61, 27.03.2013. / Stājas spēkā 10.04.2013.
18.04.2013. likums / LV, 87, 08.05.2013. / Stājas spēkā 22.05.2013.
21.11.2013. likums / LV, 234, 29.11.2013. / Stājas spēkā 30.11.2013.
24.04.2014. likums / LV, 92, 14.05.2014. / Stājas spēkā 28.05.2014.
23.10.2014. likums / LV, 225, 12.11.2014. / Stājas spēkā 26.11.2014.
17.12.2015. likums / LV, 2, 05.01.2016. / Stājas spēkā 19.01.2016.
17.12.2015. likums / LV, 251, 23.12.2015. / Stājas spēkā 24.12.2015.
02.06.2016. likums / LV, 111, 09.06.2016. / Stājas spēkā 10.06.2016.
23.11.2016. likums / LV, 241, 10.12.2016. / Stājas spēkā 01.01.2017.
01.12.2016. likums / LV, 241, 10.12.2016. / Stājas spēkā 11.12.2016.
22.11.2017. likums / LV, 242, 06.12.2017. / Stājas spēkā 01.01.2018.
20.06.2018. likums / LV, 128, 28.06.2018. / Stājas spēkā 12.07.2018.
20.06.2019. likums / LV, 130, 30.06.2019. / Stājas spēkā 14.07.2019.
03.10.2019. likums / LV, 204, 08.10.2019. / Stājas spēkā 09.10.2019.
04.06.2020. likums / LV, 115A, 15.06.2020. / Stājas spēkā 16.06.2020.
11.06.2020. likums / LV, 119C, 22.06.2020. / Stājas spēkā 06.07.2020.
05.11.2020. likums / LV, 223, 17.11.2020. / Stājas spēkā 01.12.2020.
10.12.2020. likums / LV, 243, 16.12.2020. / Stājas spēkā 17.12.2020.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likums

I nodaļa. Vispārīgie noteikumi

1.pants. Likumā lietotie termini

Likumā ir lietoti šādi termini:

- 1) **apraide** — darbību kopums, kas nodrošina elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmu un raidījumu veidošanu, to sākotnējo izplatīšanu saskaņā ar raidījumu pārraidīšanas sarakstu un vienlaicīgu publisku uztveršanu, izmantojot elektronisko sakaru tīklus;
- 2) **apraides aptveršanas zona** — teritorija, kurā raidītāja signāla intensitāte atbilst kvalitatīvas uztveršanas kritērijiem, ko katram uztveršanas veidam nosaka starptautiskie līgumi par apraidi;
- 3) **audio un audiovizuāls elektroniskā plašsaziņas līdzekļa pakalpojums** — pakalpojums (vai no tā nošķirama daļa), uz kuru attiecināma elektroniskā plašsaziņas līdzekļa redakcionālā atbildība un kura galvenais uzdevums ir, izmantojot publiskos elektronisko sakaru tīklus, nodrošināt plašākai sabiedrībai informējošus,

izklaidējošus vai izglītojošus raidījumus un audio un audiovizuālus komerciālus paziņojumus;

4) **audio un audiovizuāls komerciāls paziņojums** — reklāma televīzijā vai radio, sponsorēšana, televīzijas vai radio veikals, produktu izvietošana un citi audio, vizuāli vai audiovizuāli paziņojumi, kas ievietoti raidījumā vai lietotāja veidotā video, izvietoti pirms vai pēc raidījuma vai lietotāja veidota video par samaksu vai citu atlīdzību vai pašreklāmas nolūkā un tieši vai netieši reklamē to personu preces, pakalpojumus vai tēlu, kuras veic saimniecisko darbību;

5) **bezmaksas televīzija** — sabiedrisko un komerciālo elektronisko plašsaziņas līdzekļu nodrošināta piekļuve programmai bez maksas;

6) **daļēja ekrāna reklāma** — reklāma, kas kadra malā atrodas uz ekrāna vienlaikus ar raidījumu slīdošas rindas, logotipa, īsa reklāmas klipa vai citā reklāmas veidā;

7) **elektroniskais plašsaziņas līdzeklis** — privātpersona, kurai tiesību aktos noteiktajā kārtībā ir izsniegta apraides atļauja vai retranslācijas atļauja vai kura atbilstoši šim likumam ir iesniegusi Nacionālajai elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomei paziņojumu par elektroniskā plašsaziņas līdzekļa pakalpojumu pēc pieprasījuma sniegšanu;

8) **elektroniskā plašsaziņas līdzekļa audiovizuāls pakalpojums pēc pieprasījuma** — elektroniskā plašsaziņas līdzekļa nodrošināts pakalpojums, uz kuru attiecināma elektroniskā plašsaziņas līdzekļa redakcionālā atbildība un kurš tiek sniegts pēc pakalpojuma saņēmēja pieprasījuma tā izraudzītajā laikā, pamatojoties uz elektroniskā plašsaziņas līdzekļa iepriekš piedāvāto raidījumu katalogu;

9) **ierobežotas piekļuves kontrole** — ierīce, programmatūra vai cits risinājums, kas ļauj pakalpojumu saņemt tikai autorizētam lietotājam;

10) **ilgstoša reklāma** — reklāmas sižets, kura ilgums pārsniedz 90 sekundes;

11) **interaktīvā (mijiedarbības) reklāma** — reklāmas forma, kuras izmantošanas laikā skatītājam tiek dota iespēja piekļūt detalizētākam reklāmas saturam;

12) **kabeļtelevīzija** — programmu un raidījumu izplatīšana, izmantojot galvenokārt kabeli;

12¹) **lietotāja veidots video** — kustīgu attēlu kopums ar skaņu vai bez tās, kas neatkarīgi no tā garuma veido atsevišķu vienību, kuru radījis lietotājs un kuru video koplietošanas platformā augšupielādējis šis vai jebkurš cits lietotājs;

12²) **maksas televīzija** — par maksu nodrošināta piekļuve elektroniskā plašsaziņas līdzekļa televīzijas programmai;

12³) **mātes uzņēmums** — uzņēmums, kurš kontrolē vienu vai vairākus meitas uzņēmumus;

12⁴) **meitas uzņēmums** — uzņēmums, kuru kontrolē mātes uzņēmums, tostarp jebkurš galvenā mātes uzņēmuma meitas uzņēmums;

13) **neatkarīgais producents** — privātpersona, kas nav elektroniskais plašsaziņas līdzeklis, bet veido filmas, reklāmu, atsevišķus radio, televīzijas raidījumus;

14) **pašreklāma** — paziņojumi, kurus elektroniskais plašsaziņas līdzeklis izplata savā programmā vai raidījumu katalogā, informējot par savu vai citu tās pašas elektronisko plašsaziņas līdzekļu sabiedrību grupas programmu vai raidījumiem, vai par atvasinātiem darbiem, kas tieši iegūti no programmas vai raidījumiem;

14¹) **patiesais labuma guvējs** — fiziskā persona, kas atbilst Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas likumā lietotajam terminam "patiesais labuma guvējs";

15) **privātpersona** — fiziskā persona, privāto tiesību juridiskā persona vai šādu personu apvienība;

16) **produktu izvietošana** — jebkurš audio un audiovizuāls komerciāls paziņojums, kurā iekļauti produkti, pakalpojumi vai to preču zīmes, vai atsauces uz attiecīgajiem produktiem, pakalpojumiem vai to preču zīmēm un kurš tiek demonstrēts raidījumā vai lietotāja veidotā video par samaksu vai citu atlīdzību;

17) **programma** — elektroniskā plašsaziņas līdzekļa veidots raidījums vai raidījumu kopums ar kopēju nosaukumu;

17¹) **programmas pamata audiovaloda** — valoda, kas noteikta Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes izsniegtās apraides atļaujas darbības pamatnosacījumos un kas nodrošināma neatkarīgi no televīzijas programmas izplatīšanas veida;

18) **programmu izplatīšana** — programmu nogādāšana līdz raidīšanas tehniskajiem līdzekļiem un raidīšana publiskai uztveršanai atklāta vai aizsargāta pakalpojuma veidā, izmantojot publiskos elektronisko sakaru tīklus;

19) **publiska uztveršana** — iespēja uztvert elektroniskā plašsaziņas līdzekļa izplatīto programmu vai raidījumu katalogu bez atlīdzības vai par atlīdzību jebkurā vietā attiecīgās programmas izplatīšanas publisko elektronisko sakaru tīkla aptveršanas zonā;

20) **radio veikala skatlogs** — radio veikals, kura ilgums pārsniedz 15 minūtes;

21) **radio veikals** — tiešs sabiedrībai adresēts audio paziņojums nolūkā piedāvāt par atlīdzību preces, tai skaitā nekustamo īpašumu vai pakalpojumus, tiesības un pienākumus;

22) **raidījums** — kustīgu attēlu kopums ar skaņu vai bez tās vai audio darbs radio programmā, kurš neatkarīgi no tā garuma veido atsevišķu vienību programmā vai katalogā un kuru izveidojis elektroniskais plašsaziņas līdzeklis;

23) **raidīšana** — programmu izplatīšana publiskai uztveršanai. Šis termins neietver pakalpojumus pēc pieprasījuma;

24) **raidlaiks** — diennakts laika posms, kurā elektroniskais plašsaziņas līdzeklis izplata programmu noteiktā teritorijā;

25) **raidstunda** — laika posms, kas ilgst no katras attiecīgās diennakts pilnas stundas pirmās minūtes līdz pēdējai minūtei, to ieskaitot;

25¹) **redakcionāls lēmums** — lēmums, kuru regulāri pieņem nolūkā īstenot redakcionālo atbildību un kurš ir saistīts ar audio un audiovizuālā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa ikdienā veicamo darbību;

26) **reklāma** — jebkurš paziņojums, kas tiek izplatīts par samaksu vai citu atlīdzību, kā arī ar tirdzniecību, uzņēmējdarbību, amatu vai profesiju saistīts jebkuras personas raidījums, kas tiek veidots reklāmas nolūkā, lai veicinātu preču, tai skaitā nekustamā īpašuma vai pakalpojumu, tiesību un pienākumu, piedāvājumu par samaksu vai citu atlīdzību, kā arī politiskā reklāma;

27) **reklāmas klips** — reklāmas sižets, kura ilgums nepārsniedz 90 sekundes;

28) **retranslācija** — programmas uztveršana un tūlītēja pilnīga vai daļēja izplatīšana Latvijā publiskā elektronisko sakaru tīklā, neizdarot programmā vai raidījuma saturā nekādus grozījumus. Par satura grozījumiem nav uzskatāma programmas vai raidījuma tulkošana (dublējot vai subtitrējot), ja tā izdarīta ar programmas tiesību turētāja piekrišanu;

29) **sabiedriskais pasūtījums** — sabiedrībai paredzēts plašs un daudzveidīgs programmu kopums, kuru finansē un uzrauga sabiedrība;

29¹) **sabiedrību grupa** — mātes uzņēmums, visi tā meitas uzņēmumi un visi citi ar tiem organizatoriski, ekonomiski un juridiski saistīti uzņēmumi;

30) **satelīttelevīzija un satelītradio** — programmu un raidījumu izplatīšana, izmantojot satelītu;

31) **slēpts audio un audiovizuāls elektroniskā plašsaziņas līdzekļa komerciāls paziņojums** — preču, pakalpojumu, nosaukumu, preču zīmju, preču ražotāja vai pakalpojumu sniedzēja darbību atveidojums vārdu vai attēlu veidā, ja šādu atveidojumu elektroniskais plašsaziņas līdzeklis ir apzināti iecerējis kā audio vai audiovizuālu komerciālu paziņojumu, bet tas varētu maldināt sabiedrību par šā paziņojuma būtību. Šāds atveidojums jo īpaši uzskatāms par apzināti iecerētu, ja tā izvietošana notiek par samaksu vai citu atlīdzību;

32) **sponsorēšana** — jebkurš audio un audiovizuālu elektronisko plašsaziņas līdzekļu vai video koplietošanas platformu pakalpojumu sniegšanā, audio vai audiovizuālu darbu, programmu vai raidījumu veidošanā neiesaistītas personas ieguldījums elektronisko plašsaziņas līdzekļu, raidījumu, video koplietošanas platformas pakalpojumu vai lietotāju veidotu video finansēšanā, lai popularizētu savu nosaukumu, preču zīmi, tēlu, darbību vai ražojumu;

32¹) **televīzijas programmu izplatīšanas pakalpojums** — pakalpojums, kas nodrošina iespēju uztvert televīzijas programmu lietotāja galaiekārtā, tostarp izplatot vai retranslējot programmu. Šī definīcija neattiecas uz šā likuma 13. pantā minētajiem gadījumiem;

33) **televīzijas veikala skatlogs** — televīzijas veikals, kura ilgums pārsniedz 15 minūtes;

34) **televīzijas veikals** — tiešs sabiedrībai adresēts audiovizuāls paziņojums nolūkā piedāvāt par samaksu vai citu atlīdzību preces, tai skaitā nekustamo īpašumu vai pakalpojumus, tiesības un pienākumus;

34¹) **valodas celiņš** — skaņas celiņš, kas atšķiras no programmas pamata audiovalodas;

34²) **video koplietošanas platformas pakalpojums** — pakalpojums (vai no tā nošķirama daļa), uz kuru nav attiecināma redakcionālā atbildība un kura būtiskas funkcionalitātes galvenais nolūks ir, izmantojot publiskos elektronisko sakaru tīklus, piedāvāt plašākai sabiedrībai informējošus, izklaidējošus vai izglītojošus raidījumus un lietotāju veidotus video, un kurā to organizāciju nosaka pakalpojuma sniedzējs, tostarp ar automatiskiem līdzekļiem vai algoritmiem, jo īpaši veidojot priekšskatījumus, marķējot un kārtojot secībā;

35) **virtuālā reklāma** — reklāma, kas tiek elektroniski izvietota uz kadra attēla raidījuma laikā;

36) **zemes raidītājs** — raidītājs, kas pārraida elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmas un raidījumus, izplatot signālu ar antenas palīdzību bez mākslīga vadītāja jebkuru tādu radiosakaru nodrošināšanai, kuri nav izplatījuma radiosakari vai radioastronomija;

37) **Zemes stacija** — uz zemes virsmas izvietota elektronisko sakaru tīkla galastacija elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmu un raidījumu nogādāšanai līdz raidīšanas tehniskajiem līdzekļiem, kas atrodas izplatījumā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 04.10.2012., 14.02.2013., 18.04.2013., 23.10.2014., 17.12.2015., 20.06.2018., 11.06.2020. un 05.11.2020. likumu, kas stājas spēkā 01.12.2020.)

2.pants. Likuma mērķis un darbības joma

(1) Likums reglamentē Latvijas jurisdikcijā esošo elektronisko plašsaziņas līdzekļu darbības kārtību un noteikumus, kā arī citu tiesību subjektu darbību šajā likumā paredzētajos gadījumos.

(2) Šā likuma mērķi ir šādi:

1) nodrošināt vārda un uzskatu paušanas brīvību, sociāli nozīmīgas informācijas vispārēju pieejamību un netraucētu brīvas, demokrātiskas diskusijas uzturēšanu un attīstību, paverot katram Latvijas iedzīvotājam iespēju patstāvīgi veidot viedokli par valstī notiekošajiem procesiem un tādējādi sekmējot viņa kā demokrātiskas sabiedrības locekļa līdzdalību ar šiem procesiem saistītu lēmumu izstrādāšanā;

2) noteikt Latvijas jurisdikcijā esošo elektronisko plašsaziņas līdzekļu veidošanas, reģistrācijas, darbības un uzraudzības kārtību neatkarīgi no veida, kādā publiskai uztveršanai paredzētā informācija tiek izplatīta elektroniskajos sakaru tīklos;

3) noteikt sabiedriskā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa tiesisko statusu un uzraudzības kārtību, paredzot sabiedriskā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa programmu veidošanai un izplatīšanai nepieciešamā finansējuma avotus un finansēšanas kārtību;

4) veicināt sabiedrības integrāciju uz latviešu valodas pamata; pildot Valsts valodas likuma prasības, sekmēt latviešu valodas kā Latvijas valsts valodas konstitucionālo funkciju īstenošanu pilnā apjomā, it sevišķi rūpēties, lai tā kalpo par visu Latvijas iedzīvotāju kopējo savstarpējās saziņas valodu; nodrošināt tās saglabāšanu un lietošanu, nosakot sabiedrības interesēm atbilstošu kārtību, kādā Latvijas jurisdikcijā esošie elektroniskie plašsaziņas līdzekļi lieto valsts valodu raidīšanā, un vienlaikus paredzot tiesības lietot elektroniskajos plašsaziņas līdzekļos mazākumtautību un citas valodas.

(3) Šā likuma noteikumi ir piemērojami elektronisko plašsaziņas līdzekļu audiovizuālo programmu izplatīšanai interneta vidē, ja attiecīgā programma tur tiek izplatīta nemainītā veidā, neizmantojot tehniskos ierakstīšanas līdzekļus. Šā likuma noteikumi neattiecas uz citu veidu audiovizuālo informāciju, kas ir izvietota un pieejama interneta vidē.

(4) Šā likuma noteikumi nav piemērojami elektronisko plašsaziņas līdzekļu pakalpojumiem, kas paredzēti uztveršanai tikai valstīs, kuras nav Eiropas Savienības dalībvalstis vai Eiropas konvencijas par pārrobežu televīziju dalībvalstis, un ko tieši vai netieši ar standarta galaiekārtām neuztver auditorija vienā vai vairākās Eiropas Savienības dalībvalstīs, kā arī Eiropas konvencijas par pārrobežu televīziju dalībvalstīs.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 23.11.2016. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2017.)

II nodaļa. Elektroniskie plašsaziņas līdzekļi

3.pants. Latvijas jurisdikcijā esošie elektroniskie plašsaziņas līdzekļi un televīzijas programmu izplatīšanas pakalpojumu sniedzēji

(1) Elektroniskie plašsaziņas līdzekļi, kas ir redakcionāli atbildīgi, atrodas Latvijas jurisdikcijā, ja tie saskaņā ar šā panta otro daļu ir dibināti Latvijā vai arī atbilst šā panta trešās daļas nosacījumiem. Televīzijas programmu izplatīšanas pakalpojumu sniedzēji atrodas Latvijas jurisdikcijā, ja tie sniedz televīzijas programmu izplatīšanas pakalpojumus Latvijā.

(2) Lai noteiktu, vai elektroniskais plašsaziņas līdzeklis ir dibināts Latvijā, tiek piemēroti šādi kritēriji:

1) ja Latvijā ir elektroniskā plašsaziņas līdzekļa galvenā biroja atrašanās vieta un redakcionāli lēmumi par elektroniskā plašsaziņas līdzekļa pakalpojumiem tiek pieņemti Latvijā, tad uzskatāms, ka elektroniskais plašsaziņas līdzeklis ir dibināts Latvijā;

2) ja Latvijā ir elektroniskā plašsaziņas līdzekļa galvenā biroja atrašanās vieta, bet redakcionālus lēmumus par elektroniskā plašsaziņas līdzekļa darbību pieņem citā Eiropas Savienības dalībvalstī, Eiropas konvencijas par pārrobežu televīziju dalībvalstī vai Eiropas Ekonomikas zonas valstī, tad uzskatāms, ka attiecīgais elektroniskais plašsaziņas līdzeklis ir dibināts tajā valstī, kurā strādā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa darbībā iesaistītā darbaspēka nozīmīga daļa. Ja elektroniskā plašsaziņas līdzekļa darbībā iesaistītā darbaspēka nozīmīga daļa strādā abās valstīs, tad uzskatāms, ka elektroniskais plašsaziņas līdzeklis ir dibināts tajā valstī, kurā ir tā galvenā biroja atrašanās vieta. Ja nevienā no šīm valstīm nestrādā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa darbībā iesaistītā darbaspēka nozīmīga daļa, tad uzskatāms, ka elektroniskais plašsaziņas līdzeklis ir dibināts tajā valstī, kurā tas pirmoreiz sāka darbību saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem, — ar nosacījumu, ka tas uztur stabilu un efektīvu saikni ar attiecīgās valsts ekonomiku;

3) ja elektroniskā plašsaziņas līdzekļa galvenā biroja atrašanās vieta ir Latvijā, bet redakcionālus lēmumus par elektroniskā plašsaziņas līdzekļa darbību pieņem valstī, kura nav Eiropas Savienības dalībvalsts, Eiropas konvencijas par pārrobežu televīziju dalībvalsts vai Eiropas Ekonomikas zonas valsts, vai arī otrādi, tad uzskatāms, ka attiecīgais elektroniskais plašsaziņas līdzeklis ir dibināts Latvijā, — ar nosacījumu, ka Latvijā strādā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa darbībā iesaistītā darbaspēka nozīmīga daļa.

(3) Latvijas jurisdikcijā atrodas arī tādi elektroniskie plašsaziņas līdzekļi, kuriem nav piemērojami šā panta otrās daļas noteikumi, bet kuri atbilst šādiem nosacījumiem:

1) tie izmanto satelīta raidošo Zemes staciju, kas atrodas Latvijas teritorijā;

2) tie neizmanto satelīta raidošo Zemes staciju, kas atrodas Latvijas teritorijā, bet izmanto Latvijai piederošos satelīta resursus.

(4) Ja to, kuras Eiropas Savienības dalībvalsts jurisdikcijā atrodas elektroniskais plašsaziņas līdzeklis, nevar konstatēt atbilstoši šā panta otrās un trešās daļas noteikumiem, uzskatāms, ka tā ir dalībvalsts, kurā elektroniskais plašsaziņas līdzeklis veic saimniecisko darbību Līguma par Eiropas Savienības darbību 49., 50., 51., 52., 53., 54. un 55. panta nozīmē.

(5) Elektroniskais plašsaziņas līdzeklis 14 dienu laikā informē Nacionālo elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomi par izmaiņām, kas var ietekmēt jurisdikcijas noteikšanu saskaņā ar šā panta otro daļu.

(6) Elektroniskais plašsaziņas līdzeklis 14 dienu laikā informē Nacionālo elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomi, ja tas sniegs pakalpojumu, kas pilnībā vai galvenokārt vērst uz auditoriju citā Eiropas Savienības dalībvalstī vai

Eiropas Ekonomikas zonas valstī. Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome par to informē attiecīgo regulatīvo iestādi mērķauditorijas dalībvalstī.

(7) Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome izveido un regulāri atjaunina Latvijas jurisdikcijā esošo elektronisko plašsaziņas līdzekļu sarakstu, kā arī norāda jurisdikciju noteicošo kritēriju saskaņā ar šā panta otro daļu. Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome informē Eiropas Komisiju par minēto sarakstu, tostarp par visiem tā atjauninājumiem.

(8) Ja, piemērojot šā panta otro daļu, nav iespējams ar citu dalībvalsti vienoties par jurisdikciju, tad 14 dienu laikā no brīža, kad saņemts attiecīgās dalībvalsts atteikums vienoties par jurisdikciju, Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome jautājumu iesniedz Eiropas Komisijai.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 14.02.2013., 17.12.2015. un 05.11.2020. likumu, kas stājas spēkā 01.12.2020.)

4.pants. Elektronisko plašsaziņas līdzekļu veidi

(1) Elektroniskos plašsaziņas līdzekļus iedala pēc to darbības mērķa un izplatīšanas veida, kā arī pēc aptveršanas zonas.

(2) Pēc darbības mērķa elektroniskos plašsaziņas līdzekļus iedala sabiedriskajos, komerciālajos un nekomerčiālajos elektroniskajos plašsaziņas līdzekļos.

(3) Pēc izplatīšanas veida elektroniskos plašsaziņas līdzekļus iedala zemes apraides, satelīta, kabeļu, interneta un citos elektroniskajos plašsaziņas līdzekļos.

(4) Pēc aptveršanas zonas elektroniskos plašsaziņas līdzekļus, kuriem izsniegta apraides atļauja, iedala nacionālajos, reģionālajos, vietējos un pārrobežu elektroniskajos plašsaziņas līdzekļos. Iedalījums nacionālajos, reģionālajos un vietējos elektroniskajos plašsaziņas līdzekļos attiecas uz tiem elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem, kuru programmas tiek izplatītas ar zemes raidītāju.

5.pants. Sabiedriskie elektroniskie plašsaziņas līdzekļi

(1) Sabiedriskie elektroniskie plašsaziņas līdzekļi ir valsts kapitālsabiedrības, kas izveidotas un darbojas saskaņā ar šo likumu, Publiskas personas kapitāla daļu un kapitālsabiedrību pārvaldības likumu, Komerclikumu un citiem normatīvajiem aktiem, kā arī statūtiem, kurus apstiprina Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome (turpmāk arī — Padome).

(2) Sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu pamatkapitālu veido valsts ieguldītā manta. Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome ir valsts kapitāla daļu turētāja attiecīgajā kapitālsabiedrībā un veic tās dalībnieku sapulces funkcijas. Padome par kapitāla daļu turēšanu atlīdzību no sabiedriskajiem elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem nesāņem.

(3) Sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu galvenais uzdevums ir sabiedriskā pasūtījuma programmu veidošana un izplatīšana.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 23.10.2014. likumu, kas stājas spēkā 26.11.2014. Grozījumi pirmajā daļā stājas spēkā 01.01.2015. Sk. Pārejas noteikumu 31.punktu)

6.pants. Komerčiālie elektroniskie plašsaziņas līdzekļi

(1) Komerčiālie elektroniskie plašsaziņas līdzekļi ir normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā reģistrēti uzņēmējdarbības veicēji.

(2) Komerčiālie elektroniskie plašsaziņas līdzekļi savu darbību finansiāli nodrošina ar ienākumiem no pašu komercdarbības, sponsorējumiem vai abonentu maksājumiem par programmām.

7.pants. Nekomerčiālie elektroniskie plašsaziņas līdzekļi

(1) Nekomerčiālo elektronisko plašsaziņas līdzekļu darbības mērķis nav peļņas gūšana, un to sniegtais pakalpojums ir paredzēts konkrētai auditorijai ar kopējām interesēm.

(2) Nekomerciālo elektronisko plašsaziņas līdzekļu pakalpojumā vai programmā aizliegta citu elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmu un raidījumu retranslācija, kā arī audio un audiovizuālu komerciālu paziņojumu izplatīšana.

(3) Nekomerciālais elektroniskais plašsaziņas līdzeklis, kas izmanto savus pakalpojuma vai programmas izplatīšanas līdzekļus, drīkst izplatīt citu elektronisko plašsaziņas līdzekļu veidotās programmas vai raidījumus, saņemot attiecīgā komerciālā vai nekomerciālā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa atļauju un iepriekš saskaņojot to ar Nacionālo elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomi.

8.pants. Pārrobežu elektroniskie plašsaziņas līdzekļi

(1) Par pārrobežu elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem uzskatāmi tie plašsaziņas līdzekļi, kuri Latvijas teritorijā ar zemes vai satelītu raidītāju vai publisko elektronisko sakaru tīklu palīdzību veic apraidi vai retranslāciju, ko tieši vai netieši var uztvert vienā vai vairākās valstīs ārpus Latvijas teritorijas.

(2) Uz pārrobežu elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem attiecas šā likuma normas, kas regulē apraidi vai retranslāciju.

9.pants. Nacionālie elektroniskie plašsaziņas līdzekļi

(1) Par nacionālajiem elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem uzskatāmi tie plašsaziņas līdzekļi, kuru sniegto pakalpojumu var saņemt vismaz 60 procenti Latvijas iedzīvotāju vai kuru programmu apraides aptveršanas zona ir valsts teritorijas lielākā daļa, ciktāl šā panta otrajā daļā nav noteikts citādi.

(2) Attiecībā uz televīzijas programmu izplatīšanu par nacionālajiem elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem uzskatāmi tādi plašsaziņas līdzekļi, kuru veidoto televīzijas programmu apraides aptveršanas zona ir vismaz 99 procenti Latvijas teritorijas.

(3) Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome var atļaut šā panta pirmajā daļā minētajiem nacionālajiem elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem palielināt programmu apraides aptveršanas zonu, ja to paredz Elektronisko plašsaziņas līdzekļu nozares attīstības nacionālā stratēģija.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 24.04.2014. likumu, kas stājas spēkā 28.05.2014.)

10.pants. Reģionālie elektroniskie plašsaziņas līdzekļi

(1) Par reģionālajiem elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem uzskatāmi tie plašsaziņas līdzekļi, kuru programmu apraides aptveršanas zona ir ne mazāk kā 20 procenti Latvijas teritorijas, ciktāl šā panta otrajā daļā nav noteikts citādi.

(2) Attiecībā uz televīzijas programmu izplatīšanu par reģionālajiem elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem uzskatāmi tādi plašsaziņas līdzekļi, kuru veidoto televīzijas programmu apraides aptveršanas zona ir vismaz viena Latvijai saistošos starptautiskajos nolīgumos paredzētam reģionālajam apraides zonu plānojumam atbilstoša apraides zona.

(3) Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome var atļaut reģionālajiem elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem palielināt programmu apraides aptveršanas zonu, ja to paredz Elektronisko plašsaziņas līdzekļu nozares attīstības nacionālā stratēģija.

11.pants. Vietējie elektroniskie plašsaziņas līdzekļi

Par vietējiem elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem uzskatāmi tie plašsaziņas līdzekļi, kuru programmu apraides aptveršanas zona ir mazāka par šā likuma 10.pantā noteikto reģionālo elektronisko plašsaziņas līdzekļu aptveršanas zonu.

12.pants. Elektronisko plašsaziņas līdzekļu televīzijas programmu zemes apraide ciparformātā

Elektronisko plašsaziņas līdzekļu televīzijas programmu zemes apraide veicama ciparformātā.

13.pants. Elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmu izplatīšanas nodrošināšana

(1) Valsts akciju sabiedrība "Latvijas Valsts radio un televīzijas centrs" nodrošina:

- 1) to elektronisko plašsaziņas līdzekļu radio programmu izplatīšanu analogajā formātā, kuriem nav savu tehnisko izplatīšanas līdzekļu. Šis noteikums neattiecas uz kabelradio un satelītradio darbību;
- 2) sabiedriskā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa radio programmu izplatīšanu valsts teritorijā analogajā formātā;
- 3) sabiedriskā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa televīzijas programmu, komerciālo nacionālo un reģionālo plašsaziņas līdzekļu bezmaksas televīzijas programmu nepastarpinātu izplatīšanu visā valsts teritorijā ar zemes raidītājiem, vienojoties ar attiecīgajiem sabiedriskajiem, nacionālajiem un reģionālajiem elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem par tehniskajiem nosacījumiem programmu izplatīšanai;
- 4) iespēju galalietotājiem pieteikt bezmaksas televīzijas programmu signāla uztveršanas traucējumus un novērš ar raidīšanu saistītās problēmas;
- 5) maksas televīzijas programmu izplatīšanu šā likuma 72.panta pirmajā daļā noteiktajā gadījumā.

(1¹) Valsts akciju sabiedrības "Latvijas Valsts radio un televīzijas centrs" akcijas nedrīkst atsavināt.

(2) Šā panta pirmās daļas 3. un 5.punktā minēto uzdevumu izpildei valsts akciju sabiedrība "Latvijas Valsts radio un televīzijas centrs" saņem radiofrekvenču spektra lietošanas tiesības Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijā uz termiņu, uz kādu tiek piešķirtas tiesības nodrošināt maksas televīzijas pakalpojumu saskaņā ar šā likuma 72.panta otrajā daļā minēto konkursa nolikumu, un frekvences piešķiruma lietošanas atļaujas televīzijas raidīšanu iekārtu ierīkošanai un lietošanai valsts akciju sabiedrībā "Elektroniskie sakari" Elektronisko sakaru likumā noteiktajā kārtībā un saskaņā ar Nacionālajā radiofrekvenču plānā noteikto radiofrekvenču spektra joslas iedalījumu zemes ciparu televīzijas apraides sistēmām un saistošiem starptautiskajiem līgumiem par apraidi.

(3) Valsts akciju sabiedrība "Latvijas Valsts radio un televīzijas centrs" šā panta pirmās daļas 3.punktā minētajā gadījumā nodrošina bez maksas galalietotājiem to elektronisko plašsaziņas līdzekļu veidoto televīzijas programmu zemes apraidi ciparformātā, kuras iekļautas Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes apstiprinātajā galalietotājiem bez maksas izplatāmo programmu sarakstā. Kritērijus elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmu iekļaušanai galalietotājiem bez maksas izplatāmo programmu sarakstā nosaka Elektronisko plašsaziņas līdzekļu nozares attīstības nacionālajā stratēģijā. Minēto lēmumu pieņem saskaņā ar Administratīvā procesa likumu. Lēmuma pārsūdzēšana neaptur tā darbību. Lēmums publicējams oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis".

(4) Vietējiem elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem, kuriem ir izsniegta apraides atļauja televīzijas programmas izplatīšanai ciparformātā, ir tiesības saņemt frekvences piešķiruma lietošanas atļauju un Elektronisko sakaru likumā noteiktajā kārtībā ierīkot savus izplatīšanas līdzekļus vai izmantot sakaru komersantu sniegtos programmu izplatīšanas pakalpojumus.

(5) Ja pieejamais frekvenču spektra resurss vairāku vietējo elektronisko plašsaziņas līdzekļu televīzijas programmu raidīšanai ciparformātā vienā ģeogrāfiskajā teritorijā neļauj noteikt atsevišķus frekvences piešķirumus, apraides tiesību piešķiršanas konkursa noteikumus un apraides atļauju iekļauj nosacījumu par kopēja raidītāja izmantošanu.

(6) Par maksas televīzijas programmu zemes apraidi ciparformātā ar zemes raidītājiem attiecīgais elektronisko sakaru komersants no elektroniskā plašsaziņas līdzekļa iekasē maksu, kuras tarifu aprēķināšanas metodiku nosaka Ministru kabinets.

(7) Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome, slēdzot līgumu ar valsts akciju sabiedrību "Latvijas Valsts radio un televīzijas centrs", nodrošina maksājumus no valsts budžetā paredzētajiem līdzekļiem par galalietotājiem bez maksas izplatāmo programmu sarakstā iekļauto televīzijas programmu izplatīšanu ar zemes raidītājiem, ievērojot komercdarbības atbalsta kontroles normas. Maksājumus aprēķina atbilstoši tarifu aprēķināšanas metodikai, kuru nosaka Ministru kabinets.

(14.02.2013. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 23.10.2014. un 20.06.2018. likumu, kas stājas spēkā 12.07.2018. Pirmās daļas 3. punkta un sestās daļas jaunā redakcija un septītā daļa stājas spēkā 01.01.2020. Sk. Pārejas noteikumu 35. punktu)

14.pants. Elektroniskā plašsaziņas līdzekļa dominējošā stāvokļa ļaunprātīgas izmantošanas aizliegums

Nav pieļaujama elektroniskā plašsaziņas līdzekļa dominējošā stāvokļa ļaunprātīga izmantošana. Par dominējošo

stāvokli šā likuma izpratnē uzskatāms tāds stāvoklis, kad Latvijā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa tirgus daļa konkrētajā tirgū pārsniedz 35 procentus.

III nodaļa. Apraides atļauja, retranslācijas atļauja un to anulēšana, elektronisko plašsaziņas līdzekļu reģistrācija un darbības izbeigšana

(Nodaļas nosaukums 17.12.2015. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 19.01.2016.)

15.pants. Apraides tiesības

(1) Apraides tiesības ir tiesības veidot un izplatīt programmu noteiktā raidlaikā, ģeogrāfiskā teritorijā un veidā.

(2) Apraides tiesības piešķir atbilstoši Elektronisko plašsaziņas līdzekļu nozares attīstības nacionālajai stratēģijai. Piešķirtās apraides tiesības nav nododamas citai personai, izņemot šā panta trešajā daļā minēto gadījumu.

(3) Publiskās un privātās partnerības likumā noteiktajā kārtībā Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome ir tiesīga nodot koncesijā citai personai (arī jau pastāvošam elektroniskajam plašsaziņas līdzeklim) atsevišķas sabiedriskā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa programmas veidošanu un sākotnējo izplatīšanu. Šajā gadījumā apraides atļauju izsniedz uz koncesijas līguma darbības laiku, kas nav ilgāks par pieciem gadiem. Par šādas apraides atļaujas izsniegšanu valsts nodeva nav maksājama.

(4) Apraides tiesības tiek piešķirtas uz personas iesnieguma pamata. Ja elektroniskā plašsaziņas līdzekļa darbībai ir nepieciešams radiofrekvenču resurss, apraides tiesības piešķir konkursa kārtībā.

(5) Ja paredzamā programmu apraides aptveršanas zona pilnībā vai galvenokārt ir citas Eiropas Savienības vai Eiropas konvencijas par pārrobežu televīziju dalībvalsts teritorija, Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome pirms apraides tiesību piešķiršanas konsultējas ar attiecīgās valsts elektronisko plašsaziņas līdzekļu uzraudzības iestādi.

(6) Pamatojoties uz Elektronisko plašsaziņas līdzekļu nozares attīstības nacionālo stratēģiju, apraides tiesības bez konkursa un termiņa ierobežojuma vispirms tiek piešķirtas sabiedriskajiem plašsaziņas līdzekļiem. Par apraides atļaujas izsniegšanu sabiedriskie elektroniskie plašsaziņas līdzekļi valsts nodevu nemaksā.

(7) Apraides frekvenču spektra tehnisko izmantošanu saskaņā ar Elektronisko sakaru likumu plāno valsts akciju sabiedrība "Elektroniskie sakari". Par frekvenču spektra izmantošanas tehnisko plānu, kā arī brīvajiem frekvences piešķirumiem, kuru izmantošanai var piešķirt apraides tiesības, valsts akciju sabiedrība "Elektroniskie sakari" sniedz informāciju Nacionālajai elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomei.

(8) Valsts akciju sabiedrība "Elektroniskie sakari", nosakot frekvences piešķirumus vietējo elektronisko plašsaziņas līdzekļu veidoto televīzijas programmu raidīšanai, nodrošina, ka tie neierobežo ciparu televīzijas nacionālos un reģionālos tīklus un nepārkāpj starptautiskajos līgumos par apraidi noteikto.

(9) Par komerciālo pārrobežu televīzijas programmu vai komerciālo nacionālo televīzijas programmu apraides tiesību īstenošanas uzraudzību maksā ikgadējo valsts nodevu. Valsts nodevas apmēru, maksāšanas kārtību un atvieglojumus nosaka Ministru kabinets.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 14.02.2013. un 22.11.2017. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2018.)

16.pants. Apraides tiesību piešķiršanas konkursa kārtība

(1) Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome saskaņā ar šo likumu un Elektronisko plašsaziņas līdzekļu nozares attīstības nacionālo stratēģiju izsludina konkursu uz apraides tiesību piešķiršanu noteiktā ģeogrāfiskā teritorijā nacionālajiem, reģionālajiem vai vietējiem elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem (9., 10. un 11.pants).

(2) Sludinājums par konkursu publicējams Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes tīmekļvietnē, oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis", kā arī vietējā laikrakstā, ja konkurss tiek izsludināts reģionālajai vai vietējai apraidei. Sludinājumā norāda šādas ziņas:

1) elektroniskā plašsaziņas līdzekļa darbības veids (komerciālais vai nekomerciālais elektroniskais plašsaziņas līdzeklis);

2) prasības attiecībā uz programmu (elektroniskā plašsaziņas līdzekļa darbības apjoms), raidlaika apjoms, valodas lietošanas noteikumi, programmas formāts un citas prasības, ko Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome noteikusi konkursa nolikumā;

3) aptveršanas zona;

4) apraides atļaujas termiņš;

5) darbības uzsākšanas laiks;

6) konkursa dalības maksa;

7) iesnieguma iesniegšanas termiņš.

(3) Konkursā var piedalīties fiziskās personas un Latvijā, Eiropas Savienības dalībvalstīs un Eiropas Ekonomikas zonas valstīs reģistrētas juridiskās personas vai fizisko un juridisko personu apvienības.

(4) Konkursa dalībnieks iesniedz iesniegumu, kurā norādāms:

1) fiziskajai personai — vārds, uzvārds, personas kods;

2) juridiskajai personai un personu apvienībai — nosaukums, reģistrācijas numurs, adrese un informācija par īpašniekiem.

(5) Iesniegumam pievienojami:

1) darbības pamatnosacījumi, kuros norāda paredzamo programmas nosaukumu, darbības mērķi, programmas formātu, valodu, kā arī citas ziņas, kuras Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome ir noteikusi konkursa nolikumā vai kuras iesniedzējs uzskata par svarīgām;

2) elektroniskā plašsaziņas līdzekļa darbības attīstības plāns un dokumenti, kas apliecina iespējamās finansiālās nodrošinājuma avotus vismaz pirmajam darbības gadam;

3) dokuments par konkursa dalības maksas samaksu.

(6) Ne vēlāk kā mēnesi pirms konkursa rezultātu noteikšanas ziņas par konkursa dalībniekiem, to piedāvāto programmu pamatnosacījumiem un iespējamiem finansiālās nodrošinājuma avotiem Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome publicē savā tīmekļvietnē, oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis", kā arī vietējā laikrakstā, ja konkurss izsludināts reģionālajai vai vietējai apraidei. Padome nepublicē ziņas, kuras konkursa dalībnieks ir norādījis kā komercnoslēpumu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 24.04.2014. un 05.11.2020. likumu, kas stājas spēkā 01.12.2020.)

17.pants. Konkursa rezultātu noteikšana

(1) Konkursā tiek vērtēti konkursa noteikumiem atbilstošie iesniegumi. Vērtēšanas pamatkritēriji ir koncepcijas radošais, finansiālais un tehniskais nodrošinājums, kā arī valsts valodas apjoms audiovizuālā nacionālā vai reģionālā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa veidotās programmas raid laikā.

(2) Konkursa rezultāti nosakāmi ne vēlāk kā triju mēnešu laikā pēc iesniegumu iesniegšanas termiņa pēdējās dienas.

(3) Par konkursa rezultātiem Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome pieņem lēmumu, ko 10 dienu laikā no tā pieņemšanas dienas publicē oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis", kā arī vietējā laikrakstā, ja konkurss bijis izsludināts reģionālajai vai vietējai apraidei.

(4) Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes lēmumu par konkursa rezultātiem var pārsūdzēt Administratīvajā rajona tiesā mēneša laikā no tā spēkā stāšanās dienas.

(5) Šā lēmuma pārsūdzēšana neaptur tā darbību.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 24.04.2014. un 23.10.2014. likumu, kas stājas spēkā 26.11.2014.)

18.pants. Apraides atļauja

(1) Apraides atļauja apliecina elektroniskā plašsaziņas līdzekļa tiesības veidot un izplatīt programmas un nosaka tā saistības un pienākumus. Apraides atļauju izsniedz Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome.

(2) Apraides atļauja tiek izsniegta uz 10 gadiem.

(3) Par apraides atļaujas izsniegšanu un apraides atļaujas pamatnosacījumu pārskatīšanu maksājama valsts nodeva, kuras apmēru, maksāšanas kārtību un atvieglojumus nosaka Ministru kabinets.

(4) Apraides atļaujas saņemšanai privātpersona (tostarp konkursa uzvarētājs) neatkarīgi no tās reģistrācijas valsts vai dzīvesvietas iesniedz Nacionālajai elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomei iesniegumu, kuram pievienojama informācija par tās patieso labuma guvēju un attiecīgās programmas vai pakalpojuma izplatīšanu nodrošinot elektronisko sakaru komersanta apliecinājums par šīs programmas vai pakalpojuma izplatīšanu. Ja programmas veidošanai un izplatīšanai nav nepieciešams radiofrekvenču resurss, iesniegumam pievienojami darbības pamatnosacījumi, kuros norāda paredzamo programmas nosaukumu, darbības mērķi, programmas formātu, valodu, informāciju par īpašniekiem, kā arī citas ziņas, kuras iesniedzējs uzskata par svarīgām, elektroniskā plašsaziņas līdzekļa darbības attīstības plāns un dokumenti, kas apliecina iespējamās finansiālās nodrošinājuma avotus vismaz pirmajam darbības gadam.

(4¹) Ja mainās elektroniskā plašsaziņas līdzekļa, kuram izsniegta apraides atļauja, patiesais labuma guvējs, elektroniskais plašsaziņas līdzeklis nekavējoties, bet ne vēlāk kā 14 dienu laikā no attiecīgās informācijas uzzināšanas dienas iesniedz Nacionālajai elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomei informāciju par patiesā labuma guvēja maiņu.

(4²) Lai izvērtētu sniegto informāciju par patieso labuma guvēju, Padomei ir tiesības pieprasīt atzinumu no kompetentajām valsts drošības iestādēm, Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas likuma uzraudzības un kontroles institūcijas un Starptautisko un Latvijas Republikas nacionālo sankciju likumā noteiktajām kompetentajām institūcijām, kā arī no citu valstu kompetentajām institūcijām.

(4³) Izvērtējot informāciju par patieso labuma guvēju, Padome ņem vērā, vai:

- 1) tas apdraud valsts drošību vai būtiski apdraud sabiedrisko kārtību vai drošību;
- 2) tas darbojas pretvalstiskā vai noziedzīgā organizācijā vai ir tās biedrs;
- 3) uz to ir attiecināmas starptautiskās vai nacionālās sankcijas atbilstoši Starptautisko un Latvijas Republikas nacionālo sankciju likumam;
- 4) tas ir sodīts par kādu no Krimināllikuma IX, IX¹ vai X nodaļā minētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem.

(4⁴) Ņemot vērā Padomes rīcībā esošo informāciju, kā arī kompetentās iestādes sniegto informāciju par patieso labuma guvēju, Padome pieņem lēmumu par apraides atļaujas izsniegšanu elektroniskajam plašsaziņas līdzeklim vai lēmumu par atteikumu izsniegt apraides atļauju, vai lēmumu par izsniegtās apraides atļaujas anulēšanu. Lēmuma pārsūdzēšana neaptur tā darbību.

(4⁵) Ja tiesai lietas apstākļu objektīvai noskaidrošanai nepieciešams pārbaudīt valsts noslēpumu saturošu informāciju, ar šādu informāciju iepazīstas un to izvērtē tikai tiesa. Nolēmumā tiesa norāda, ka šī informācija ir izvērtēta.

(4⁶) Padome un kompetentās iestādes var pieprasīt no iesniedzēja papildu informāciju un dokumentus, kas nepieciešami pieteikuma izvērtēšanai, kā arī skaidrojumu, ja Padomes rīcībā esošā informācija neatbilst šā likuma prasībām.

(5) Ja konkursa uzvarētājs vai tāds nacionālais vai reģionālais elektroniskais plašsaziņas līdzeklis, kuram ar Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes lēmumu apstiprinātas tiesības palielināt programmas apraides aptveršanas zonu, 12 mēnešu laikā no dienas, kad stāties spēkā lēmums par konkursa rezultātiem vai lēmums par aptveršanas zonas palielināšanu, neizņem apraides atļauju vai 15 mēnešu laikā neuzsāk darbību, Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome minēto lēmumu atceļ.

(6) Apraides atļaujas termiņam beidzoties, elektroniskajam plašsaziņas līdzeklim bez konkursa tiek izsniegta jauna apraides atļauja, ja ar spēkā stājušos tiesas spriedumu pēdējā tā darbības gadā nav konstatēti šā likuma pārkāpumi.

(7) Elektroniskajam plašsaziņas līdzeklim, kuram izsniegta apraides atļauja šā likuma 16.pantā noteiktajā kārtībā, ir tiesības saņemt frekvences piešķiruma lietošanas atļauju un Elektronisko sakaru likumā noteiktajā kārtībā ierīkot savus izplatīšanas līdzekļus, ievērojot šā likuma 13.panta otrajā daļā noteikto, vai izmantot sakaru komersantu sniegtos programmu izplatīšanas pakalpojumus.

(8) Elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem, kuriem izsniegta apraides atļauja, ir pienākums nodrošināt atļaujā noteikto apraides aptveršanas zonu.

(9) Ja elektroniskā plašsaziņas līdzekļa darbība tiek izbeigta, apraides atļauja uzskatāma par nederīgu un nododama Nacionālajai elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomei.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 14.02.2013., 24.04.2014., 22.11.2017., 20.06.2018. un 11.06.2020. likumu, kas stājas spēkā 06.07.2020.)

19.pants. Retranslācijas atļauja, retranslācijas un televīzijas programmu izplatīšanas pakalpojumu sniegšanas papildnosacījumi

(1) Programmu retranslācijai un izplatīšanai publiskajos elektronisko sakaru tīklos nepieciešams saņemt retranslējamās programmas īpašnieka (turētāja) piekrišanu un Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes retranslācijas atļauju.

(¹) Vietējais elektroniskais plašsaziņas līdzeklis nedrīkst retranslēt tās televīzijas programmas, kuras jau tiek raidītas vai retranslētas televīzijas zemes apraides nacionālajos vai reģionālajos elektronisko sakaru tīklos.

(²) Televīzijas programmu izplatīšanas pakalpojumu sniedzējs programmas saņem no attiecīgās programmas īpašnieka (turētāja) norādītā avota, ja likumā nav noteikts citādi. Pildot šā panta sestajā un 6.¹ daļā paredzētos pienākumus, elektroniskais plašsaziņas līdzeklis, kas sniedz televīzijas programmu izplatīšanas pakalpojumus, ir tiesīgs programmas uztveršanai izmantot attiecīgās televīzijas programmas signālu, ko zemes apraidē ciparformātā galalietotāji uztver bez maksas.

(2) Retranslācijas atļaujas saņemšanai privātpersona neatkarīgi no tās reģistrācijas valsts vai dzīvesvietas iesniedz Nacionālajai elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomei iesniegumu, kuram pievienojama informācija par tās patieso labuma guvēju, retranslējamo programmu saraksts un, ja nepieciešams, — dokuments, kas apliecina reģistrāciju Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijā, kā arī samaksā valsts nodevu. Katru gadu līdz gada pirmā mēneša pēdējai darb dienai retranslācijas atļauju pārreģistrē, par to maksājot valsts nodevu un sniedzot Nacionālajai elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomei tās noteikto informāciju programmas retranslācijas turpināšanai. Valsts nodevas apmēru, maksāšanas kārtību un atvieglojumus nosaka Ministru kabinets.

(¹) Ja mainās elektroniskā plašsaziņas līdzekļa, kuram izsniegta retranslācijas atļauja, patiesais labuma guvējs, elektroniskais plašsaziņas līdzeklis nekavējoties, bet ne vēlāk kā 14 dienu laikā no attiecīgās informācijas uzzināšanas dienas iesniedz Nacionālajai elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomei informāciju par patiesā labuma guvēja maiņu.

(²) Lai izvērtētu sniegto informāciju par patieso labuma guvēju, Padomei ir tiesības pieprasīt atzinumu no kompetentajām valsts drošības iestādēm, Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas likuma uzraudzības un kontroles institūcijas un Starptautisko un Latvijas Republikas nacionālo sankciju likumā noteiktajām kompetentajām institūcijām, kā arī no citu valstu kompetentajām institūcijām.

(³) Izvērtējot informāciju par patieso labuma guvēju, Padome ņem vērā, vai:

1) tas apdraud valsts drošību vai būtiski apdraud sabiedrisko kārtību vai drošību;

2) tas darbojas pretvalstiskā vai noziedzīgā organizācijā vai ir tās biedrs;

3) uz to ir attiecināmas starptautiskās vai nacionālās sankcijas atbilstoši Starptautisko un Latvijas Republikas nacionālo sankciju likumam;

4) tas ir sodīts par kādu no Krimināllikuma IX, IX¹ vai X nodaļā minētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem.

(2⁴) Ņemot vērā Padomes rīcībā esošo informāciju, kā arī kompetentās iestādes sniegto informāciju par patieso labuma guvēju, Padome pieņem lēmumu par retranslācijas atļaujas izsniegšanu elektroniskajam plašsaziņas līdzeklim vai lēmumu par atteikumu izsniegt retranslācijas atļauju, vai lēmumu par izsniegtās retranslācijas atļaujas anulēšanu. Lēmuma pārsūdzēšana neaptur tā darbību.

(2⁵) Ja tiesai lietas apstākļu objektīvai noskaidrošanai nepieciešams pārbaudīt valsts noslēpumu saturošu informāciju, ar šādu informāciju iepazīstas un to izvērtē tikai tiesa. Nolēmumā tiesa norāda, ka šī informācija ir izvērtēta.

(2⁶) Padome un kompetentās iestādes var pieprasīt no iesniedzēja papildu informāciju un dokumentus, kas nepieciešami pieteikuma izvērtēšanai, kā arī skaidrojumu, ja Padomes rīcībā esošā informācija neatbilst šā likuma prasībām.

(3) Ja retranslācijai nepieciešams frekvenču resurss, retranslācijas atļauja tiek izsniegta šā likuma 16.pantā noteiktajā kārtībā. Elektroniskajam plašsaziņas līdzeklim, kuram izsniegta retranslācijas atļauja šā likuma 16.pantā noteiktajā kārtībā, ir tiesības saņemt frekvences piešķiruma lietošanas atļauju un Elektronisko sakaru likumā noteiktajā kārtībā ierīkot savus izplatīšanas līdzekļus, ievērojot šā likuma 13.panta otrajā daļā noteikto, vai izmantot elektronisko sakaru komersanta sniegtos programmu izplatīšanas pakalpojumus.

(4) Par tādu retranslējamo programmu satura atbilstību šā likuma prasībām, uz kuru sākotnējo izplatīšanu neattiecas Eiropas Savienības dalībvalstu vai Eiropas konvencijas par pārrobežu televīziju dalībvalstu jurisdikcija, atbild Latvijas jurisdikcijā esošs elektronisko sakaru komersants, kas saņēmis attiecīgās programmas retranslācijas atļauju.

(5) *(Izslēgta ar 17.12.2015. likumu)*

(6) Televīzijas programmu izplatīšanas pakalpojuma sniedzējs nodrošina Latvijā izplatīto sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu televīzijas programmu pievadīšanu visiem abonentiem nemainītā veidā. Šo programmu izplatīšanai attiecīgajos publisko elektronisko sakaru tīklos retranslācijas atļauja nav vajadzīga. Par sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu televīzijas programmu izplatīšanas nodrošināšanu attiecīgais elektroniskais plašsaziņas līdzeklis neiekasē maksu no sabiedriskā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa, kura programmas tas izplata, savukārt sabiedriskais elektroniskais plašsaziņas līdzeklis, kura programmas tiek izplatītas, neiekasē maksu no elektroniskā plašsaziņas līdzekļa, kurš tā programmas izplata.

(6¹) Televīzijas programmu izplatīšanas pakalpojuma sniedzējs nodrošina to Latvijā izplatīto komerciālo nacionālo elektronisko plašsaziņas līdzekļu televīzijas programmu pievadīšanu visiem abonentiem nemainītā veidā, kuras, izmantojot zemes apraides tehniskos līdzekļus, galalietotājam ir pieejamas bez maksas, ja vien šis plašsaziņas līdzeklis par savu programmu izplatīšanu nepieprasa maksu. Ja komerciālais nacionālais elektroniskais plašsaziņas līdzeklis nepieprasa maksu par savas programmas izplatīšanu, šādai programmu izplatīšanai publisko elektronisko sakaru tīklos retranslācijas atļauja nav vajadzīga. Par šādu komerciālo nacionālo elektronisko plašsaziņas līdzekļu televīzijas programmu izplatīšanu televīzijas programmu izplatīšanas pakalpojuma sniedzējs neiekasē maksu no tā komerciālā nacionālā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa, kura programmas tas izplata. Ja nepieciešams segt satelīta signāla nodrošināšanas izmaksas, bet komerciālais nacionālais elektroniskais plašsaziņas līdzeklis tās nesedz, televīzijas programmu izplatīšanas pakalpojuma sniedzējam nav pienākuma nodrošināt attiecīgās programmas izplatīšanu, izmantojot satelītu.

(6²) Komerciālie nacionālie elektroniskie plašsaziņas līdzekļi nodrošina vienlīdzīgus un nediskriminējošus retranslācijas noteikumus elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem, kuri to programmas retranslē vai vēlas retranslēt.

(7) *(Izslēgta no 01.01.2014. ar 21.11.2013. likumu. Sk. Pārejas noteikumu 25. punktu)*

(8) Elektroniskie plašsaziņas līdzekļi, kuri retranslē televīzijas programmas, izmantojot kabeļtelevīziju, noslēdzot atbilstošu pakalpojuma līgumu, ietver savā programmu piedāvājumā attiecīgajā teritorijā uzteramās reģionālā vai vietējā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa televīzijas programmas, kuras, izmantojot zemes apraides tehniskos līdzekļus, galalietotājam ir pieejamas bez maksas. Minētais nosacījums attiecināms uz tādu programmu izplatīšanu, kuru raidlaika apjoms ir vismaz sešas stundas katru diennakti, ja vien elektroniskais plašsaziņas līdzeklis, kurš retranslē televīzijas programmas, izmantojot kabeļtelevīziju, nav vienojies ar attiecīgo reģionālo vai vietējo elektronisko plašsaziņas līdzekli par mazāku raidlaika apjomu. Par šādas retranslācijas nodrošināšanu attiecīgais elektroniskais plašsaziņas līdzeklis neiekasē maksu no tā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa, kura programmas tas retranslē, tāpat kā elektroniskais plašsaziņas līdzeklis, kura programmas tiek retranslētas, neiekasē maksu no elektroniskā plašsaziņas līdzekļa, kas tā programmas retranslē.

(9) Ja elektroniskajam plašsaziņas līdzeklim, kurš retranslē televīzijas programmas, izmantojot kabeļtelevīziju, publiskā elektronisko sakaru tīkla darbības zona pārsniedz šā panta astotajā daļā minētās reģionālā vai vietējā

elektroniskā plašsaziņas līdzekļa televīzijas programmas apraides atļaujā noteikto apraides zonu zemes apraidē, elektroniskajam plašsaziņas līdzeklim, kurš retranslē televīzijas programmas, izmantojot kabeļtelevīziju, ir pienākums, ievērojot Elektronisko plašsaziņas līdzekļu nozares attīstības nacionālās stratēģijas noteikumus, ietvert savā programmu piedāvājumā attiecīgajā teritorijā uztveramās reģionālā vai vietējā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa televīzijas programmas, kuras, izmantojot zemes apraides tehniskos līdzekļus, galalietotājam ir pieejamas bez maksas, noslēdzot atbilstošu pakalpojumu līgumu, un tiesības no attiecīgā reģionālā vai vietējā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa par sniegto pakalpojumu pieprasīt maksu, kas nepārsniedz faktiskās izmaksas, ja pastāv šādi nosacījumi:

1) vietējais vai reģionālais elektroniskais plašsaziņas līdzeklis vēlas, lai tā veidotā televīzijas programma tiktu retranslēta ārpus apraides atļaujā noteiktās apraides zonas;

2) elektroniskajam plašsaziņas līdzeklim, kurš retranslē televīzijas programmas, izmantojot kabeļtelevīziju, ir tehniskas iespējas nodrošināt attiecīgo televīzijas programmas ietveršanu savā programmu piedāvājumā;

3) ietveramās reģionālā vai vietējā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa televīzijas programmas raidlaika apjoms ir vismaz sešas stundas katru diennakti, ja vien elektroniskais plašsaziņas līdzeklis, kurš retranslē televīzijas programmas, izmantojot kabeļtelevīziju, nav vienojies ar attiecīgo reģionālo vai vietējo elektronisko plašsaziņas līdzekli par mazāku raidlaika apjomu.

(10) Ja elektroniskajam plašsaziņas līdzeklim, kurš retranslē televīzijas programmas, izmantojot kabeļtelevīziju, atbilstoši šā panta astotās vai deviņās daļas nosacījumiem ir pienākums izplatīt reģionālo vai vietējo elektronisko plašsaziņas līdzekļu televīzijas programmas, bet šāda reģionālā vai vietējā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa televīzijas programma ir saturiski nekvalitatīva vai televīzijas programmas izplatīšana tehnisku vai komerciālu apstākļu dēļ var radīt attiecīgajam elektroniskajam plašsaziņas līdzeklim nesamērīgus zaudējumus, Elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome pēc motivēta elektroniskā plašsaziņas līdzekļa iesnieguma izvērtēšanas ir tiesīga šo elektronisko plašsaziņas līdzekli atbrīvot no pienākuma izpildes attiecībā uz konkrētās reģionālā vai vietējā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa televīzijas programmas izplatīšanu vai noslēgt ar attiecīgo elektronisko plašsaziņas līdzekli administratīvo līgumu, vienojoties par minētā pienākuma izpildes nosacījumiem.

(11) Šā panta astotajā vai deviņtajā daļā minētā līguma noslēgšana pati par sevi neatbrīvo puses no šā panta astotajā vai deviņtajā daļā minētā pienākuma izpildes. Šā panta astotajā un deviņtajā daļā minēto televīzijas programmu izplatīšanai attiecīgajos publiskajos elektronisko sakaru tīklos retranslācijas atļauja nav vajadzīga.

(12) Televīzijas programmu izplatīšanas pakalpojumu sniedzējs (tai skaitā elektroniskais plašsaziņas līdzeklis, kurš retranslē televīzijas programmas, izmantojot kabeļtelevīziju papildus šā panta sestajā, 6.¹, astotajā un deviņtajā daļā paredzētajām programmām) nodrošina, ka visiem tā abonentiem nemainītā veidā tiek pievadītas šādas televīzijas programmas:

1) vismaz viena televīzijas programma, kurā galvenokārt tiek ietverti Eiropas Savienības dalībvalstī vai dalībvalstīs veidoti ziņu, analītiskie un informatīvie raidījumi kādā no Eiropas Savienības oficiālajām valodām;

2) vismaz viena televīzijas programma, kuras raidījumu valoda vismaz 50 procentu apmērā no kopējā raidlaika ir valsts valoda, ar nosacījumu, ka minētās programmas kopējais raidlaika apjoms ir vismaz 18 stundas katru diennakti, programmas īpašnieks (turētājs) ir saņēmis apraides atļauju attiecīgās programmas veidošanai un izplatīšanai Latvijā un ievēro apraides atļaujas noteikumus, nodrošina kvalitatīva un nepārtraukta signāla piegādi attiecīgajam elektroniskajam plašsaziņas līdzeklim, kas sniedz televīzijas programmu izplatīšanas pakalpojumu;

3) vismaz viena televīzijas programma, kurā galvenokārt tiek ietverti Eiropas Savienības dalībvalstī vai dalībvalstīs veidoti populārzinātniskie raidījumi kādā no Eiropas Savienības oficiālajām valodām;

4) vismaz viena televīzijas programma, kurā galvenokārt tiek ietverti Eiropas Savienības dalībvalstī vai dalībvalstīs veidoti raidījumi bērnu un jauniešu auditorijai kādā no Eiropas Savienības oficiālajām valodām.

(12¹) (Daļa stājas spēkā 01.07.2021. un iekļauta likuma redakcijā uz 01.07.2021. Sk. Pārejas noteikumu 39. punktu)

(13) Televīzijas programmu izplatīšanas pakalpojumu sniedzējs, uz kuru attiecas šā panta sestajā, 6.¹, astotajā, deviņtajā un divpadsmitajā daļā paredzētie pienākumi, attiecīgās televīzijas programmas piedāvāto programmu sarakstā iekļauj pirms citām televīzijas programmām un šajā pantā norādītajā secībā. Televīzijas programmas, kas saskaņā ar šā panta 12.¹ daļu iekļautas pamatpiedāvājumā un nav Eiropas Savienības dalībvalsts vai Eiropas Ekonomikas zonas valstu oficiālajās valodās, televīzijas programmu sarakstā seko pēc tām programmām, kuras ir veidotas Eiropas

Savienības dalībvalsts vai Eiropas Ekonomikas zonas valstu oficiālajās valodās.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 14.02.2013., 18.04.2013., 21.11.2013., 17.12.2015., 22.11.2017., 20.06.2018. un 11.06.2020. likumu, kas stājas spēkā 06.07.2020.)

20.pants. Elektroniskā plašsaziņas līdzekļa vai programmas nosaukums

(1) Apraides atļauju vai retranslācijas atļauju var izsniegt, ja elektroniskā plašsaziņas līdzekļa vai programmas nosaukums:

- 1) nepārprotami atšķiras no cita Latvijā jau reģistrēta elektroniskā plašsaziņas līdzekļa vai programmas nosaukuma;
- 2) atbilst Valsts valodas likuma un citu normatīvo aktu prasībām;
- 3) nepārprotami atšķiras no tāda elektroniskā plašsaziņas līdzekļa vai programmas nosaukuma, kura darbība izbeigta ar spēkā stājušos tiesas nolēmumu;
- 4) nepārkāpj šā panta otrajā daļā minētās prasības.

(2) Latvijā, Eiropas Savienībā vai saskaņā ar starptautiskās reģistrācijas noteikumiem, kuri attiecas uz Latviju, reģistrēta elektroniskā plašsaziņas līdzekļa vai programmas nosaukumā aizliegts izmantot ārvalstīs reģistrēta elektroniskā plašsaziņas līdzekļa vai programmas nosaukumu vai preču zīmi, vai tās sastāvdaļas tādā veidā, kas maldina auditoriju. Šādu preču zīmi ir atļauts lietot gadījumos, kad ārvalstīs reģistrētam elektroniskajam plašsaziņas līdzeklim ir būtiska ietekme uz Latvijas jurisdikcijā esošā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa darbību vai persona, kurai ir izņēmuma tiesības uz šo preču zīmi, atļāvusi to lietot Latvijas teritorijā.

(3) Šā panta pirmajā daļā minētie nosacījumi ievērojami arī pēc apraides atļaujas vai retranslācijas atļaujas izsniegšanas.

21.pants. Apraides atļaujas vai retranslācijas atļaujas anulēšana, elektroniskā plašsaziņas līdzekļa darbības apturēšana un izbeigšana

(1) Nacionālajai elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomei ir tiesības anulēt apraides atļauju vai retranslācijas atļauju, ja elektroniskais plašsaziņas līdzeklis:

- 1) savu darbību izbeidzis, bet izsniegto apraides atļauju vai retranslācijas atļauju nav nodevis Nacionālajai elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomei;
- 2) darbojas neregulāri, tādējādi nepildot apraides atļaujas vai retranslācijas atļaujas pamatnosacījumus, izņemot gadījumus, kad tas notiek tehnisku iemeslu dēļ un ne ilgāk kā trīs mēnešus;
- 3) nav samaksājis valsts nodevu attiecīgi šā likuma 15. panta devītajā daļā vai 19. panta otrās daļas otrajā teikumā minētajā gadījumā.

(2) Nacionālajai elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomei ir tiesības uz laiku līdz septiņām dienām apturēt elektroniskā plašsaziņas līdzekļa darbību, ja tas gada laikā atkārtoti:

- 1) pārkāpis šo likumu;
- 2) izplatījis programmu, kas neatbilst apraides atļaujas vai retranslācijas atļaujas pamatnosacījumiem.

(3) Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome anulē apraides atļauju vai retranslācijas atļauju, ja elektroniskais plašsaziņas līdzeklis:

- 1) trīs reizes gada laikā ir administratīvi sodīts par būtisku šā likuma pārkāpumu;
- 2) gada laikā no dienas, kad Padome pieņēmusi lēmumu par elektroniskā plašsaziņas līdzekļa darbības apturēšanu, ir izdarījis būtiskus šā panta otrās daļas 1. un 2.punktā minētos pārkāpumus;
- 3) būtiski pārkāpis apraides vai retranslācijas atļaujā ietvertos noteikumus;

- 4) neievēro šā likuma 18.panta astotās daļas noteikumus un šis pārkāpums ir būtisks;
- 5) mēneša laikā no dienas, kad Padome izteikusi brīdinājumu par apraides atļaujā ietverto noteikumu pārkāpumu, nepārtrauc attiecīgā noteikuma pārkāpšanu;
- 6) mēneša laikā no dienas, kad Padome izteikusi brīdinājumu par apraides atļaujā ietverto noteikumu pārkāpumu, atkārtoti būtiski pārkāpis attiecīgo noteikumu;
- 7) saskaņā ar spēkā stājušos tiesas spriedumu vai prokurora priekšrakstu par sodu atzīts par vainīgu noziegumos pret valsti vai par šādiem noziedzīgiem nodarījumiem tam noteikts juridiskajām personām piemērojama piespiedu ietekmēšanas līdzeklis;
- 8) apdraud valsts drošību vai būtiski apdraud sabiedrisko kārtību vai drošību;
- 9) pēc Padomes vai kompetentās iestādes pieprasījuma vai mainoties patiesajam labuma guvējam nav noteiktajā termiņā iesniedzis papildu informāciju vai dokumentus par patieso labuma guvēju vai iesniedzis par to nepatiesu informāciju;
- 10) tieši vai netieši, pilnībā vai daļēji ir tādas personas īpašumā vai kontrolē, uz kuru ir attiecināmas starptautiskās vai nacionālās sankcijas atbilstoši Starptautisko un Latvijas Republikas nacionālo sankciju likumam.

(3¹) Piemērojot šā likuma 21.panta trešo daļu un izvērtējot pārkāpuma būtiskumu, Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome ņem vērā pārkāpuma sabiedrisko bīstamību, elektroniskā plašsaziņas līdzekļa veiktās darbības saistībā ar pārkāpuma seku un atkārtotā novēršanu, pārkāpuma ietekmi uz vispārējo elektroniskā plašsaziņas līdzekļa darbību un spēju to turpināt.

(4) Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes paziņojums par apraides atļaujas vai retranslācijas atļaujas anulēšanu vai elektroniskā plašsaziņas līdzekļa darbības izbeigšanu publicējams Padomes tīmekļvietnē un oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis", bet par reģionālo vai vietējo elektronisko plašsaziņas līdzekli — arī vietējā laikrakstā.

(5) Šā panta piemērošanu neietekmē šā likuma III¹ nodaļas noteikumu piemērošana.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 24.04.2014., 17.12.2015., 22.11.2017., 11.06.2020. un 05.11.2020. likumu, kas stājas spēkā 01.12.2020.)

III¹ nodaļa. Aizliegums izplatīt citu valstu elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmas un pakalpojumus pēc pieprasījuma

(Nodaļa 17.12.2015. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 19.01.2016.)

21.¹ pants. Aizliegums izplatīt citas Eiropas Savienības dalībvalsts vai Eiropas Ekonomikas zonas valsts elektroniskā plašsaziņas līdzekļa audiovizuālo programmu

(1) Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome nodrošina uztveršanas brīvību un Latvijas teritorijā neierobežo elektroniskā plašsaziņas līdzekļa audiovizuālās programmas retranslāciju no citas Eiropas Savienības dalībvalsts vai Eiropas Ekonomikas zonas valsts, izņemot gadījumus, kad elektroniskā plašsaziņas līdzekļa programmā ir būtiski pārkāpti šā likuma 24. panta devītās vai desmitās daļas vai 26. panta 1., 2., 3., 4., 5., 6. vai 9. punkta noteikumi un šāds pārkāpums iepriekšējo 12 mēnešu laikā noticis vismaz divas reizes.

(2) Šā panta pirmajā daļā minētajā gadījumā Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome informē attiecīgo elektronisko plašsaziņas līdzekli, attiecīgo valsti un Eiropas Komisiju par:

1) raidījumiem, kuros konstatēti pārkāpumi;

2) pārkāpumu būtību;

3) to, uz kādu periodu paredzēts elektroniskā plašsaziņas līdzekļa programmas izplatīšanas aizliegums Latvijas teritorijā;

4) iespēju viena mēneša laikā no brīža, kad Eiropas Komisija ir saņēmusi paziņojumu, vienoties par pieņemamu risinājumu.

(3) Ja apspriešanās ar attiecīgo elektronisko plašsaziņas līdzekli, attiecīgo valsti un Eiropas Komisiju viena mēneša laikā no paziņojuma saņemšanas brīža noslēgusies bez pieņemama risinājuma un elektroniskais plašsaziņas līdzeklis programmā pieļauj jaunu pārkāpumu, Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome var lemt par elektroniskā plašsaziņas līdzekļa programmas izplatīšanas aizliegumu, norādot periodu, kurā tas būs spēkā Latvijas teritorijā.

(3¹) Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome lemj par elektroniskā plašsaziņas līdzekļa programmas izplatīšanas aizliegumu, ja kādas Eiropas Savienības dalībvalsts vai Eiropas Ekonomikas zonas valsts jurisdikcijā esoša elektroniskā plašsaziņas līdzekļa audiovizuālā programma nopietni un būtiski pārkāpj šā likuma 26. panta 7. vai 8. punktu un šāds pārkāpums iepriekšējo 12 mēnešu laikā noticis vismaz vienu reizi.

(3²) Šā panta 3.¹ daļā minētajā gadījumā Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome informē attiecīgo elektronisko plašsaziņas līdzekli, attiecīgo valsti un Eiropas Komisiju par:

1) raidījumiem, kuros konstatēti pārkāpumi;

2) pārkāpumu būtību;

3) to, uz kādu periodu paredzēts elektroniskā plašsaziņas līdzekļa programmas izplatīšanas aizliegums Latvijas teritorijā.

(3³) Konstatējot šā likuma 26. panta 7. vai 8. punkta pārkāpumus, Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome steidzamos gadījumos ne vēlāk kā vienu mēnesi pēc iespējamā pārkāpuma var atkāpties no šā panta 3.² daļā noteiktās kārtības un aizlielt elektroniskā plašsaziņas līdzekļa programmas izplatīšanu Latvijas teritorijā.

(3⁴) Šā panta 3.³ daļā minētajā gadījumā Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome pēc programmas izplatīšanas aizlieguma nekavējoties informē Eiropas Komisiju un attiecīgo valsti, lūdzot Eiropas Komisiju izvērtēt paziņoto pasākumu saderību ar Eiropas Savienības tiesību aktiem.

(4) Lēmums par aizliegumu izplatīt elektroniskā plašsaziņas līdzekļa programmu ir vispārīgais administratīvais akts. Lēmums publicējams oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis".

(5) Papildus šajā pantā minētajam, ja kādā Eiropas Savienības dalībvalstī vai Eiropas Ekonomikas zonas valstī jau ir aizliegta kādas audiovizuālās programmas izplatīšana par šā likuma 26. pantā minētajiem pārkāpumiem un šis aizliegums ir spēkā, Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome, sadarbojoties ar attiecīgās ārvalsts kompetento institūciju, noskaidro, vai tie paši pārkāpumi nav konstatējami programmā, kas tiek izplatīta Latvijā. Ja šādi pārkāpumi tiek konstatēti, Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome var pieņemt lēmumu par konkrētās programmas izplatīšanas aizliegumu Latvijā šajā pantā paredzētajā kārtībā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.06.2018., 11.06.2020. un 05.11.2020. likumu, kas stājas spēkā 01.12.2020.)

21.² pants. Aizliegums izplatīt citas Eiropas Savienības dalībvalsts vai Eiropas Ekonomikas zonas valsts elektroniskā plašsaziņas līdzekļa audiovizuālo programmu, kas pilnībā vai galvenokārt vērsta uz Latvijas teritoriju

(1) Ja citas Eiropas Savienības dalībvalsts vai Eiropas Ekonomikas zonas valsts jurisdikcijā esoša elektroniskā plašsaziņas līdzekļa audiovizuālā programma ir pilnībā vai galvenokārt vērsta uz Latvijas teritoriju un Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome konstatē, ka elektroniskā plašsaziņas līdzekļa audiovizuālajā programmā ir pārkāpti tādi šā likuma vai citu normatīvo aktu noteikumi, kas paredz detalizētākus vai stingrākus programmu veidošanas nosacījumus nekā Eiropas Savienības tiesību akti, Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome var nepiemērot šā likuma 21.¹ pantu.

(2) Šā panta pirmajā daļā minētajā gadījumā Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome, lai panāktu pieņemamu risinājumu, informē attiecīgo elektronisko plašsaziņas līdzekli un attiecīgo valsti par konstatētajiem pārkāpumiem. Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome var lūgt attiecīgo valsti nodrošināt to, ka attiecīgais elektroniskais plašsaziņas līdzeklis ievēro Latvijas normatīvo aktu noteikumus.

(3) Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome var aicināt šo lietu izskatīt kontaktkomitejā, kas izveidota atbilstoši Eiropas Savienības tiesību aktiem.

(4) Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome, konstatējot programmu veidošanas nosacījumu pārkāpumu, var lemt par elektroniskā plašsaziņas līdzekļa programmas izplatīšanas aizliegumu, norādot periodu, kurā tas būs spēkā Latvijas teritorijā, vai par soda piemērošanu elektroniskajam plašsaziņas līdzeklim, kas ir redakcionāli atbildīgs par attiecīgo programmu, ja ir visi šādi nosacījumi:

- 1) šā panta otrajā daļā noteiktajā kārtībā divu mēnešu laikā netiek panākts pieņemams risinājums;
- 2) attiecīgais elektroniskais plašsaziņas līdzeklis ieguvis jurisdikciju citā valstī, lai apietu Latvijā izvirzītos stingrākus noteikumus;
- 3) Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome ir paziņojusi attiecīgajam elektroniskajam plašsaziņas līdzeklim, attiecīgajai valstij un Eiropas Komisijai par nodomu veikt šīs daļas ievaddaļā minētos plānotos pasākumus, sniedzot to pamatojumu;
- 4) Eiropas Komisija ir pieņēmusi lēmumu par šīs daļas ievaddaļā minēto plānoto pasākumu atbilstību Eiropas Savienības tiesību aktiem.

(5) Lēmums par aizliegumu izplatīt elektroniskā plašsaziņas līdzekļa programmu ir vispārīgais administratīvais akts. Lēmums publicējams oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis".

21.³ pants. Aizliegums izplatīt citas Eiropas Savienības dalībvalsts vai Eiropas Ekonomikas zonas valsts elektroniskā plašsaziņas līdzekļa audiovizuālo pakalpojumu pēc pieprasījuma

(1) Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome nodrošina uztveršanas brīvību un Latvijas teritorijā neierobežo citas Eiropas Savienības dalībvalsts vai Eiropas Ekonomikas zonas valsts elektroniskā plašsaziņas līdzekļa audiovizuālā pakalpojuma pēc pieprasījuma izplatīšanu, izņemot gadījumus, kad citas valsts elektroniskā plašsaziņas līdzekļa audiovizuālais pakalpojums pēc pieprasījuma nopietni apdraud:

- 1) sabiedrisko kārtību, jo īpaši noziedzīga nodarījuma novēršanu, atklāšanu un izmeklēšanu, nepilngadīgo personu aizsardzību un cīņu pret naida kurināšanu rases, dzimuma, reliģijas, valstspiederības vai etniskās piederības dēļ, kā arī aizskar personas cieņu;
- 2) sabiedrības veselības aizsardzību;
- 3) sabiedrības drošību, tai skaitā valsts drošību un aizsardzību;
- 4) patērētāju aizsardzību, tai skaitā ieguldītāju aizsardzību.

(2) Šā panta pirmajā daļā minētajā gadījumā Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome lūdz novērst pārkāpumu un informē attiecīgo elektronisko plašsaziņas līdzekli, attiecīgo valsti un Eiropas Komisiju par:

- 1) raidījumu, kurā konstatēts pārkāpums;
- 2) pārkāpuma būtību;
- 3) to, uz kādu periodu paredzēts elektroniskā plašsaziņas līdzekļa audiovizuālā pakalpojuma pēc pieprasījuma izplatīšanas aizliegums Latvijas teritorijā;
- 4) iespēju viena mēneša laikā no paziņojuma saņemšanas brīža vienoties par pieņemamu risinājumu.

(3) Ja attiecīgais elektroniskais plašsaziņas līdzeklis un attiecīgā valsts nav veikuši pasākumus pārkāpuma novēršanai vai šie pasākumi nav bijuši piemēroti, Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome var lemt par aizliegumu izplatīt elektroniskā plašsaziņas līdzekļa audiovizuālo pakalpojumu pēc pieprasījuma, norādot periodu, kurā tas būs spēkā Latvijas teritorijā.

(4) Steidzamības gadījumā Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome var atkāpties no šā panta otrajā un trešajā daļā norādītās procedūras. Šādā gadījumā tā par veiktajiem pasākumiem iespējami īsākā laikā informē attiecīgo elektronisko plašsaziņas līdzekli, attiecīgo valsti un Eiropas Komisiju, norādot steidzamības pamatojumu.

(5) Lēmums par aizliegumu izplatīt elektroniskā plašsaziņas līdzekļa audiovizuālo pakalpojumu pēc pieprasījuma ir

vispārīgais administratīvais akts. Lēmums publicējams oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis".

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 05.11.2020. likumu, kas stājas spēkā 01.12.2020.)

21.4 pants. Aizliegums izplatīt citas Eiropas konvencijas par pārrobežu televīziju dalībvalsts elektroniskā plašsaziņas līdzekļa audiovizuālo programmu un audiovizuālo pakalpojumu pēc pieprasījuma

(1) Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome nodrošina uztveršanas brīvību un Latvijas teritorijā neierobežo tās Eiropas konvencijas par pārrobežu televīziju dalībvalsts elektroniskā plašsaziņas līdzekļa audiovizuālās programmas retranslāciju un audiovizuālā pakalpojuma pēc pieprasījuma izplatīšanu, kura nav Eiropas Savienības dalībvalsts vai Eiropas Ekonomikas zonas valsts, izņemot gadījumus, kad elektroniskā plašsaziņas līdzekļa programmā vai katalogā ir pārkāpti Eiropas konvencijas par pārrobežu televīziju noteikumi.

(2) Šā panta pirmajā daļā minētajā gadījumā Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome informē attiecīgo elektronisko plašsaziņas līdzekli un attiecīgo Eiropas konvencijas par pārrobežu televīziju dalībvalsti par konstatētajiem pārkāpumiem un meklē pieņemamu risinājumu Eiropas konvencijā par pārrobežu televīziju noteiktajā kārtībā.

(3) Ja elektroniskā plašsaziņas līdzekļa programmā vai katalogā ir nepārprotami, nopietni un būtiski pārkāpti šā likuma 24.panta deviņās vai desmitās daļas vai 26.panta noteikumi un Nacionālajai elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomei divu nedēļu laikā pēc šā panta otrajā daļā minētā paziņojuma sniegšanas neizdodas panākt pieņemamu risinājumu, Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome var lemt par aizliegumu izplatīt elektroniskā plašsaziņas līdzekļa programmu vai audiovizuālo pakalpojumu pēc pieprasījuma, norādot periodu, kurā tas būs spēkā Latvijas teritorijā.

(4) Visos pārējos iespējamo pārkāpumu gadījumos, ja pārkāpums turpinās astoņus mēnešus pēc šā panta otrajā daļā minētā paziņojuma sniegšanas, Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome var atbilstoši Eiropas konvencijā par pārrobežu televīziju noteiktajam lemt par aizliegumu izplatīt elektroniskā plašsaziņas līdzekļa programmu vai audiovizuālo pakalpojumu pēc pieprasījuma, norādot periodu, kurā tas būs spēkā Latvijas teritorijā.

(5) Lēmums par aizliegumu izplatīt elektroniskā plašsaziņas līdzekļa programmu vai audiovizuālo pakalpojumu pēc pieprasījuma ir vispārīgais administratīvais akts. Lēmums publicējams oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis".

21.5 pants. Aizliegums izplatīt citas valsts elektroniskā plašsaziņas līdzekļa audiovizuālo programmu un audiovizuālo pakalpojumu pēc pieprasījuma

(1) Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome nodrošina uztveršanas brīvību un Latvijas teritorijā neierobežo tās valsts elektroniskā plašsaziņas līdzekļa audiovizuālās programmas retranslāciju un audiovizuālā pakalpojuma pēc pieprasījuma izplatīšanu, kura nav Eiropas Savienības dalībvalsts, Eiropas Ekonomikas zonas valsts vai Eiropas konvencijas par pārrobežu televīziju dalībvalsts, izņemot gadījumus, kad audiovizuālajā programmā vai katalogā ir pārkāpti šajā likumā vai citos normatīvajos aktos paredzētie programmu vai katalogu veidošanas nosacījumi.

(2) Šā panta pirmajā daļā minētajā gadījumā Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome var lemt par aizliegumu izplatīt elektroniskā plašsaziņas līdzekļa programmu vai audiovizuālo pakalpojumu pēc pieprasījuma, norādot periodu, kurā tas būs spēkā Latvijas teritorijā.

(3) Lēmums par aizliegumu izplatīt elektroniskā plašsaziņas līdzekļa programmu vai audiovizuālo pakalpojumu pēc pieprasījuma ir vispārīgais administratīvais akts. Lēmums publicējams oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis".

21.6 pants. Aizliegums izplatīt citas valsts elektroniskā plašsaziņas līdzekļa audioprogrammu

(1) Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome nodrošina uztveršanas brīvību un Latvijas teritorijā neierobežo citas valsts elektroniskā plašsaziņas līdzekļa audioprogrammas izplatīšanu, izņemot gadījumus, kad audioprogrammā ir pārkāpti šajā likumā vai citos normatīvajos aktos paredzētie programmu veidošanas nosacījumi.

(2) Šā panta pirmajā daļā minētajā gadījumā Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome var lemt par aizliegumu izplatīt elektroniskā plašsaziņas līdzekļa audioprogrammu, norādot periodu, kurā tas būs spēkā Latvijas teritorijā.

(3) Lēmums par aizliegumu izplatīt elektroniskā plašsaziņas līdzekļa audioprogrammu ir vispārīgais administratīvais akts. Lēmums publicējams oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis".

III² nodaļa. Aizlieguma retranslēt audiovizuālās programmas bez retranslācijas atļaujas īstenošanas kārtība

(Nodaļa 23.11.2016. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2017.)

21.⁷ pants. Lēmums par audiovizuālo programmu retranslācijas pārtraukšanu, ja nav saņemta retranslācijas atļauja

Ja Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome konstatē, ka Latvijā tiek veikta audiovizuālo programmu retranslācija bez retranslācijas atļaujas, Padome pieņem lēmumu, ar kuru uzliek tiesisko pienākumu 15 dienu laikā pārtraukt audiovizuālo programmu retranslāciju vai saņemt attiecīgu retranslācijas atļauju.

21.⁸ pants. Rīcība pēc tam, kad pieņemts lēmums par audiovizuālo programmu retranslācijas pārtraukšanu

(1) Ja Padomes noteiktajā termiņā retranslācija netiek pārtraukta, netiek saņemta retranslācijas atļauja vai ar Padomi netiek panākta vienošanās par tiesiskā pienākuma izpildes termiņa pagarināšanu, Padome īsteno uzraudzības iestādes funkcijas Informācijas sabiedrības pakalpojumu likuma izpratnē un veic citas normatīvajos aktos paredzētās darbības.

(2) Ja Padomei nav iespēju īstenot šā panta pirmajā daļā noteiktās darbības, tai ir tiesības pieņemt lēmumu (vispārīgo administratīvo aktu), ar kuru tiek ierobežota piekļuve tām Latvijā pieejamām mājaslapām internetā, kuras retranslē audiovizuālās programmas bez retranslācijas atļaujas, liedzot to domēna vārdu izmantošanu uz laiku līdz sešiem mēnešiem.

(3) Lai nodrošinātu šā panta otrajā daļā minētā lēmuma izpildi, Padome savā tīmekļvietnē uztur un aktualizē šā panta otrajā daļā minēto domēna vārdu sarakstu.

(4) *(Izslēgta ar 05.11.2020. likumu)*

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.06.2018. un 05.11.2020. likumu, kas stājas spēkā 01.12.2020.)

IV nodaļa. Elektronisko plašsaziņas līdzekļu pakalpojumi pēc pieprasījuma

22.pants. Tiesības sniegt elektronisko plašsaziņas līdzekļu pakalpojumus pēc pieprasījuma

(1) Lai sniegtu elektroniskā plašsaziņas līdzekļa pakalpojumu pēc pieprasījuma, pirms tā uzsākšanas pakalpojumu sniedzējs iesniedz paziņojumu Nacionālajai elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomei.

(2) *(Izslēgta ar 17.12.2015. likumu)*

(3) Paziņojumā norādāms:

- 1) fiziskajai personai — vārds, uzvārds, personas kods;
- 2) juridiskajai personai, personu apvienībai — nosaukums, reģistrācijas numurs un juridiskā adrese.

(4) Paziņojumam pievienojami:

- 1) darbības pamatnosacījumi, kuros norāda kataloga nosaukumu, elektroniskā plašsaziņas līdzekļa darbības mērķi, kataloga formātu, kā arī citas ziņas, kuras iesniedzējs uzskata par svarīgām;
- 2) informācija par elektronisko sakaru tīklu, kādā pakalpojums tiks izplatīts (kabeļtelevīzija, satelīttelevīzija, internets);
- 3) informācija par patieso labuma guvēju.

(4¹) Ja mainās elektroniskā plašsaziņas līdzekļa, kas sniedz pakalpojumus pēc pieprasījuma, patiesais labuma guvējs, elektroniskais plašsaziņas līdzeklis nekavējoties, bet ne vēlāk kā 14 dienu laikā no attiecīgās informācijas uzzināšanas dienas iesniedz Nacionālajai elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomei informāciju par patiesā labuma guvēja maiņu.

(4²) Lai izvērtētu sniegto informāciju par patieso labuma guvēju, Padomei ir tiesības pieprasīt atzinumu no kompetentajām valsts drošības iestādēm, Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas likuma uzraudzības un kontroles institūcijas un Starptautisko un Latvijas Republikas nacionālo sankciju likumā noteiktajām kompetentajām institūcijām, kā arī no citu valstu kompetentajām institūcijām.

(4³) Izvērtējot informāciju par patieso labuma guvēju, Padome ņem vērā, vai:

- 1) tas apdraud valsts drošību vai būtiski apdraud sabiedrisko kārtību vai drošību;
- 2) tas darbojas pretvalstiskā vai noziedzīgā organizācijā vai ir tās biedrs;
- 3) uz to ir attiecināmas starptautiskās vai nacionālās sankcijas atbilstoši Starptautisko un Latvijas Republikas nacionālo sankciju likumam;
- 4) tas ir sodīts par kādu no Krimināllikuma IX, IX¹ vai X nodaļā minētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem.

(4⁴) Ņemot vērā Padomes rīcībā esošo informāciju, kā arī kompetentās iestādes sniegto informāciju par patieso labuma guvēju, Padome var pieņemt lēmumu aizliegt pakalpojuma pēc pieprasījuma izplatīšanu. Lēmuma pārsūdzēšana neaptur tā darbību.

(4⁵) Ja tiesai lietas apstākļu objektīvai noskaidrošanai nepieciešams pārbaudīt valsts noslēpumu saturošu informāciju, ar šādu informāciju iepazīstas un to izvērtē tikai tiesa. Nolēmumā tiesa norāda, ka šī informācija ir izvērtēta.

(4⁶) Padome un kompetentās iestādes var pieprasīt no iesniedzēja papildu informāciju un dokumentus, kas nepieciešami iesniegtā paziņojuma izvērtēšanai, kā arī skaidrojumu, ja Padomes rīcībā esošā informācija neatbilst šā likuma prasībām.

(5) Šā panta pirmās, otrās un trešās daļas noteikumus nepiemēro, ja nepieciešams frekvenču resurss, lai sniegtu elektronisko plašsaziņas līdzekļu pakalpojumus pēc pieprasījuma. Šādā gadījumā pakalpojumu sniedzējam nepieciešams saņemt apraides atļauju atbilstoši kārtībai, kāda noteikta šā likuma 16. un 17.pantā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.12.2015., 20.06.2018. un 11.06.2020. likumu, kas stājas spēkā 06.07.2020.)

23.pants. Pēc pieprasījuma sniedzamu elektronisko plašsaziņas līdzekļu pakalpojumu kataloga veidošanas nosacījumi un darbības ierobežošana

(1) Katalogā nedrīkst ietvert pakalpojumus, kas mudina uz naida kurināšanu vai aicina diskriminēt kādu personu vai personu grupu dzimuma, rases vai etniskās izcelsmes, valstspiederības, reliģiskās piederības vai pārliecības, invaliditātes, vecuma vai citu apstākļu dēļ.

(2) Filmas pārraida laikā, kas saskaņots ar tiesību īpašniekiem.

(3) Katalogā un raidīšanas laikā filmas atzīmē ar attiecīgo Ministru kabineta noteikumos norādīto filmu klasifikācijas indeksu.

(4) Elektroniskais plašsaziņas līdzeklis, sniedzot pēc pieprasījuma tādus pakalpojumus, kuri var kaitēt nepilngadīgo fiziskajai, garīgajai un tikumiskajai attīstībai, nodrošina šiem pakalpojumiem ierobežotas piekļuves kontroli (lai parastos apstākļos tie nebūtu uztverami).

(5) Elektroniskais plašsaziņas līdzeklis, kas sniedz audiovizuālos pakalpojumus pēc pieprasījuma, savā katalogā vismaz 30 procentu apjomā iekļauj Eiropas audiovizuālos darbus un veicina šo darbu pieejamību un pamanāmību, tostarp marķējot tos, veltot tiem atsevišķu sadaļu vai meklēšanas rīkus.

(5¹) Šā panta piektajā daļā minētais pienākums neattiecas uz elektronisko plašsaziņas līdzekli, kas sniedz

audiovizuālos pakalpojumus pēc pieprasījuma, ar zemu apgrozījumu vai šaurai auditorijai, kā arī uz gadījumu, kad šis pienākums nebūtu īstenojams vai nebūtu pamatots pakalpojuma būtības vai temata dēļ.

(5²) Ja uz elektronisko plašsaziņas līdzekli, kas sniedz audiovizuālo pakalpojumu pēc pieprasījuma, nav attiecināma šā panta piektajā daļā noteiktā Eiropas audiovizuālo darbu kvota, tas iesniedz Nacionālajai elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomei šo faktu apliecinošu informāciju.

(5³) Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome izstrādā vadlīnijas zema apgrozījuma un šauras auditorijas noteikšanai, ņemot vērā Latvijas tirgus apstākļus, pakalpojuma sniedzēja sniegto informāciju un attiecīgās Eiropas Komisijas vadlīnijas.

(6) *(Izslēgta ar 05.11.2020. likumu)*

(7) Pastāvīgas piekļuves nenodrošināšana šā panta sestajā daļā minētajai informācijai ir pamats ierobežot piekļuvi audiovizuālam elektroniskā plašsaziņas līdzekļa pakalpojumam. Ierobežojumu noteikšanai piemērojami tie paši noteikumi, kas paredzēti šā likuma III² nodaļā attiecībā uz aizliegumu retranslēt audiovizuālās programmas bez retranslācijas atļaujas.

(8) Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome var aizliegt pakalpojuma pēc pieprasījuma sniegšanu, ja elektroniskais plašsaziņas līdzeklis:

1) trīs reizes gada laikā ir administratīvi sodīts par būtisku šā likuma pārkāpumu;

2) saskaņā ar spēkā stājušos tiesas spriedumu vai prokurora priekšrakstu par sodu atzīts par vainīgu noziegumos pret valsti vai par šādiem noziedzīgiem nodarījumiem tam noteikts juridiskajām personām piemērojamais piespiedu ietekmēšanas līdzeklis;

3) apdraud valsts drošību vai būtiski apdraud sabiedrisko kārtību vai drošību;

4) pēc Padomes vai kompetentās iestādes pieprasījuma vai mainoties patiesajam labuma guvējam nav noteiktajā termiņā iesniedzis papildu informāciju vai dokumentus par patieso labuma guvēju vai iesniedzis par to nepatiesu informāciju;

5) tieši vai netieši, pilnībā vai daļēji ir tādas personas īpašumā vai kontrolē, uz kuru ir attiecināmas starptautiskās vai nacionālās sankcijas atbilstoši Starptautisko un Latvijas Republikas nacionālo sankciju likumam.

(9) Šā panta astotajā daļā minētā lēmuma pārsūdzēšana neaptur tā darbību.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.06.2020. un 05.11.2020. likumu, kas stājas spēkā 01.12.2020.)

IV¹ nodaļa. Video koplietošanas platformas

(Nodaļa 05.11.2020. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.12.2020.)

23.¹ pants. Vispārīgie video koplietošanas platformu noteikumi

(1) Pakalpojuma atbilstību video koplietošanas platformas būtībai šā likuma izpratnē izvērtē Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome.

(2) Video koplietošanas platformas pakalpojuma sniedzējs, kas nav dibināts Latvijā, tiek uzskatīts par tādu, kas ir dibināts Latvijā, ja tam ir mātes uzņēmums vai meitas uzņēmums, kas dibināts Latvijā, vai ja tas ir daļa no sabiedrību grupas un kāds cits attiecīgās sabiedrību grupas uzņēmums ir dibināts Latvijā.

(3) Lai piemērotu šā panta otro daļu gadījumā, kad mātes uzņēmums, meitas uzņēmums vai citi sabiedrību grupas uzņēmumi dibināti dažādās dalībvalstīs, uzskata, ka video koplietošanas platformas pakalpojuma sniedzējs ir dibināts tajā dalībvalstī, kurā dibināts tā mātes uzņēmums, vai, ja šāda dibinājuma nav, tajā dalībvalstī, kurā dibināts tā meitas uzņēmums, vai, ja šāda dibinājuma nav, tajā dalībvalstī, kurā dibināts cits sabiedrību grupas uzņēmums.

(4) Lai piemērotu šā panta otro daļu gadījumā, kad ir vairāki meitas uzņēmumi un katrs no tiem dibināts kādā citā

dalībvalstī, uzskata, ka video koplietošanas platformas pakalpojuma sniedzējs ir dibināts tajā dalībvalstī, kurā viens no meitas uzņēmumiem pirmais sāka savu darbību, — ar nosacījumu, ka tas uztur stabilu un efektīvu saikni ar attiecīgās dalībvalsts ekonomiku.

(5) Lai piemērotu šā panta otro daļu gadījumā, kad ir vairāki citi uzņēmumi, kas ir daļa no sabiedrību grupas, un katrs no tiem dibināts citā dalībvalstī, uzskata, ka video koplietošanas platformas pakalpojuma sniedzējs ir dibināts tajā dalībvalstī, kurā viens no šiem uzņēmumiem pirmais sāka savu darbību, — ar nosacījumu, ka tas uztur stabilu un efektīvu saikni ar attiecīgās dalībvalsts ekonomiku.

(6) Video koplietošanas platformas pakalpojuma sniedzējiem, par kuriem uzskata, ka tie dibināti Latvijā, piemēro Informācijas sabiedrības pakalpojumu likuma 10. un 11. pantu.

(7) Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome izveido un regulāri atjaunina to video koplietošanas platformas pakalpojuma sniedzēju sarakstu, kuri dibināti vai par kuriem uzskata, ka tie dibināti Latvijā, un norāda, uz kuriem šā panta otrajā, trešajā, ceturtajā un piektajā daļā minētajiem kritērijiem balstās to jurisdikcija. Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome informē Eiropas Komisiju par video koplietošanas platformas pakalpojuma sniedzēju sarakstu, tostarp par visiem tā atjauninājumiem.

(8) Ja, piemērojot šā panta noteikumus jurisdikcijas noteikšanai, Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome nevar vienoties ar citas Eiropas Savienības dalībvalsts regulatoru par to, kuras valsts jurisdikcijā ir video koplietošanas platforma, Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome nekavējoties par to informē Eiropas Komisiju.

(05.11.2020. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.12.2020.)

23.² pants. Audio un audiovizuāli komerciāli paziņojumi video koplietošanas platformās

(1) Video koplietošanas platformas pakalpojuma sniedzēji veic piemērotus pasākumus, lai pasargātu sabiedrību no tādiem raidījumiem un lietotāju veidotiem video un audiovizuāliem komerciāliem paziņojumiem, kuru:

1) saturs var kaitēt nepilngadīgo fiziskajai, garīgajai un tikumiskajai attīstībai;

2) saturs var apdraudēt plašāku sabiedrību un kuri satur kūdīšanu uz vardarbību un naida kurināšanu pret kādu personu vai personu grupu jebkura Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 21. pantā vai Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 14. pantā minētā iemesla dēļ;

3) satura izplatīšana ir noziedzīgs nodarījums (terorisma publiska slavināšana vai attaisnošana, publisks aicinājums uz terorismu, terorismu slavinoša, attaisnojoša vai uz terorismu aicinoša satura materiāla izplatīšana vai draudi īstenot terorismu, ja ir pamats uzskatīt, ka tas var tikt īstenots, vai tāda pomogrāfiska priekšnesuma demonstrēšana vai pomogrāfiska rakstura materiāla aprite, kurš satur bērnu pomogrāfiju, publisks aicinājums uz genocīdu, genocīda, nozieguma pret cilvēci, nozieguma pret mieru un kara nozieguma publiska slavināšana vai īstenotā genocīda, nozieguma pret cilvēci, nozieguma pret mieru vai kara nozieguma slavināšana, noliegšana, attaisnošana vai rupja noniecināšana un darbības, kas vērstas uz nacionālā, etniskā, rasu vai reliģiskā naida vai nesaticības izraisīšanu).

(2) Video koplietošanas platformas pakalpojuma sniedzēji to iespēju un kontroles robežās attiecībā uz audio un audiovizuāliem komerciāliem paziņojumiem ievēro šā likuma 35. panta otrās daļas 1., 4., 6., 7. un 8. punkta, septītās un deviņās daļas, 36. panta otrās daļas, 37. panta otrās daļas un 38. panta noteikumus.

(3) Video koplietošanas platformas pakalpojuma sniedzēji izstrādā savu publiski pieejamu rīcības kodeksu, kurā norāda darbības pamatprincipus, akceptētos ētiskas darbības nosacījumus, noteikumus par nepieņemamiem audio un audiovizuāliem komerciāliem paziņojumiem, tai skaitā tādiem, kuru mērķauditorija ir nepilngadīgie un kuri var negatīvi ietekmēt nepilngadīgo psiholoģisko vai fizisko attīstību. Rīcības kodekss ietver arī noteikumus, kas attiecas uz audio un audiovizuāliem komerciāliem paziņojumiem, kuri iekļauti bērnu auditorijai paredzētos raidījumos, kā arī pirms vai pēc tiem, par pārtiku un dzērieniem, kuru sastāvā ir uzturvielas un vielas ar noteiktu uzturvērtību vai fizioloģisku ietekmi, jo īpaši tādas vielas kā tauki, taukskābes, sāls vai nātrijs un cukuri, kuru pārmērīga lietošana uzturā nav ieteicama. Rīcības kodeksu video koplietošanas platformas pakalpojuma sniedzēji publicē savā tīmekļvietnē.

(05.11.2020. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.12.2020.)

V nodaļa. Elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmu un raidījumu veidošana un retranslācija

24.pants. Programmu veidošanas vispārīgie noteikumi

(1) Elektroniskie plašsaziņas līdzekļi ir brīvi un neatkarīgi programmu un raidījumu veidošanā un izplatīšanā, kā arī savā redakcionālajā darbībā, ciktāl tos neierobežo Latvijas Republikas Satversme, šis likums un citi likumi, valsts tehniskie standarti un Latvijai saistoši starptautiskie līgumi.

(2) Elektroniskie plašsaziņas līdzekļi, respektējot uzskatu daudzveidību, aizstāv neatkarīgas, demokrātiskas un tiesiskas Latvijas valsts ideju, ievēro cilvēktiesības un darbojas Latvijas sabiedrības interesēs.

(3) Elektroniskie plašsaziņas līdzekļi ievēro tos darbības pamatnosacījumus, kurus tie iesnieguši Nacionālajai elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomei, lai saņemtu apraides atļauju. Ja apraides tiesības iegūtas konkursa kārtībā, darbības pamatnosacījumus var mainīt ar Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes piekrišanu. Elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmu pamata audiovaloda un programmu formāts nav maināmas darbības pamatnosacījumu sastāvdaļas izsniegtās apraides atļaujas darbības termiņā. Valodas celiņš apraides atļaujas darbības laikā ir maināms.

(4) Elektroniskie plašsaziņas līdzekļi nodrošina, lai fakti un notikumi raidījumos tiktu atspoguļoti godīgi, objektīvi, ar pienācīgu precizitāti un neitralitāti, veicinot viedokļu apmaiņu, un atbilstu vispārpieņemtajiem žurnālistikas un ētikas principiem. Komentārus un viedokļus atdala no ziņām un nosauc viedokļa vai komentāra autoru. Informatīvi dokumentālajos un ziņu raidījumos fakti tiek atspoguļoti tā, lai apzināti nemaldinātu auditoriju.

(5) Elektroniskie plašsaziņas līdzekļi izstrādā savu rīcības kodeksu, kurā norāda darbības pamatprincipus, akceptētos ētiskas darbības nosacījumus, noteikumus par nepieņemamiem audio un audiovizuāliem komerciāliem paziņojumiem, tai skaitā tādiem, kuru mērķauditorija ir nepilngadīgie un kuri var negatīvi ietekmēt nepilngadīgo psiholoģisko vai fizisko attīstību. Rīcības kodekss ietver arī noteikumus, kas attiecas uz audio un audiovizuāliem komerciāliem paziņojumiem, kuri iekļauti bērnu auditorijai paredzētos raidījumos, kā arī pirms vai pēc tiem, par pārtiku un dzērieniem, kuru sastāvā ir uzturvielas un vielas ar noteiktu uzturvērtību vai fizioloģisku ietekmi, jo īpaši tādas vielas kā tauki, taukskābes, sāls vai nātrijs un cukuri, kuru pārmērīga lietošana uzturā nav ieteicama. Rīcības kodeksu elektroniskie plašsaziņas līdzekļi publicē savā tīmekļvietnē.

(6) Filmas pārraida laikā, kas saskaņots ar tiesību īpašniekiem. Raidīšanas laikā filmas atzīmē ar attiecīgo Ministru kabineta noteikumos norādīto filmu klasifikācijas indeksu.

(7) Sabiedriskajiem elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem atbilstoši normatīvajiem aktiem par ārkārtējo situāciju un izņēmuma stāvokli ir pienākums ārkārtējās situācijas un izņēmuma stāvokļa laikā dot iespēju atbildīgajām institūcijām sniegt informāciju un paziņojumus iedzīvotājiem.

(8) Sabiedriskajiem elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem ir pienākums nekavējoties dot iespēju Valsts prezidentam, Saeimas priekšsēdētājam vai Ministru prezidentam sniegt ārkārtas paziņojumu.

(9) Laikā no pulksten 7.00 līdz 22.00 aizliegts izplatīt audio un audiovizuālus darbus, kuros atainota fiziska vai psiholoģiska vardarbība, ietvertas asiņainas vai šausmu ainas, ar narkotiku lietošanu un seksuālām darbībām saistītas ainas vai kuros lietoti rupji vai nepieklājīgi izteicieni.

(10) Elektroniskais plašsaziņas līdzeklis neizplata tāda satura audio un audiovizuālas programmas vai pakalpojumus pēc pieprasījuma, kuri var kaitēt nepilngadīgo fiziskajai, garīgajai un tikumiskajai attīstībai, izņemot gadījumus, kad tiem ir izraudzīts cits, nevis šā panta deviņtajā daļā minētais raidlaiks vai kad elektroniskais plašsaziņas līdzeklis nodrošina ierobežotas piekļuves kontroli. Pirms šādiem audiovizuāliem darbiem jānodod akustisks brīdinājuma signāls, un tiem jābūt speciāli atzīmētiem ar vizuālu simbolu, kas raksturo elektroniskā plašsaziņas līdzekļa pakalpojuma satura iespējami kaitīgo būtību.

(10¹) Nepilngadīgo personas datus, kurus elektroniskais plašsaziņas līdzeklis iegūvis, veicot ierobežotas piekļuves kontroli, nav atļauts izmantot komerciālos nolūkos, izņemot gadījumus, kad tas nepieciešams pakalpojuma tiešai sniegšanai ar datu subjekta piekrišanu.

(11) Ja elektronisko sakaru komersants, kas nodrošina elektronisko plašsaziņas līdzekļu veidoto programmu izplatīšanu savos elektronisko sakaru tīklos, ir elektroniskais plašsaziņas līdzeklis, kas veido savas programmas vai ar savu ieguldījumu piedalās citos elektroniskajos plašsaziņas līdzekļos, šāda elektroniskā plašsaziņas līdzekļa veidoto programmu izplatīšanai piemēro nosacījumus, kuri nediskriminē citus elektroniskos plašsaziņas līdzekļus.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 07.03.2013., 20.06.2018. un 05.11.2020. likumu, kas stājas spēkā 01.12.2020.)

24.¹ pants. Pieejamība personām ar invaliditāti

(1) Elektroniskais plašsaziņas līdzeklis nodrošina, ka tā pakalpojumi tiek nepārtraukti un pakāpeniski darīti pieejamāki personām ar invaliditāti, un par to reizi gadā ziņo Nacionālajai elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomei.

(2) Elektroniskais plašsaziņas līdzeklis sadarbībā ar biedrībām un nodibinājumiem, kas pārstāv personu ar invaliditāti intereses, izstrādā rīcības plānu, kurā norāda plānotos pasākumus pieejamības nodrošināšanai. Par rīcības plānu elektroniskais plašsaziņas līdzeklis informē Nacionālo elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomi 14 dienu laikā no tā apstiprināšanas brīža.

(3) Elektroniskais plašsaziņas līdzeklis, kas sniedz publiskus paziņojumus un informāciju par ārkārtējām situācijām (tostarp dabas katastrofu gadījumā), to dara personām ar invaliditāti pieejamā veidā.

(05.11.2020. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.12.2020.)

25.pants. Elektronisko plašsaziņas līdzekļu redakcionālā atbildība

Elektroniskie plašsaziņas līdzekļi uzņemas redakcionālo atbildību. Elektronisko plašsaziņas līdzekļu redakcionālā atbildība šā panta izpratnē ir efektīva kontrole gan attiecībā uz raidījumu izvēli, gan attiecībā uz to organizāciju programmās un katalogos. Šie noteikumi neattiecas uz programmu retranslāciju.

26.pants. Programmu veidošanas ierobežojumi

(1) Elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmās un raidījumos nedrīkst ietvert:

- 1) sižetus, kuros ir izcelta vardarbība;
- 2) pornogrāfiska rakstura materiālus;
- 3) mudinājumu uz vardarbību vai naida kurināšanu vai aicinājumu diskriminēt kādu personu vai personu grupu dzimuma, rases vai etniskās izcelsmes, valstspiederības, reliģiskās piederības vai pārliecības, invaliditātes, vecuma vai jebkuru citu motīvu dēļ;
- 4) aicinājumu uz karu vai militāra konflikta izraisīšanu;
- 5) aicinājumu vardarbīgi gāzt valsts varu vai vardarbīgi grozīt valsts iekārtu, graut valsts teritoriālo vienotību vai izdarīt citu noziegumu;
- 6) sižetus, kas diskreditē Latvijas valstiskumu un nacionālos simbolus;
- 7) aicinājumu, kas apdraud valsts drošību vai būtiski apdraud sabiedrisko kārtību vai drošību;
- 8) terorisma publisku slavināšanu vai attaisnošanu vai publisku aicinājumu uz terorismu, vai terorismu slavinoša, attaisnojoša vai uz terorismu aicinoša saturs materiālus;
- 9) saturu, kas apdraud sabiedrības veselību vai varētu radīt nopietnus un smagus tās apdraudējuma riskus.

(2) Elektroniskā plašsaziņas līdzekļa pakalpojumus pēc pieprasījuma un raidījumus nedrīkst pārklāt vai grozīt komerciālos nolūkos vai bez attiecīgā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa atļaujas, izņemot gadījumus, kad:

- 1) to dara elektroniskā plašsaziņas līdzekļa pakalpojuma saņēmējs personiskai lietošanai;
- 2) tā ir tehniska nepieciešamība elektroniskā plašsaziņas līdzekļa pakalpojuma vai ierīces lietošanai;
- 3) to dara, lai sniegtu brīdinājuma informāciju vai sabiedrības interesēs esošu informāciju;
- 4) to dara subtitrēšanas nolūkos;
- 5) audio vai audiovizuālu komerciālu paziņojumu ievietojs elektroniskā plašsaziņas līdzekļa pakalpojuma sniedzējs pats;

6) tas ir paņēmiens elektroniskā plašsaziņas līdzekļa pakalpojuma pielāgošanai izplatīšanas līdzekļiem, nemainot saturu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.06.2020. un 05.11.2020. likumu, kas stājas spēkā 01.12.2020.)

27.pants. Latvijas sabiedrībai īpaši svarīgi notikumi

(1) Ministru kabineta apstiprinātos Latvijas sabiedrībai īpaši svarīgos notikumus, kurus pēc iepriekšēja plāna rīko to organizētāji, kas ir tiesīgi pārdot ar šiem notikumiem saistītās tiesības, Latvijas jurisdikcijā esošie elektroniskie plašsaziņas līdzekļi, izmantojot savas ekskluzīvās tiesības, raida tā, lai vismaz 95 procentos Latvijas teritorijas iedzīvotāji varētu tiem sekot ar bezmaksas televīzijas starpniecību tiešraidē vai ierakstā.

(2) Latvijas sabiedrībai īpaši svarīgs notikums atbilst vismaz diviem šādiem kritērijiem:

1) tas ir Latvijas iedzīvotājiem īpaši nozīmīgs valstisks vai kultūras pasākums;

2) tas ir starptautiska mēroga sporta pasākums vai sacensības, kurās piedalās Latvijas nacionālā komanda;

3) pasākums tradicionāli ir atspoguļots ar bezmaksas televīzijas starpniecību un piesaistījis ievērojamas Latvijas iedzīvotāju daļas uzmanību.

(3) Ja Latvijas jurisdikcijā esošam elektroniskajam plašsaziņas līdzeklim ir ekskluzīvas tiesības raidīt tādus notikumus, kurus cita Eiropas Savienības dalībvalsts vai Eiropas konvencijas par pārrobežu televīziju dalībvalsts ir iekļāvusi savā sabiedrībai īpaši svarīgo notikumu sarakstā, šis elektroniskais plašsaziņas līdzeklis attiecībā uz citas dalībvalsts jurisdikcijā esošiem elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem neizmanto savas ekskluzīvās tiesības, ja tādējādi būtiskai citas dalībvalsts sabiedrības daļai tiktu liegta iespēja sekot līdz attiecīgajam notikumam ar bezmaksas televīzijas starpniecību.

(4) Ja Latvijas jurisdikcijā esošam elektroniskajam plašsaziņas līdzeklim ir ekskluzīvas tiesības atspoguļot notikumus, par kuriem ir liela sabiedrības interese, cits Latvijas vai citas Eiropas Savienības dalībvalsts, vai Eiropas konvencijas par pārrobežu televīziju dalībvalsts jurisdikcijā esošs elektroniskais plašsaziņas līdzeklis var taisnīgā, saprātīgā un nediskriminējošā veidā piekļūt pārraidošā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa signālam vai — ja tas nav iespējams — citiem pārraides materiāliem un iekļaut savu vispārējo ziņu reportāžās attiecīgo notikumu pārraižu fragmentus. Šādu iekļaujamo fragmentu raidlaiks nedrīkst pārsniegt 90 sekundes, un tos drīkst iekļaut vispārējo ziņu raidījumos ne vēlāk kā 30 dienas no atspoguļotā notikuma dienas. Elektroniskais plašsaziņas līdzeklis, kas izmanto šādus materiālus, norāda to avotu. Par attiecīgo materiālu izmantošanu var prasīt maksu, kas nepārsniedz šo materiālu nodošanas (pārraidīšanas) vai kopēšanas izmaksas.

(4¹) Latvijas jurisdikcijā esošs elektroniskais plašsaziņas līdzeklis, kas atbilstoši šā panta ceturtajai daļai vēlas iegūt piekļuvi notikumiem, par kuriem ir liela sabiedrības interese, lūdz šo piekļuvi vispirms no Latvijas jurisdikcijā esoša elektroniskā plašsaziņas līdzekļa.

(5) Šā panta ceturtajā daļā minētie pārraižu materiāli netiek iekļauti raidījumos, ko izplata pēc pieprasījuma. Šis nosacījums neattiecas uz to elektronisko plašsaziņas līdzekļu pakalpojumiem pēc pieprasījuma, kuri attiecīgo ziņu raidījumu pirms tā iekļaušanas katalogā ir izplatījuši kā savas programmas sastāvdaļu.

(6) Informācijas izvietošana raidījumos nav atlīdzināma. Jebkuras informācijas, sižeta, komentāra, apskata, ziņu iekļaušana vai dalībnieka uzaicināšana piedalīties raidījumā, saņemot par to atlīdzību, uzskatāma par audio vai audiovizuālu komerciālu paziņojumu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 18.04.2013. likumu, kas stājas spēkā 22.05.2013.)

28.pants. Programmas, raidījuma un reklāmas valoda

(1) Katrs raidījums notiek vienā valodā — raidījuma valodā, ja šajā likumā nav noteikts citādi.

(2) Televīzijas raidījumi un raidījuma fragmenti citās valodās nodrošināmi ar tulkojumu raidījuma valodā. Šis nosacījums neattiecas uz raidījumiem vai raidījuma fragmentiem valsts valodā, valodas mācību raidījumiem, interaktīvajām tiešajām pārraidēm (kad tiešraides laikā tiek veidota saikne starp raidījuma dalībniekiem un skatītājiem), mūzikas skaņdarbu izpildījumiem un starpvalstu sadarbības raidījumiem tiešraides laikā.

(2¹) Elektroniskā plašsaziņas līdzekļa radio programma ir valsts valodā vai svešvalodā. Raidījumu vai raidījuma

fragmentu svešvalodā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa radio programmā, kas ir valsts valodā, tulko valsts valodā. Raidījumu vai raidījuma fragmentu valsts valodā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa radio programmā, kas ir svešvalodā, var netulkot svešvalodā. Šīs daļas noteikumi neattiecas uz valodas mācību raidījumiem, interaktīvajām tiešajām pārraidēm (kad tiešraides laikā tiek veidota saikne starp raidījuma dalībniekiem un skatītājiem), skaņdarbu izpildījumiem un starpvalstu sadarbības raidījumiem tiešraides laikā.

(3) Demonstrējamās filmas ieskaņo, dublē vai subtitrē valsts valodā. Dublētais un ieskaņotais teksts paralēli oriģinālās skaņas pavadījumam un subtitri valsts valodā veidojami tādā kvalitātē, kas nodrošina pietiekami precīzu oriģinālvalodas teksta izpratni. Bērniem paredzētās filmas dublē vai ieskaņo valsts valodā. Šie nosacījumi neattiecas uz retranslāciju, kā arī tādām filmām, kuras saskaņā ar izsniegtajām apraides atļaujām un Nacionālajai elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomei iesniegtajiem attiecīgā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa darbības pamatnosacījumiem tiek raidītas Latvijas mazākumtautību pirmsskolas un jaunākajiem skolas vecuma bērniem vai, izmantojot satelīttelevīzijas elektronisko sakaru tīklus, mērķauditorijai, kas nav Latvijas iedzīvotāji. Filmas var būt ieskaņotas tikai vienā valodā, neskaitot oriģinālo skaņas pavadījumu.

(4) Televīzijas raidījumus svešvalodās, izņemot tiešās pārraides, ziņu un valodas mācību raidījumus, nodrošina ar subtitriem latviešu valodā. Šis nosacījums neattiecas uz retranslāciju, kā arī uz satelīttelevīzijas elektronisko sakaru tīklos izplatītajām programmām, kuras atbilstoši apraides atļaujai un Nacionālajai elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomei iesniegtajiem attiecīgā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa darbības pamatnosacījumiem ir paredzētas mērķauditorijai, kas nav Latvijas iedzīvotāji.

(5) Ja sabiedriskais elektroniskais plašsaziņas līdzeklis veido un izplata televīzijas ziņu raidījumus svešvalodā, tas nodrošina attiecīgo ziņu kopsavilkumu valsts valodā slidošas teksta rindas veidā.

(6) Raidījumos ievieto reklāmu raidījuma valodā vai valsts valodā. Šis nosacījums neattiecas uz retranslāciju, kā arī uz satelīttelevīzijas elektronisko sakaru tīklos izplatītajām programmām, kuras atbilstoši apraides atļaujai un Nacionālajai elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomei iesniegtajiem attiecīgā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa darbības pamatnosacījumiem ir paredzētas mērķauditorijai, kas nav Latvijas iedzīvotāji.

(7) Ja Ministru kabinets konstatē, ka kādā valsts teritorijas daļā valsts valodas lietošana ir apdraudēta vai arī tās lietošana vai izplatība ir būtiski nepietiekama, tas lemj par pasākumiem valsts valodas lietošanas veicināšanai attiecīgajā teritorijā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 23.10.2014. likumu, kas stājas spēkā 26.11.2014.)

29.pants. Programmu uzskaitē un glabāšana

(1) Katrs elektroniskais plašsaziņas līdzeklis nodrošina, lai visas tā izplatītās programmas, izņemot retranslētās programmas, tiktu pilnībā ierakstītas tādā kvalitātē, kas ļauj skaidri un nepārprotami konstatēt ikvienas programmas saturu. Šo ierakstu uzglabā ne mazāk kā trīs kalendāros mēnešus pēc attiecīgās programmas izplatīšanas dienas, bet, ja programma tiek izplatīta priekšvēlēšanu aģitācijas periodā, pirms tautas nobalsošanas notiekošās aģitācijas periodā, par likuma ierosināšanu notiekošās aģitācijas periodā vai par Saeimas atsaukšanas ierosināšanu notiekošās aģitācijas periodā, — visu attiecīgo periodu un ne mazāk kā trīs kalendāros mēnešus pēc tā beigām. Tā kopija bez maksas pēc pieprasījuma izsniedzama Nacionālajai elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomei, tiesai, prokuratūrai, izmeklēšanas iestādei, kā arī citām kompetentajām valsts iestādēm.

(2) Katrs programmu veidojošs elektroniskais plašsaziņas līdzeklis patstāvīgi veic izplatīto programmu uzskaiti. Šie uzskaites materiāli bez maksas pēc pieprasījuma izsniedzami Nacionālajai elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomei, tiesai, prokuratūrai, izmeklēšanas iestādei, kā arī citām kompetentajām valsts iestādēm.

(3) Pēc Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes pieprasījuma elektroniskais plašsaziņas līdzeklis sniedz tai informāciju par programmas un raidījuma nosaukumu, pārraidīšanas laiku, hronometrāžu, autortiesību subjektiem, blakustiesību subjektiem, raidījuma valodu, raidījuma sponsoriem, kā arī audio un audiovizuāliem komerciāliem paziņojumiem. Šo informāciju uzglabā ne mazāk kā vienu kalendāro gadu pēc attiecīgās programmas izplatīšanas dienas un bez maksas pēc pieprasījuma izsniedz Nacionālajai elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomei.

(4) Audiovizuālo pakalpojumu sniedzēji nodrošina šā likuma 32. un 33.pantā minēto programmu un audiovizuālo darbu uzskaiti un reizi gadā iesniedz Nacionālajai elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomei pārskatus par šo pantu noteikumu izpildi.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 21.02.2013. un 24.04.2014. likumu, kas stājas spēkā 28.05.2014.)

30.pants. Raidījuma izlaiduma dati un raidījuma pieteikums

(1) Katra raidījuma beigās norādāmi tā izlaiduma dati.

(2) Raidījuma izlaiduma datus ietverami tā autori.

(3) Raidījuma izlaiduma dati veidojami valsts valodā. Ja raidījums veidots svešvalodā, raidījuma izlaiduma datus var norādīt raidījuma valodā.

(4) Neatkarīgā producenta veidota raidījuma pārraidīšanas un atsevišķa raidījuma retranslācijas gadījumā elektroniskais plašsaziņas līdzeklis radio programmas raidījuma sākumā nepārprotami dara zināmu, ka attiecīgais raidījums ir neatkarīgā producenta veidots raidījums vai raidījuma retranslācija.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 23.10.2014. likumu, kas stājas spēkā 26.11.2014.)

31.pants. Eiropas audiovizuālie darbi

(1) Eiropas audiovizuālie darbi ir:

1) Latvijā un citās Eiropas Savienības dalībvalstīs veidoti literāri dramatiskie darbi, seriāli, filmas, dokumentālie, mākslas, izglītojošie un tamlīdzīgi radošie darbi;

2) šā panta trešās daļas noteikumiem atbilstoši audiovizuālie darbi, kas veidoti tajās Eiropas konvencijas par pārrobežu televīziju dalībvalstīs, kuras nav Eiropas Savienības dalībvalstis un nepiemēro diskriminējošus noteikumus Latvijā un citās Eiropas Savienības dalībvalstīs veidotajiem audiovizuālajiem darbiem.

(2) Saskaņā ar nolīgumiem, kas noslēgti starp Eiropas Savienību un valstīm, kuras nav Eiropas Savienības dalībvalstis un nepiemēro diskriminējošus noteikumus Latvijā un citās Eiropas Savienības dalībvalstīs veidotajiem audiovizuālajiem darbiem, par Eiropas audiovizuālajiem darbiem tiek uzskatīti arī kopražojuma audiovizuālie darbi, kas atbilst minēto nolīgumu nosacījumiem.

(3) Šā panta pirmās daļas 1. un 2.punktā minētie Eiropas audiovizuālie darbi ir tādi darbi, kurus galvenokārt veidojuši autori un tehniskie darbinieki no vienas vai vairākām šā panta pirmās daļas 1. un 2.punktā minētajām valstīm un kuri atbilst vismaz vienam no šādiem nosacījumiem:

1) tos ir veidojis viens producers vai vairāki producēti, kuru pastāvīgā dzīvesvieta ir kādā no šīm valstīm;

2) to producēšanu pārrauga un faktiski kontrolē viens producers vai vairāki producēti, kuru pastāvīgā dzīvesvieta ir kādā no šīm valstīm;

3) šo valstu producēti sedz lielāko daļu no kopražojuma kopējām izmaksām, un kopražojumu nekontrolē viens ārpus šo valstu teritorijas pastāvīgi dzīvojošs producers vai vairāki šādi producēti.

(4) Par Eiropas audiovizuālajiem darbiem uzskatāmi arī tādi darbi, kas nav Eiropas audiovizuālie darbi šā panta pirmās daļas izpratnē, bet ir veidoti saskaņā ar divpusēju kopprodukcijas līgumu, kas noslēgts starp Latviju vai citu Eiropas Savienības dalībvalsti un valsti, kas nav Eiropas Savienības dalībvalsts, ja Latvijas vai Eiropas Savienības dalībvalstu producēti sedz lielāko daļu no kopražojuma kopējām izmaksām un kopražojumu nekontrolē viens ārpus Latvijas vai Eiropas Savienības dalībvalstu teritorijas pastāvīgi dzīvojošs producers vai vairāki šādi producēti.

32.pants. Papildnosacījumi Eiropas audiovizuālo darbu iekļaušanai un valsts valodas lietošanai elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmās

(1) Elektroniskie plašsaziņas līdzekļi nodrošina, lai to veidotajā programmā nedēļas laikā vismaz 51 procentu no raidlaika, izņemot ziņas, sporta sacensības, spēles, reklāmu, televīzijas veikalu un televīzijas veikala skatlogu, aizņemtu Eiropas audiovizuālie darbi.

(2) Nacionālie un reģionālie elektroniskie plašsaziņas līdzekļi nodrošina, lai to veidotajā televīzijas programmā vismaz 40 procentus no Eiropas audiovizuālo darbu raidlaika, izņemot spēles, reklāmu, televīzijas veikalu un televīzijas veikala skatlogu, aizņemtu audiovizuālie darbi valsts valodā.

(3) Nacionālie un reģionālie elektroniskie plašsaziņas līdzekļi nodrošina, lai to veidotajās televīzijas programmās vismaz 65 procenti no visiem raidījumiem, izņemot reklāmu, televīzijas veikalu un televīzijas veikala skatlogu, būtu valsts valodā un šādi raidījumi valsts valodā aizņemtu vismaz 65 procentus no raidlaika.

(4) Televīzijas raidījums svešvalodā, ja tas ir dublēts vai ieskaņots valsts valodā, arī uzskatāms par raidījumu valsts valodā, ja ārējā normatīvajā aktā nav noteikts citādi.

(5) Ja elektroniskais plašsaziņas līdzeklis veido pārrobežu programmu, kura uztverama arī Latvijas teritorijā, tas nodrošina programmu ar valodas celiņu valsts valodā. Elektroniskā plašsaziņas līdzekļa programmu, kas nav pieejama Latvijas teritorijā, nav nepieciešams nodrošināt valsts valodā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 23.10.2014., 22.11.2017. un 20.06.2018. likumu, kas stājas spēkā 12.07.2018.)

33.pants. Citu elektronisko plašsaziņas līdzekļu un neatkarīgo producentu veidoto darbu iekļaušana elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmās

(1) Audiovizuālo nacionālo elektronisko plašsaziņas līdzekļu veidotajās programmās ne mazāk kā 10 procenti no visu raidījumu un raidlaika kopapjoma nedēļas laikā, izņemot ziņas, sporta sacensības, spēles, reklāmu, televīzijas veikalu un televīzijas veikala skatlogu, paredzami neatkarīgo producentu veidotajiem Eiropas audiovizuālajiem darbiem. Audiovizuālie elektroniskie plašsaziņas līdzekļi nodrošina, lai lielākā daļa no neatkarīgajiem producentiem piešķirtā raidlaika tiktu paredzēta pēdējo piecu gadu laikā neatkarīgo producentu veidotajiem Eiropas audiovizuālajiem darbiem.

(2) Elektroniskā plašsaziņas līdzekļa radio programmā paša elektroniskā plašsaziņas līdzekļa veidotie raidījumi veido ne mazāk kā 90 procentus no visu raidījumu un raidlaika kopapjoma nedēļas laikā, izņemot skaņdarbu izpildījumus, reklāmu, radio veikalu un radio veikala skatlogu.

(3) Citas Latvijā vai ārvalstīs izplatītas radio programmas, šādas programmas raidījuma vai raidījuma fragmentu iekļaušana elektroniskā plašsaziņas līdzekļa radio programmā, ja vien šāda programmas vai atsevišķa raidījuma iekļaušana programmā netiek veikta retranslācijas kārtībā vai ja šī programma, atsevišķs raidījums vai raidījuma fragments neatspoguļo Latvijas sabiedrībai īpaši svarīgus notikumus, ir aizliegta.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 23.10.2014. likumu, kas stājas spēkā 26.11.2014.)

34.pants. Informācija par elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem

Elektroniskie plašsaziņas līdzekļi nodrošina pastāvīgu piekļuvi vismaz šādai informācijai:

- 1) elektroniskā plašsaziņas līdzekļa nosaukums;
- 2) adrese, kurā elektroniskais plašsaziņas līdzeklis veic uzņēmējdarbību;
- 3) elektroniskā plašsaziņas līdzekļa kontaktinformācija, tostarp elektroniskā pasta adrese vai tīmekļvietne;
- 4) atbildīgās uzraudzības iestādes — Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes — kontaktinformācija.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 05.11.2020. likumu, kas stājas spēkā 01.12.2020.)

VI nodaļa. Audio un audiovizuāli komerciāli paziņojumi, to veidošanas vispārīgie noteikumi un sponsorēšana

35.pants. Audio un audiovizuālu komerciālu paziņojumu veidošanas vispārīgie noteikumi

(1) Audio un audiovizuālus komerciālus paziņojumus veido atbilstoši šā likuma, Reklāmas likuma, Patērētāju tiesību aizsardzības likuma, Konkurences likuma, Negodīgas komercprakses aizlieguma likuma un citu normatīvo aktu prasībām.

(2) Audio un audiovizuālos komerciālos paziņojumos nedrīkst:

- 1) mudināt uz vides aizsardzībai kaitīgu rīcību;
- 2) izmantot tādu personu tēlus un balss materiālu, kuras regulāri vada ziņu raidījumus vai sabiedriski nozīmīgus raidījumus;

- 3) tieši vai netieši popularizēt produktus vai pakalpojumus, kuru reklamēšana ir aizliegta;
- 4) veicināt vai mudināt uz rīcību, kas apdraud cilvēka veselību vai drošību;
- 5) ietvert, veicināt vai attaisnot vardarbību un nežēlību, kā arī cietsirdīgu vai bezatbildīgu cilvēka izturēšanos pret dzīvniekiem;
- 6) aizskart cilvēka cieņu;
- 7) kurināt naidu un aicināt diskriminēt kādu personu vai personu grupu dzimuma, vecuma, reliģiskās, politiskās vai citas pārliecības, seksuālās orientācijas, invaliditātes, rases vai etniskās piederības, valstspiederības vai citu apstākļu dēļ;
- 8) reklamēt tabaku, tabakas izstrādājumus, augu smēķēšanas produktus, elektroniskās smēķēšanas ierīces, uzpildes tvertnes un smēķēšanu;
- 9) reklamēt maksas tālruņa pakalpojumus ar seksuālu raksturu elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmās no pulksten 7.00 līdz 22.00;
- 10) attēlot personas seksuāli pazemojošā veidā;
- 11) izrādīt necieņu pret Latvijas nacionālajām vērtībām un valsts simboliem.

(3) Audio un audiovizuāla komerciāla paziņojuma sniedzējam, kas nav attiecīgais elektroniskais plašsaziņas līdzeklis, nedrīkst būt redakcionāla ietekme uz elektroniskā plašsaziņas līdzekļa programmas vai raidījuma saturu.

(4) Par audio un audiovizuāla komerciāla paziņojuma saturu atbild reklāmdevējs.

(5) Par audio un audiovizuāla komerciāla paziņojuma izvietojumu elektroniskā plašsaziņas līdzekļa programmā vai raidījumā atbilstoši šā likuma noteikumiem atbild elektroniskais plašsaziņas līdzeklis.

(6) Audio un audiovizuālā komerciālā paziņojumā izmanto tikai patiesas atsauksmes vai apstiprinājumus.

(7) Audio vai audiovizuālā komerciālā paziņojumā aizliegts izmantot tehniskos līdzekļus vai citus paņēmienus, kas var ietekmēt skatītāju un klausītāju uzmanību.

(8) Audio vai audiovizuāla komerciāla paziņojuma vidējā skaņa nedrīkst būt skaļāka par vidējo skaņu triju minūšu laika intervālā pirms audio vai audiovizuāla komerciāla paziņojuma pārraidīšanas sākuma.

(9) Slēpti audio vai audiovizuāli komerciāli paziņojumi ir aizliegti.

(10) Produktu izvietojuma elektroniskā plašsaziņas līdzekļa programmā ir atļauta, izņemot šā likuma 45. panta pirmajā daļā minētos gadījumus.

(11) Šajā likumā minētie audio un audiovizuālu komerciālu paziņojumu ierobežojumi neattiecas uz tādu sporta un līdzīgu pasākumu translāciju, kuros reklāmas materiāli izvietoti notikumu fonā (reklāmas plakāti stadionos, komersantu nosaukumi un emblēmas, preču zīmes u.tml.) un no tiem nav iespējams izvairīties.

(12) Izvietojot audio un audiovizuālus komerciālus paziņojumus elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmās, tos sākumā un beigās ar vizuāliem vai akustiskiem līdzekļiem atdala no citām programmas daļām tā, lai šie paziņojumi būtu uzreiz atpazīstami un viegli identificējami.

(13) Reklāmu un televīzijas veikalu elektroniskā plašsaziņas līdzekļa programmā izvietoj blokus. Nošķirti reklāmas un televīzijas veikala iestarpinājumi ir atļauti sporta pārraidēs.

(14) Elektronisko plašsaziņas līdzekļu radio programmās aizliegts izvietot reklāmas, kurās izmantots tāds akustisks līdzeklis, kas atgādina operatīvo transportlīdzekļu speciālo skaņas signālu. Šādu akustisku līdzekli aizliegts izmantot arī reklāmas bloka sākuma un beigu atdalīšanai no pārējās radio programmas daļas.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 18.04.2013., 02.06.2016. un 05.11.2020. likumu, kas stājas spēkā 01.12.2020.)

36.pants. Ar alkoholiskajiem dzērieniem saistītu audio un audiovizuālu komerciālu paziņojumu

ierobežojumi

(1) Ir atļauta alus un vīna reklāma un televīzijas veikals, bet pārējo alkoholisko dzērienu reklāma un televīzijas veikals ir aizliegta.

(2) Izvietojot ar alkoholiskajiem dzērieniem saistītus audio un audiovizuālus komerciālus paziņojumus, ievēro šādus noteikumus:

- 1) tos nedrīkst adresēt nepilngadīgajiem, un tajos nedrīkst piedalīties nepilngadīgie;
- 2) alkoholisko dzērienu lietošanu nedrīkst saistīt ar fizisko spēju attīstību un transportlīdzekļu vadīšanu;
- 3) tajos nedrīkst paust uzskatu, ka alkoholam piemīt ārstnieciskas īpašības un ir stimulējoša vai nomierinoša ietekme vai ka tas palīdz atrisināt personiskas problēmas;
- 4) tie nedrīkst mudināt uz pārmērīgu alkohola lietošanu vai negatīvi atspoguļot atturību vai mērenību alkohola lietošanā;
- 5) tie nedrīkst uzsvērt alkohola saturu alkoholiskajos dzērienos;
- 6) tie nedrīkst radīt iespaidu, ka alkoholisko dzērienu lietošana nodrošina panākumus sociālajā vai seksuālajā jomā.

(3) Šajā pantā minētie audio un audiovizuālu komerciālu paziņojumu ierobežojumi neattiecas uz tādu sporta un līdzīgu pasākumu translāciju, kuros reklāmas materiāli izvietoti notikumu fonā (reklāmas plakāti stadionos, komersantu nosaukumi un emblēmas, preču zīmes u.tml.) un no tiem nav iespējams izvairīties.

37.pants. Audio un audiovizuālu komerciālu paziņojumu ierobežojumi attiecībā uz zālēm un ārstniecību

(1) Ir aizliegta audio un audiovizuāli komerciāli paziņojumi attiecībā uz Latvijā vai atbilstoši Eiropas Zāļu aģentūras centralizētajai zāļu reģistrācijas procedūrai neregistrētām zālēm, kā arī neatļautu ārstniecību.

(2) Ir aizliegta audio un audiovizuāli komerciāli paziņojumi attiecībā uz Latvijā tikai pēc ārsta receptes vai norādījuma pieejamām zālēm un ārstniecību.

(3) Ir aizliegta radio un televīzijas veikals zālēm, kurām atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes 2001.gada 6.novembra direktīvai 2001/83/EK par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm, ir nepieciešama zāļu reģistrācija, kā arī radio un televīzijas veikals ārstniecībai.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 18.04.2013. likumu, kas stājas spēkā 22.05.2013.)

38.pants. Audio un audiovizuālu komerciālu paziņojumu ierobežojumi attiecībā uz nepilngadīgām personām

(1) Audio un audiovizuāli komerciāli paziņojumi nedrīkst:

- 1) radīt fizisku vai morālu kaitējumu nepilngadīgajiem;
- 2) rosināt nepilngadīgos, lai viņi pārliecina savus vecākus vai citas personas iegādāties reklamētās preces vai pakalpojumus;
- 3) izmantot nepilngadīgo īpašo uzticēšanos vecākiem, skolotājiem vai citām personām;
- 4) nepamatoti parādīt nepilngadīgos bīstamās situācijās;
- 5) tieši mudināt nepilngadīgos iegādāties vai īrēt (nomāt) preces.

(2) Tādu audio un audiovizuālu komerciālu paziņojumu mērķauditorija, kuros piedāvā iegādāties precis, izmantojot tālruni vai internetu, nedrīkst būt nepilngadīgas personas.

(3) Audio un audiovizuālos komerciālos paziņojumos, kuru mērķauditorija ir nepilngadīgas personas, nedrīkst,

reklamējot preci, norādīt uz papildu produktu, ja tas nav integrēts pamatprodukta sastāvā.

39.pants. Sponsorēšana un tās aizliegums

(1) Sponsorētā programmā vai raidījumā nedrīkst tieši vai netieši popularizēt sponsora vai citas personas preces vai pakalpojumus, iekļaujot tajā tiešus vai netiešus norādījumus attiecībā uz šo preču un pakalpojumu iegādi vai nomu (īri). Sponsorētā raidījumā drīkst ievietot sponsora vai citas personas reklāmu atbilstoši reklāmas izvietojšanas noteikumiem.

(2) Ja kāds raidījums tiek pilnīgi vai daļēji sponsorēts, šā raidījuma sākumā, kā arī vidū vai beigās par to informē, norādot sponsora nosaukumu, emblēmas un preču zīmes, ja tādas ir, vai atsauces uz sponsora preci vai pakalpojumu.

(3) Sponsors nedrīkst ietekmēt sponsorētā raidījuma saturu un programmu.

(4) Privātpersonas, kuru pamatnodarbošanās saistīta ar tādu preču ražošanu vai pakalpojumu sniegšanu, kuru reklamēšana ir aizliegta, nedrīkst būt raidījumu sponsori. Raidījumos, kurus sponsorē privātpersonas, kuru darbība ir saistīta ar zāļu ražošanu vai tirdzniecību un ārstēšanu, atļauts popularizēt šādas privātpersonas (sponsora) nosaukumu vai tēlu, bet ne konkrētas zāles, kuras pieejamas tikai pēc ārsta receptes, vai ārstniecību pēc ārsta norādījuma.

(5) Aizliegts sponsorēt ziņu raidījumus un raidījumus par politiskajām aktualitātēm. Šis aizliegums neattiecas uz laika prognozēm, finanšu tirgus informāciju, sporta apskatiem un tamlīdzīgiem šauri tematiskiem raidījumiem, kuri skaidri atdalīti no ziņu un politisko aktualitāšu raidījumiem.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 18.04.2013. likumu, kas stājas spēkā 22.05.2013.)

39.¹ pants. *(Pants stājas spēkā 01.01.2021. un iekļauts likuma redakcijā uz 01.01.2021. Sk. Pārejas noteikumu 34. punktu)*

VII nodaļa. Audiovizuāli komerciāli paziņojumi un produktu izvietojšana

40.pants. Reklāmas veidi

Audiovizuālu elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmās drīkst izvietot šāda veida reklāmu:

- 1) reklāmas klips;
- 2) ilgstoša reklāma;
- 3) daļēja ekrāna reklāma;
- 4) virtuālā reklāma;
- 5) interaktīvā (mijiedarbības) reklāma.

41.pants. Papildu prasības atsevišķu veidu reklāmas izvietojšanai

(1) Izvietojot ilgstošu reklāmu, ievēro šādus noteikumus:

- 1) visā ilgstošas reklāmas laikā ir norāde, ka tiek pārraidīta ilgstoša reklāma;
- 2) ilgstošu reklāmu nedrīkst pārraidīt no pulksten 19.00 līdz 23.00.

(2) Izvietojot daļēja ekrāna reklāmu, ievēro šādus noteikumus:

- 1) daļēja ekrāna reklāma nedrīkst aizņemt vairāk kā vienu trešdaļu ekrāna;

2) daļēja ekrāna reklāmas laukums ir nemainīgs, viegli identificējams un skaidri, ar vizuāliem līdzekļiem nodalīts no pārējā ekrāna. Ja daļēja ekrāna reklāma tiek izvietota uz kadrā redzamā pulksteņa raidījumu starplaikos, to var nenodalīt ar vizuāliem līdzekļiem no pārējā kadra;

3) neatkarīgo producentu vai citu audiovizuālu elektronisko plašsaziņas līdzekļu veidotajos raidījumos elektroniskais plašsaziņas līdzeklis drīkst izvietot daļēja ekrāna reklāmu tikai ar tiesību turētāja piekrišanu;

4) daļēja ekrāna reklāma tiek ieskaitīta reklāmas apjomā, kas noteikts šā likuma 42. pantā.

(3) Izvietojot virtuālo reklāmu, ievēro šādus noteikumus:

1) raidījuma sākumā un beigās elektroniskais plašsaziņas līdzeklis informē par raidījumā iekļauto virtuālo reklāmu;

2) audiovizuāls elektroniskais plašsaziņas līdzeklis nedrīkst izvietot virtuālo reklāmu bez pasākuma organizētāja, raidījuma producenta vai autora iepriekšējas piekrišanas;

3) pasākuma organizētājs nedrīkst ievietot virtuālo reklāmu televīzijas signālā bez pārraidīšanas tiesības ieguvušā audiovizuālā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa iepriekšējas piekrišanas;

4) virtuālo reklāmu aizliegts izvietot uz fizisko personu attēliem;

5) virtuālo reklāmu drīkst izvietot tikai uz tām virsmām, kas parasti tiek izmantotas reklāmai. Sporta sacensībās virtuālo reklāmu drīkst izvietot arī uz laukuma virsmas ārpus sacensību laika.

(4) Nodrošinot pieeju interaktīvās (mijiedarbības) reklāmas videi, pirms piekļūšanas detalizētam reklāmas saturam uz ekrāna raidījuma valodā izvieto brīdinājumu par iziešanu no raidījuma un iekļūšanu interaktīvās (mijiedarbības) reklāmas vidē.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 05.11.2020. likumu, kas stājas spēkā 01.12.2020.)

42.pants. Reklāmas un televīzijas veikala apjoms

(1) Reklāmai un televīzijas veikalam (izņemot televīzijas veikala skatlogu) atvēlētais laiks elektronisko plašsaziņas līdzekļu televīzijas programmās no pulksten 6.00 līdz 18.00 un no pulksten 18.00 līdz 24.00 nedrīkst pārsniegt 20 procentus no attiecīgajos laika intervālos iekļautā satura. Sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu televīzijas programmās un sabiedriskā pasūtījuma ietvaros veidotajās televīzijas programmās vai raidījumos reklāmai un televīzijas veikalam (izņemot televīzijas veikala skatlogu) atvēlētais laiks katrā raidstundā kopumā nedrīkst pārsniegt 10 procentus.

(2) Šā panta izpratnē par reklāmu netiek uzskatīti:

1) audiovizuālu elektronisko plašsaziņas līdzekļu paziņojumi par to raidījumiem un citiem produktiem, kas ir tieši atvasināti no to raidījumiem, vai par citiem tās pašas raidorganizāciju sabiedrību grupas raidījumiem un audiovizuālajiem elektronisko plašsaziņas līdzekļu pakalpojumiem, kā arī sponsoru paziņojumi un produktu izvietošana;

2) bez maksas izplatīti sociālie paziņojumi, sabiedriskas nozīmes sludinājumi un aicinājumi uz labdarību, kā arī virtuālā reklāma. Kritērijus šā punkta piemērošanai nosaka Elektronisko plašsaziņas līdzekļu nozares attīstības nacionālajā stratēģijā;

3) neitrālie kadri starp redakcionālo saturu un televīzijas reklāmas vai televīzijas veikala iestarpinājumiem un starp atsevišķiem iestarpinājumiem.

(3) *(Trešā daļa stājas spēkā 01.01.2021. un iekļauta likuma redakcijā uz 01.01.2021. Sk. Pārejas noteikumu 34. punktu)*

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.06.2018. un 05.11.2020. likumu, kas stājas spēkā 01.12.2020. Grozījums par pirmās daļas otrā teikuma izslēgšanu stājas spēkā 01.01.2021. un iekļauts likuma redakcijā uz 01.01.2021. Sk. Pārejas noteikumu 34. punktu)

43.pants. Televīzijas veikala skatloga apjoms

(1) Diennaktī atļauta ne vairāk kā astoņu televīzijas veikala skatlogu izplatīšana. Šo skatlogu raidlaika kopējais ilgums nedrīkst pārsniegt trīs stundas diennaktī, un tiem jābūt skaidri, ar vizuāliem un akustiskiem līdzekļiem identificētiem kā televīzijas veikala skatlogiem.

(2) Šā panta pirmās daļas noteikumi neattiecas uz programmām, kurās tiek demonstrēts vienīgi televīzijas veikals. Reklāma šādās programmās izvietojama atbilstoši vispārīgiem reklāmas izvietojuma noteikumiem.

44.pants. Reklāmas un televīzijas veikala izvietojuma programma

(1) Reklāmu un televīzijas veikalu izvieta starp raidījumiem. Ja tiek ievēroti šā panta otrās, trešās un ceturtās daļas noteikumi, reklāmu un televīzijas veikalu var iekļaut arī raidījumos, bet tikai tādā veidā, lai nekaitētu raidījumu viengabalainībai un autortiesību īpašnieku tiesībām.

(2) Raidījumos, kas sastāv no neatkarīgām daļām, sporta raidījumos un līdzīgu notikumu un pasākumu pārraidēs, kurās ir pauzes, reklāmu un televīzijas veikalu izvieta tikai starp šīm daļām vai pauzēs.

(3) Filmas, izņemot daudzsēriju filmas, seriālus un dokumentālās filmas, un ziņu raidījumus drīkst pārtraukt ar televīzijas reklāmu vai televīzijas veikalu ne biežāk kā vienu reizi 30 minūšu laikā.

(4) Reklāmas un televīzijas veikala izvietojuma ir aizliegta valsts svētku un reliģisko ceremoniju atspoguļošanas laikā. Televīzijas veikala izvietojuma ir aizliegta bērnu auditorijai paredzētu raidījumu laikā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 05.11.2020. likumu, kas stājas spēkā 01.12.2020.)

45.pants. Produktu izvietojuma

(1) Produktu izvietojuma programmā vai raidījumu katalogā ir aizliegta jebkādos ziņu un aktuālo notikumu, patērētāju tiesību aizsardzības, reliģiskajos raidījumos, kā arī bērnu auditorijai paredzētos raidījumos.

(2) Raidījumi, kuros izvietoti produkti, obligāti atbilst visām šādām prasībām:

1) raidījuma saturs un programma nekādā ziņā netiek iespaidoti tā, ka tiktu ietekmēta elektroniskā plašsaziņas līdzekļa redakcionālā atbildība un neatkarība;

2) raidījums atklātā veidā, īpaši ar speciālām preces vai pakalpojumus ieteicošām atsaucēm, nemudina uz preču vai pakalpojumu pirkšanu vai nomu;

3) raidījumā attiecīgais produkts nav pārmērīgi izcelts;

4) skatītāji ir skaidri informēti par produktu izvietojumu. Lai izvairītos no jebkādas skatītāja maldināšanas, raidījumos, kuros izvietoti produkti, tas pienācīgi tiek norādīts katrā šāda raidījuma sākumā un beigās, kā arī tad, kad raidījumu atsāk pēc reklāmas pauzes. Šā punkta noteikumi attiecināmi uz tādiem raidījumiem, kurus veido pats audiovizuālais elektroniskais plašsaziņas līdzeklis vai ar to vienā koncernā ietilpstoša sabiedrība vai kuri izveidoti pēc attiecīgā audiovizuālā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa vai ar to vienā koncernā ietilpstošas sabiedrības pasūtījuma;

(3) Audiovizuālu elektronisko plašsaziņas līdzekļu raidījumos ir aizliegts izvietot šādus produktus un pakalpojumus:

1) tabakas izstrādājumi, augu smēķēšanas produkti, elektroniskās smēķēšanas ierīces vai uzpildes tvertnes vai tādu uzņēmumu produkti, kuru pamatnodarbošanās ir tabakas izstrādājumu, augu smēķēšanas produktu, elektronisko smēķēšanas ierīču vai uzpildes tvertņu ražošana vai pārdošana;;

2) Latvijā tikai pēc ārsta receptes vai norādījuma pieejamas zāles un ārstniecība.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 18.04.2013., 02.06.2016. un 05.11.2020. likumu, kas stājas spēkā 01.12.2020.)

VIII nodaļa. Audio komerciāli paziņojumi

46.pants. Papildu prasības ilgstošas reklāmas izvietojuma audio elektronisko plašsaziņas līdzekļu

programmās

Izvietojot ilgstošu reklāmu audio elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmās, ievēro šādus noteikumus:

- 1) reklāmas sākumā un beigās norāda, ka tiek pārraidīta ilgstoša reklāma;
- 2) ilgstoša reklāma nedrīkst atgādināt jau esošu raidījumu, un to nedrīkst vadīt attiecīgajā elektroniskajā plašsaziņas līdzeklī strādājoši žurnālisti.

47.pants. Reklāmas apjoma ierobežojumi audio elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmās

(1) Reklāmai atvēlētais laiks elektronisko plašsaziņas līdzekļu radio programmās katrā raidstundā nedrīkst pārsniegt 20 procentus. Sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu radio programmās un sabiedriskā pasūtījuma ietvaros veidotajās radio programmās vai raidījumos reklāmai atvēlētais laiks katrā raidstundā nedrīkst pārsniegt 10 procentus.

(2) Šā panta izpratnē par reklāmu netiek uzskatīti:

- 1) audio elektronisko plašsaziņas līdzekļu paziņojumi par to raidījumiem un citiem produktiem, kas ir tieši atvasināti no to raidījumiem, sponsoru paziņojumiem un produktu izvietojuma;
- 2) bez maksas izplatīti sociālie paziņojumi, sabiedriskas nozīmes sludinājumi un aicinājumi uz labdarību. Kritērijus šā punkta piemērošanai nosaka Elektronisko plašsaziņas līdzekļu nozares attīstības nacionālajā stratēģijā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.06.2018. likumu, kas stājas spēkā 12.07.2018. Grozījums par pirmās daļas otrā teikuma izslēgšanu un trešā daļa stājas spēkā 01.01.2021. un iekļauta likuma redakcijā uz 01.01.2021. Sk. Pārejas noteikumu 34. punktu)

48.pants. Radio veikala un radio veikala skatloga apjoms un izvietošana programmā

(1) Radio veikalam (izņemot radio veikala skatlogu) atvēlētais laiks elektronisko plašsaziņas līdzekļu radio programmās katrā raidstundā nedrīkst pārsniegt 20 procentus. Sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu radio programmās un sabiedriskā pasūtījuma ietvaros veidotajās radio programmās vai raidījumos radio veikalam (izņemot radio veikala skatlogu) atvēlētais laiks katrā raidstundā nedrīkst pārsniegt 10 procentus.

(2) Diennaktī atļauta ne vairāk kā astoņu radio veikala skatlogu izplatīšana. Šo skatlogu raidlaika kopējais ilgums nedrīkst pārsniegt trīs stundas diennaktī, un tiem jābūt skaidri, ar akustiskiem līdzekļiem identificētiem kā radio veikala skatlogiem.

(3) Radio veikalu izvieto starp raidījumiem. Radio veikalu var iekļaut arī raidījumos, bet tikai tādā veidā, lai nekaitētu raidījumu viengabalainībai un autortiesību īpašnieku tiesībām.

(4) Raidījumos, kas sastāv no neatkarīgām daļām, sporta raidījumos un līdzīgu notikumu un pasākumu pārraidēs, kurās ir pauzes, radio veikalu izvieto tikai starp šīm daļām vai pauzēs.

(5) Valsts svētku un reliģisko ceremoniju atspoguļošanas laikā radio veikala izvietošana ir aizliegta.

IX nodaļa. Tiesības uz informāciju un atbildība

49.pants. Elektronisko plašsaziņas līdzekļu tiesības uz informāciju

Visiem Eiropas Savienības dalībvalstu vai Eiropas konvencijas par pārrobežu televīziju dalībvalstu jurisdikcijā esošajiem elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem, lai tie varētu veidot un izplatīt īsas ziņu reportāžas, kuru raidlaiks nepārsniedz 90 sekundes, tiek nodrošināta brīva piekļuve signālam plašai sabiedrībai paredzētiem, vispārēju interesi izraisošiem pasākumiem, kurus ekskluzīvā kārtā pārraida Latvijas jurisdikcijā esošs elektroniskais plašsaziņas līdzeklis.

50.pants. Personas tiesību aizsardzība nepatiesu ziņu izplatīšanas gadījumā

(1) Persona, par kuru kāda elektroniskā plašsaziņas līdzekļa raidījumā paustas nepatiesas ziņas, var pieprasīt, lai tas pats elektroniskais plašsaziņas līdzeklis izplata šo ziņu atsaukumu, kā arī tās atbildi. Persona ir tiesīga pieprasīt, lai tās atbilde tiek izplatīta neatkarīgi no tā, vai šī persona ir pieprasījusi attiecīgo ziņu atsaukumu.

(2) Personai, kura uzskata, ka elektroniskā plašsaziņas līdzekļa izplatītās nepatiesās ziņas to aizskar, ir tiesības tajā pašā elektroniskajā plašsaziņas līdzeklī bez maksas noskatīties vai noklausīties attiecīgo raidījumu, kā arī saņemt šā raidījuma ieraksta kopiju. Ja elektroniskais plašsaziņas līdzeklis par raidījuma ieraksta kopijas izsniegšanu pieprasa maksu, tā nedrīkst pārsniegt faktiskos kopijas izgatavošanas izdevumus.

51.pants. Tiesības pieprasīt nepatiesu ziņu atsaukumu

(1) Iesniegumu par nepatiesu ziņu atsaukuma izplatīšanu iesniedz elektroniskajam plašsaziņas līdzeklim rakstveidā 14 dienu laikā pēc ziņu izplatīšanas, norādot konkrētās raidījumā paustās ziņas.

(2) Elektroniskais plašsaziņas līdzeklis iesniegumu izskata septiņu dienu laikā no tā saņemšanas dienas.

(3) Ja elektroniskajam plašsaziņas līdzeklim nav pietiekamu pierādījumus, ka izplatītās ziņas atbilst patiesībai, tas ne vēlāk kā piektajā dienā pēc iesnieguma izskatīšanas dienas tāda paša nosaukuma raidījumā un tajā pašā raidījuma laikā, bet, ja tas nav iespējams, — līdzvērtīgā laikā šīs ziņas atsauca.

(4) Izplatot nepatiesu ziņu atsaukumu, elektroniskais plašsaziņas līdzeklis norāda, tieši kuras ziņas tiek atsauktas.

(5) Ja elektroniskais plašsaziņas līdzeklis nepiekrīt atsaukuma izplatīšanai, tas septiņu dienu laikā no iesnieguma saņemšanas dienas par to paziņo iesniedzējam, norādot atteikuma iemeslus. Ja elektroniskais plašsaziņas līdzeklis šajā pantā noteiktajā kārtībā neizplata nepatiesu ziņu atsaukumu, iesnieguma iesniedzējam ir tiesības vērsties tiesā un pieprasīt nepatieso ziņu atsaukumu.

52.pants. Tiesības pieprasīt atbildes izplatīšanu

(1) Iesniegumu par atbildes tiesību izmantošanu iesniedz elektroniskajam plašsaziņas līdzeklim rakstveidā 14 dienu laikā pēc ziņu izplatīšanas, norādot konkrētās raidījumā paustās ziņas, un šim iesniegumam pievieno atbildes tekstu.

(2) Atbilde var būt aizskartās personas vai tās pārstāvja uzstāšanās elektroniskā plašsaziņas līdzekļa programmā ieraksta veidā vai šīs personas sagatavota teksta nolasīšana.

(3) Elektroniskais plašsaziņas līdzeklis iesniegumu izskata septiņu dienu laikā no tā saņemšanas dienas.

(4) Elektroniskais plašsaziņas līdzeklis atbildes sniegšanai nodrošina tikpat ilgu laiku, cik ilgi tika sniegtas nepatiesās ziņas, vai vismaz 90 sekundes, ja nepatiesās ziņas tika sniegtas par 90 sekundēm īsākā laikā.

(5) Ja elektroniskajam plašsaziņas līdzeklim nav pietiekamu pierādījumus, ka izplatītās ziņas atbilst patiesībai, tas ne vēlāk kā piektajā dienā pēc iesnieguma izskatīšanas dienas tāda paša nosaukuma raidījumā un tajā pašā raidījuma laikā, bet, ja tas nav iespējams, — līdzvērtīgā laikā nodrošina atbildes izplatīšanu. Elektroniskais plašsaziņas līdzeklis atsakās izplatīt atbildi, ja tā ietver acīmredzami krimināli sodāmu paziņojumu.

(6) Atteikumu izplatīt atbildi elektroniskais plašsaziņas līdzeklis septiņu dienu laikā no iesnieguma saņemšanas dienas paziņo iesniedzējam rakstveidā, norādot atteikuma iemeslus. Ja elektroniskais plašsaziņas līdzeklis nav šajā pantā noteiktajā kārtībā nodrošinājis atbildes izplatīšanu, iesnieguma iesniedzējam ir tiesības vērsties tiesā un pieprasīt atbildes izplatīšanu.

X nodaļa. Radio datu sistēmas izmantošanas noteikumi

(Nodaļa izslēgta ar 18.04.2013. likumu, kas stājas spēkā 22.05.2013.)

53.pants. Radio datu sistēma

(Izslēgts ar 18.04.2013. likumu, kas stājas spēkā 22.05.2013.)

54.pants. Transporta kustības paziņojums

(Izslēgts ar 18.04.2013. likumu, kas stājas spēkā 22.05.2013.)

55.pants. Audio elektroniskā plašsaziņas līdzekļa programmas nosaukuma izplatīšana

(Izslēgts ar 18.04.2013. likumu, kas stājas spēkā 22.05.2013.)

XI nodaļa. Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome

56.pants. Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes sastāvs

(1) Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes sastāvā ir pieci locekļi, kurus ievēlē Saeima. Padomes ievēlēšanas kārtību nosaka Saeimas kārtības rullis.

(2) Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes locekļu kandidātus, kuri atbilst šā panta trešajā daļā noteiktajiem kritērijiem un attiecībā uz kuriem nepastāv šā panta ceturtajā daļā minētie ierobežojumi, konsultējoties ar biedrībām un nodibinājumiem, kas darbojas plašsaziņas līdzekļu, izglītības, kultūras, zinātnes un cilvēktiesību jomā, izvirza Saeimas Cilvēktiesību un sabiedrisko lietu komisija.

(3) Par Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes locekļa kandidātu var izvirzīt Latvijas pilsoni, kam deklarētā dzīvesvieta ir Latvijā, kam ir augstākā izglītība, vismaz piecus gadus ilga profesionālā vai akadēmiskā pieredze plašsaziņas līdzekļu, izglītības, kultūras, zinātnes vai cilvēktiesību jomā, laba reputācija un kas atbilstoši likuma prasībām ir tiesīgs saņemt speciālo atļauju pieejai valsts noslēpumam.

(4) Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes loceklis nedrīkst būt:

- 1) politiskās partijas vai politisko partiju apvienības amatpersona;
- 2) elektroniskā plašsaziņas līdzekļa kapitāla daļu (akciju) īpašnieks;
- 3) sodīts par tīšu noziegumu, ja viņš nav rehabilitēts vai sodāmība nav dzēsta vai noņemta.

(5) Darbs Nacionālajā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomē ir Padomes locekļa pamatdarbs. Uz Padomes locekļiem attiecas ierobežojumi un aizliegumi, kas paredzēti valsts amatpersonām likumā "Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā".

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 18.04.2013. un 01.12.2016. likumu, kas stājas spēkā 11.12.2016.)

57.pants. Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes statuss

(1) Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome ir neatkarīga pilntiesīga autonoma institūcija, kas atbilstoši savai kompetencei pārstāv sabiedrības intereses elektronisko plašsaziņas līdzekļu jomā, kā arī uzrauga, lai to darbībā tiktu ievērota Latvijas Republikas Satversme, šis likums un citi normatīvie akti. Padome ir atvasināta publiska persona.

(2) Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome darbojas saskaņā ar Latvijas Republikas Satversmi, šā likuma un citu normatīvo aktu prasībām.

(3) Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes funkciju veikšanai, tai skaitā sabiedriskā pasūtījuma nodrošināšanai un aktīvai līdzdalībai Eiropas Audiovizuālo mediju pakalpojumu regulatoru grupas (ERGA) darbā, nepieciešamo finansējumu piešķir no valsts budžeta.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 16.06.2011. un 05.12.2020. likumu, kas stājas spēkā 01.12.2020.)

58.pants. Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes darbības nodrošināšana

(1) Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes darbu organizē, kā arī par tās uzdevumu izpildi atbild Padomes priekšsēdētājs. Lai nodrošinātu Padomes darbību un uzdevumu izpildi, tās priekšsēdētājs:

- 1) bez tīpaša pilnvarojuma pārstāv Padomi publisku personu institūcijās, kā arī attiecībās ar privātpersonām;
- 2) ar padomdevēja tiesībām var piedalīties Ministru kabineta sēdēs;
- 3) rīkojas ar Padomes finanšu līdzekļiem;
- 4) pieņem darbā un atbrīvo no darba Padomes sekretariāta darbiniekus;
- 5) slēdz līgumus, kas nepieciešami Padomes darba nodrošināšanai.

(2) Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes priekšsēdētāja prombūtnes laikā priekšsēdētāja pienākumus veic viņa vietnieks.

(3) Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes locekļu pienākumus un tiesības reglamentē Padomes apstiprināti noteikumi par darbības iekšējo kārtību.

(4) Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes darbības nodrošināšanai tiek izveidots sekretariāts.

(5) Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu Padomes locekļiem un sekretariāta darbiniekiem atlīdzību (mēneša amatalgu, piemaksas, sociālās garantijas u.c.) nosaka atbilstoši Valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzības likuma prasībām.

(6) Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes sekretariāta darbinieki nedrīkst tieši vai ar citu personu starpniecību saņemt atalgojumu no elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem.

59.pants. Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes locekļa pilnvaras un to izbeigšanās

(1) Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes locekļus ievēl amatā uz pieciem gadiem. Padomes locekļus var ievēlēt atkārtoti, bet ne vairāk kā divas reizes pēc kārtas.

(2) Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes locekļa pilnvaras izbeidzas:

- 1) sakarā ar Padomes locekļa atbrīvošanu no amata;
- 2) sakarā ar Padomes locekļa pilnvaru termiņa izbeigšanos;
- 3) ja Padomes loceklis notiesāts par tīša noziedzīga nodarījuma izdarīšanu un spriedums stājies likumīgā spēkā;
- 4) sakarā ar Padomes locekļa nāvi.

(3) Saeima atbrīvo Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes locekli no amata, ja:

- 1) Padomes loceklis atstāj amatu pēc paša vēlēšanās. Padomes loceklis par amata atstāšanu rakstveidā paziņo Padomei, kas par to informē Saeimu ne vēlāk kā 14 dienu laikā no iesnieguma saņemšanas dienas;
- 2) Padomes loceklis mēneša laikā neattaisnoti nav piedalījies Padomes darbā, tai skaitā nav apmeklējis vairāk kā pusi no Padomes sēdēm vai ilgāk par sešiem mēnešiem pēc kārtas slimības vai citu iemeslu dēļ nespēj pildīt amata pienākumus;
- 3) ir konstatēts tāds likumā noteikts apstāklis, kas liedz attiecīgajai personai būt par Padomes locekli (tai skaitā neatbilstība šā likuma 56.panta trešajā daļā minētajām prasībām).

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.12.2016. likumu, kas stājas spēkā 11.12.2016.)

60.pants. Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes kompetence elektronisko plašsaziņas līdzekļu jomā

(1) Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome:

- 1) kārto izsniegto apraides atļauju un retranslācijas atļauju reģistru;
 - 2) vāc, apkopo un analizē informāciju par elektronisko plašsaziņas līdzekļu darbību un attīstību;
 - 3) sadarbojas ar citu valstu institūcijām, kas risina elektronisko plašsaziņas līdzekļu darbības un attīstības jautājumus, un ar Eiropas Komisiju;
 - 4) pasūta elektronisko plašsaziņas līdzekļu jomas funkciju nodrošināšanai nepieciešamos socioloģiskos un citus pētījumus par nozares darbību un attīstību;
 - 5) uzklausa, analizē un apkopo skatītāju un klausītāju ierosinājumus, sūdzības un citu informāciju par elektronisko plašsaziņas līdzekļu darbību;
 - 6) veic elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmu ierakstus vai pieprasa tos no elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem;
 - 7) pieprasa no elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem dokumentus, kas apliecina, ka tie ievēro šā likuma 46., 47. un 48.panta noteikumus;
 - 8) veic elektronisko plašsaziņas līdzekļu darbības monitoringu un apkopo tā rezultātus;
 - 8¹) atbilstoši kompetencei īsteno uzraudzības iestādes funkcijas Informācijas sabiedrības pakalpojumu likuma izpratnē;
 - 9) nodrošina piešķirto valsts budžeta līdzekļu efektīvu un lietderīgu izlietošanu sabiedrības interesēs;
 - 10) veicina Latvijas jurisdikcijā esošo elektronisko plašsaziņas līdzekļu konkurētspēju Latvijas, Eiropas un pasaules tirgū;
 - 11) rada vienlīdzīgus darbības nosacījumus visiem Latvijas jurisdikcijā esošajiem plašsaziņas līdzekļiem;
 - 12) veicina medijpratību;
 - 13) veicina Latvijas nacionālajām interesēm atbilstošu elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmu politiku;
 - 14) nodrošina sabiedrības, plašsaziņas līdzekļu profesionālo un izglītības institūciju pārstāvju līdzdalību sabiedriskā pasūtījuma veidošanā un izpildes uzraudzībā, kā arī Elektronisko plašsaziņas līdzekļu nozares attīstības nacionālās stratēģijas izstrādē;
 - 14¹) apstiprina galalietotājiem bez maksas zemes apraidē ciparformātā izplatāmo televīzijas programmu sarakstu. Kritērijus elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmu iekļaušanai galalietotājiem bez maksas zemes apraidē ciparformātā izplatāmo televīzijas programmu sarakstā nosaka Elektronisko plašsaziņas līdzekļu nozares attīstības nacionālajā stratēģijā;
 - 14²) organizē galalietotājiem bez maksas zemes apraidē ciparformātā izplatāmo televīzijas programmu sarakstā iekļauto programmu izplatīšanu ar zemes raidītājiem;
 - 15) veic citas normatīvajos aktos noteiktās darbības.
- (2) Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome kontrolē šā likuma ievērošanu:
- 1) uzklausot un pārbaudot sūdzības;
 - 2) kontrolējot elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmu uzskaiti;
 - 3) veicot izplatīto programmu satura un kvalitātes izlases veida pārbaudes;
 - 4) sniedzot informāciju un uzklausot sūdzības par jebkādam problēmām saistībā ar šā likuma 24.¹ pantā minēto pakalpojumu vai informācijas pieejamību personām ar invaliditāti.

(3) Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome izstrādā un ar normatīvajiem noteikumiem apstiprina Elektronisko plašsaziņas līdzekļu nozares attīstības nacionālo stratēģiju. Elektronisko plašsaziņas līdzekļu nozares attīstības nacionālā stratēģija ir ārējs normatīvais akts.

(4) Apstiprinot Elektronisko plašsaziņas līdzekļu nozares attīstības nacionālo stratēģiju un veicot citas šajā likumā noteiktās funkcijas, Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome veicina konkurenci elektronisko plašsaziņas līdzekļu tirgū.

(5) Pildot savus uzdevumus, Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome neprasa un nesaņem norādījumus ne no vienas citas iestādes.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 14.02.2013., 21.11.2013., 24.04.2014., 23.11.2016., 20.06.2018. un 05.11.2020. likumu, kas stājas spēkā 01.12.2020.)

61.pants. Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes tiesības

(1) Nacionālajai elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomei ir tiesības:

1) pārbaudīt elektroniskā plašsaziņas līdzekļa izplatīto programmu uzskaiti un ierakstus;

2) pieprasīt no elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem to finansiālās darbības pārskatu, ja šie plašsaziņas līdzekļi pieprasa vai iegūst valsts vai pašvaldību budžeta finansējumu vai maksājumu atvieglojumus;

3) ierasties (arī bez iepriekšēja brīdinājuma) pie jebkura elektroniskā plašsaziņas līdzekļa pārbaudes veikšanai, lai nodrošinātu šajā likumā noteikto Padomes valsts pārvaldes uzdevumu izpildi;

4) pamatojoties uz šā likuma 61.¹ pantā minēto tiesneša lēmumu, elektroniskā plašsaziņas līdzekļa un policijas klātbūtnē iekļūt (arī bez iepriekšēja brīdinājuma) attiecīgā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa īpašumā, valdījumā vai lietošanā esošajos objektos, veikt šo objektu piespiedu pārmeklēšanu un tajos esošo mantu un dokumentu [tai skaitā elektroniskajā informācijas sistēmā — datoros, disketēs un citos informācijas nesējos — saglabāto ziņu (datu)] apskati un informācijas fiksēšanu, lai nodrošinātu šajā likumā noteikto Padomes valsts pārvaldes uzdevumu izpildi.

(2) Ja tīklā, kurā notiek bezmaksas televīzijas programmu izplatīšana ar zemes raidītājiem, ir brīvas televīzijas programmu vietas, Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome, nodrošinot informācijas pieejamību sabiedrībai, ir tiesīga brīvās televīzijas programmu vietas aizpildīt ar atklātā, pārredzamā, taisnīgā, efektīvā, vienlīdzību un konkurenci nodrošinošā un nediskriminējošā konkursa procedūrā izraudzītām komerciālo elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmām, slēdzot licences līgumus ar elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem par šo programmu izplatīšanu. Organizējot konkursu, priekšroka dodama tādām elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmām, kuras nodrošina, ka vismaz 20 procentus no nedēļas raidlaika aizņem Eiropas audiovizuālie darbi, kas sākotnēji veidoti latviešu valodā. Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome konkursa nolikumā var paredzēt arī citus kritērijus, kuri nodrošina sabiedrības demokrātiskās, sociālās un kultūras vajadzības. Par šo programmu izplatīšanu tiek slēgts licences līgums uz laiku, kas nepārsniedz piecus saimnieciskos gadus. Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome katru gadu, apspriežoties ar Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes konsultatīvo padomi, izvērtē, vai bezmaksas zemes apraidē izplatītā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa programma atbilst šā panta un konkursa nolikuma nosacījumiem. Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes lēmuma par konkursa rezultātu apstiprināšanu pārsūdzēšana neaptur tā darbību.

(3) Šā panta otrajā daļā minēto licences līgumu noslēgšana uzskatāma par komercdarbības atbalsta piešķiršanu elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem, un tā īstenojama, ievērojot komercdarbības atbalsta kontroles normas.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 23.10.2014., 20.06.2018. un 03.10.2019. likumu, kas stājas spēkā 09.10.2019. Otrā un trešā daļa stājas spēkā 01.01.2020. Sk. Pārejas noteikumu 35. punktu)

61.¹ pants. Tiesneša lēmums

(1) Par atļauju veikt šā likuma 61.panta 4.punktā minētās darbības lemj rajona (pilsētas) tiesas tiesnesis pēc Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes juridiskās adreses. Tiesnesis 72 stundu laikā izskata Padomes iesniegumu un citus dokumentus, kas pamato nepieciešamību veikt šīs darbības, uzklauša Padomes pārstāvjus un pieņem lēmumu par darbību atļaušanu vai lēmumu par atteikumu tās atļaut. Tiesneša lēmuma norakstu nosūta Padomei 24 stundu laikā no lēmuma pieņemšanas brīža.

(2) Par tiesneša lēmumu 10 dienu laikā no lēmuma saņemšanas dienas var iesniegt sūdzību tiesas

priekšsēdētājam. Tiesas priekšsēdētājs sūdzību izskata 10 dienu laikā. Padomes sūdzību par tiesneša lēmumu izskata Padomes pārstāvja klātbūtnē. Personas sūdzību par tiesneša lēmumu izskata Padomes pārstāvja un ieinteresētās puses pārstāvja klātbūtnē. Tiesas priekšsēdētāja lēmums ir galīgs un nav pārsūdzams.

(3) Tiesas priekšsēdētājs sūdzību var apmierināt vai noraidīt. Apmierinot sūdzību, viņš pārsūdzēto lēmumu var pilnībā vai kādā tā daļā atcelt vai grozīt.

(4) Pierādījumi, kas iegūti, pamatojoties uz pārsūdzēto lēmumu, kas pilnībā vai kādā tā daļā atcelts vai grozīts, nav izmantojami lietā tādā apjomā, kādā ir atzīts šā lēmuma prettiesiskums.

(23.10.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 26.11.2014.)

62.pants. Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes kompetence sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu jomā

(1) Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome, konsultējoties ar sabiedriskajiem elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem, izstrādā un apstiprina sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmu gada plānus.

(2) Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome, konsultējoties ar sabiedriskajiem elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem, sagatavo priekšlikumus gadskārtējā valsts budžeta likuma projektam par sabiedrisko plašsaziņas līdzekļu programmu gada plānu izpildei nepieciešamajiem finanšu līdzekļiem, kā arī pēc gadskārtējā valsts budžeta likuma un tā grozījumu pieņemšanas lemj par piešķirto līdzekļu sadalījumu atbilstoši apstiprinātajiem sabiedrisko plašsaziņas līdzekļu programmu gada plāniem.

(3) Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome, balstoties uz sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmu gada plāniem, nosaka pamatotu un taisnīgu valsts budžeta dotācijas sadalījumu starp sabiedriskajiem elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem.

(4) Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome izstrādā un apstiprina sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu statūtus.

(5) Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome ieceļ un atceļ sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu valdes. To locekļus izrauga atklāta konkursa kārtībā. Konkursa nolikumu apstiprina Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome.

(6) Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome uzrauga sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu darbību, kontrolējot, vai tā atbilst šajā likumā reglamentētajiem sabiedrisko plašsaziņas līdzekļu darbības pamatnosacījumiem, šo plašsaziņas līdzekļu programmas sabiedriskā pasūtījuma uzdevumiem un vai finanšu līdzekļi tiek izlietoti atbilstoši apstiprinātajiem budžetiem.

(7) Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome pieņem lēmumu par sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu darbības izbeigšanu vai turpināšanu, to reorganizāciju, pamatkapitāla palielināšanu un samazināšanu.

(8) Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome gada pārskatu par sabiedrisko plašsaziņas līdzekļu sabiedriskā pasūtījuma izpildi un finanšu darbību publisko savā tīmekļvietnē un iesniedz Saeimas Cilvēktiesību un sabiedrisko lietu komisijai.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 05.11.2020. likumu, kas stājas spēkā 01.12.2020.)

63.pants. Sabiedriskā konsultatīvā padome

(1) Sabiedriskā konsultatīvā padome ir Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes izveidota padomdevēja institūcija, kuras uzdevums ir nodrošināt sabiedrības līdzdalību sabiedriskā pasūtījuma un Elektronisko plašsaziņas līdzekļu nozares attīstības nacionālās stratēģijas izstrādāšanas procesā. Sabiedriskās konsultatīvās padomes lēmumiem ir ieteikuma raksturs.

(2) Sabiedriskās konsultatīvās padomes sastāvā iekļauj biedrību, nodibinājumu, profesionālo iestāžu un citu organizāciju pārstāvjus, kas darbojas plašsaziņas līdzekļu, izglītības, kultūras, zinātnes un cilvēktiesību jomā.

(3) Sabiedriskās konsultatīvās padomes nolikumu apstiprina Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome.

XII nodaļa. Sabiedriskie elektroniskie plašsaziņas līdzekļi

64.pants. Sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu darbības pamatnosacījumi

(1) Sabiedriskie elektroniskie plašsaziņas līdzekļi ir redakcionāli neatkarīgi, finansiāli patstāvīgi un darbojas sabiedrības interesēs.

(2) Sabiedriskie elektroniskie plašsaziņas līdzekļi nav privatizējami ne kopumā, ne pa daļām, un to manta nav iekļaujama, izņemot šā panta trešajā daļā minēto gadījumu.

(3) Ar Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes atļauju sabiedriskajiem elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem ir tiesības piedalīties komercsabiedrību dibināšanā, iegādāties citu komercsabiedrību kapitāla daļas, akcijas un vērtspapīrus, kā arī iekļāt tiem piederošas komercsabiedrību kapitāla daļas, akcijas un vērtspapīrus, ja tas tieši vai netieši nepasliktina vai neapdraud sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmu kvalitāti.

(4) Sabiedriskajiem elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem ir tiesības normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā iegādāties to darbībai nepieciešamo nekustamo mantu. Lai iegādātos nekustamo mantu par valsts budžeta līdzekļiem vai lai šādu nekustamo mantu atsavinātu, nepieciešama Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes piekrišana.

(5) Sabiedriskie elektroniskie plašsaziņas līdzekļi ir Latvijas Radiofona, bijušās Latvijas PSR Valsts televīzijas un radoraidījumu komitejas, Latvijas Republikas Valsts televīzijas un radoraidījumu komitejas, valsts uzņēmumu "Latvijas Radio" un "Latvijas Televīzija", kā arī valsts bezpeļņas SIA "Latvijas Radio" un valsts bezpeļņas SIA "Latvijas Televīzija" tiesību un saistību pārņēmēji.

65.pants. Sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu pārvalde

(1) Sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu vada valde.

(2) Par sabiedriskā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa valdes locekli var apstiprināt personu, kurai ir:

1) valsts valodas un vismaz vienas oficiālās Eiropas Savienības valodas prasme valdes locekļa uzdevumu profesionālai izpildei nepieciešamajā apjomā;

2) nevainojama reputācija;

3) augstākā izglītība vismaz maģistra grāda līmenī;

4) zināšanas par plašsaziņas līdzekļu nozari, īpaši par sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu lomu demokrātiskā sabiedrībā;

5) zināšanas par publisku personu kapitālsabiedrību pārvaldību;

6) vismaz piecu gadu pieredze vadošā amatā plašsaziņas līdzekļu jomā vai vismaz triju gadu pieredze vidējas vai lielas kapitālsabiedrības valdes vai padomes locekļa amatā, vai vismaz piecu gadu pieredze kapitālsabiedrības, organizācijas vai iestādes augstā vadošā amatā, kurš nodrošina nepieciešamo iemaņu kopumu un kurā pieredze plašsaziņas līdzekļu jomā tiek uzskatīta par priekšrocību;

7) citas būtiskas profesionālās iemaņas un kompetences atbilstoši konkrētajam valdes locekļa amatam.

(²¹) Sabiedriskā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa valdes locekļa izraudzīšanas procesam nepiemēro Publiskas personas kapitāla daļu un kapitālsabiedrību pārvaldības likuma 31. panta piekto, sesto un septīto daļu.

(²²) Padome izveido nominācijas komisiju, kuras uzdevums ir definēt valdes locekļu kandidātu atlases un novērtēšanas kārtību un kritērijus, pamatojoties uz valdes loceklim nepieciešamo kompetenču un profesionālās pieredzes prasību aprakstu. Nominācijas komisijā iekļauj Padomes pārstāvjus un neatkarīgus ekspertus ar balsstiesībām, nodrošinot žurnālistikas, mediju, personāla vadības (piesaistes), korporatīvās pārvaldības un uzņēmējdarbības vadības jomu pārstāvību, un, ja nepieciešams, novērotājus ar padomdevēja tiesībām. Nominācijas komisijas balsstiesīgo locekļu vairākumu veido neatkarīgie eksperti. Nominācijas komisija uz katru brīvo valdes locekļa amata vietu var izvirzīt vairākus kandidātus ievēlēšanai valdes locekļa amatā. Padome uz katru brīvo valdes locekļa

amata vietu izvirza ne vairāk kā vienu kandidātu ievēlēšanai valdes locekļa amatā. Padomes izvirzītā kandidāta vārds un uzvārds nedēļu pirms tā ievēlēšanas valdes locekļa amatā tiek publiskots Padomes tīmekļvietnē. Padomei ir tiesības, pamatoti argumentējot, noraidīt nominācijas komisijas izvirzītos kandidātus. Tādā gadījumā konkurss tiek organizēts atkārtoti. Padomes locekļiem ir tiesības, parakstot apliecinājumu par informācijas neizpaušanu trešām personām, iepazīties ar vērtējamo kandidātu iesniegtajiem dokumentiem.

(3) Sabiedriskā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa valdes loceklis nedrīkst:

1) darboties politiskajā partijā vai politisko partiju apvienībā, bet gadījumā, ja viņš darbojas kādā politiskajā partijā vai politisko partiju apvienībā, šī darbība ir jāaaptur;

2) būt neviena elektroniskā plašsaziņas līdzekļa kapitāla daļu (akciju) īpašnieks;

3) būt sodīts par tīšu noziegumu, ja viņš nav rehabilitēts vai sodāmība nav dzēsta vai noņemta.

(4) Uz sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu valžu locekļiem attiecas ierobežojumi un aizliegumi, kas paredzēti valsts amatpersonām likumā "Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā".

(5) Sabiedriskā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa valdes loceklis nav tiesīgs izmantot savas pilnvaras, lai tieši vai netieši ietekmētu sabiedriskā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa redakcionālos lēmumus.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.06.2019. un 05.11.2020. likumu, kas stājas spēkā 01.12.2020.)

65.¹ pants. Sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu valdes atsaukšana

(1) Padome pirms Publiskas personas kapitāla daļu un kapitālsabiedrību pārvaldības likumā noteiktā termiņa var atsaukt valdes locekli tikai tad, ja:

1) ir konstatēti tādi šajā likumā vai citos normatīvajos aktos noteiktie apstākļi, kuri liedz attiecīgajai personai būt par valdes locekli;

2) valdes loceklis ir nodarījis kaitējumu sabiedriskā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa interesēm vai nepilda vai nepienācīgi pilda savus pienākumus;

3) valdes loceklis mēneša laikā neattaisnoti nav piedalījies valdes darbā vai ilgāk par trim mēnešiem pēc kārtas slimības vai citu iemeslu dēļ nespēj pildīt amata pienākumus;

4) valdes loceklis pārsniedz pilnvaras, kas noved pie tiešas vai netiešas sabiedriskā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa redakcionālo lēmumu ietekmēšanas.

(2) Padome valdes locekli atsauc, ja par to nobalso vismaz divas trešdaļas no visiem Padomes locekļiem.

(20.06.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 14.07.2019.)

66.pants. Sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmas

(1) Sabiedriskie elektroniskie plašsaziņas līdzekļi nodrošina informāciju, kas nepieciešama, lai katrs sabiedrības loceklis varētu veidot pamatotu un brīvu viedokli.

(2) Sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmas tiek veidotas atbilstoši augstām ētikas un kvalitātes prasībām un atspoguļo sabiedrības uzskatu dažādību. Sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmās nedrīkst atspoguļot tikai atsevišķu politisko, ideoloģisko, ekonomisko, reliģisko vai citu grupu intereses.

(3) Sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmu veidošanā tiek ievērota Latvijas sabiedrības dažādība sociālajā, ekonomiskajā, reģionālajā, izglītības, kultūras un reliģijas ziņā, respektējot cilvēka tiesības un pamatbrīvības, visu cilvēku vienlīdzību likuma priekšā, uzskatu un izteiksmes brīvību, tiesības saņemt un izplatīt informāciju, nevainīguma prezumpciju, personiskās dzīves, kā arī goda un cieņas neaizskaramību.

(4) Latvijas Radio un Latvijas Televīzija programmas veido kā nacionālās programmas valsts valodā. Ja Latvijas Radio un Latvijas Televīzija veido vairākas programmas, tad daļu no vienas programmas raidlaika var atvēlēt raidījumiem citās valodās, ieskaitot šajā raidlaikā arī valsts valodā subtitrētās kinofilmas un teātru izrādes.

(5) Latvijas Televīzijas programmās ne mazāk kā 30 procentus raidlaika paredz neatkarīgo producentu veidotajiem Eiropas audiovizuālajiem darbiem.

(6) Sabiedriskie elektroniskie plašsaziņas līdzekļi sabiedriskā pasūtījuma ietvaros ir tiesīgi sniegt jaunus papildu pakalpojumus neatkarīgi no to piegādes vai finansējuma veida, tostarp interneta vidē. Ja sabiedriskais elektroniskais plašsaziņas līdzeklis vēlas sniegt pilnvērtīgu būtiski jaunu pakalpojumu, tam pirms šā pakalpojuma sniegšanas uzsākšanas ir nepieciešama Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes atļauja šāda pakalpojuma sniegšanai. Par šīs atļaujas izsniegšanu Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome pieņem lēmumu, kas balstīts uz atklātu sabiedrisko apspriešanu, kurā izvērtēts, vai jaunais pakalpojums apmierina sabiedrības demokrātiskās, sociālās un kultūras vajadzības un vai ir pienācīgi ņemta vērā iespējamā tā ietekme uz masu informācijas līdzekļu tirgu.

(7) *(Daļa stājas spēkā 01.01.2021. un iekļauta likuma redakcijā uz 01.01.2021. Sk. Pārejas noteikumu 34. punktu)*

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 24.04.2014. un 20.06.2018. likumu, kas stājas spēkā 12.07.2018.)

67.pants. Sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmu izplatīšana

(1) Sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmu un pakalpojumu pieejamība nodrošināma visā Latvijas teritorijā, kā arī diasporas mītnes zemēs atbilstoši sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmu gada plāniem.

(2) Sabiedriskajiem elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem ir tiesības pārraidīt programmas jebkurā tehniskā veidā.

(3) Sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmas publiskajos elektronisko sakaru tīklos pakalpojumu galalietotājiem tiek nodrošinātas nemainītā veidā.

(4) Ar Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes atļauju sabiedriskie elektroniskie plašsaziņas līdzekļi ir tiesīgi sniegt papildu programmu pakalpojumus neatkarīgi no to piegādes vai finansējuma veida.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 05.11.2020. likumu, kas stājas spēkā 01.12.2020.)

68.pants. Sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu arhīvi (videokrātuves un fonotēka)

(1) Sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu veidotie vai to programmām veidotie audio un audiovizuālie darbi un fonogrammas ar kultūrvēsturisku vērtību ir nacionālā kultūras mantojuma un Latvijas nacionālā arhīva fonda sastāvdaļa, kuru uzrauga, saglabā un izmanto atbilstoši attiecīgajos normatīvajos aktos noteiktajam.

(2) Ja valsts arhīvu sistēmas ietvaros paredzēts veikt sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu arhīvos esošo materiālu pārkopēšanu nolūkā tos uzglabāt pastiprinātas drošības apstākļos, arhīvs sedz pārkopēšanas tehniskās izmaksas. Programmām ar īpašu kultūrvēsturisku nozīmi izgatavojamas vismaz divas kopijas, tās paredzētas tikai uzglabāšanai, un nav atļauta šo kopiju jebkāda veida lietošana vai publiskošana.

(3) Sabiedriskie elektroniskie plašsaziņas līdzekļi ir tiesīgi izmantot sava arhīva materiālus jebkurā iespējamā veidā raidīšanas nolūkos, kā arī ikvienā citā veidā atbilstoši Autortiesību likumam. Sabiedriskajiem elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem ir tiesības savu programmu veidošanā sabiedriskā pasūtījuma ietvaros izmantot valsts arhīva fondus, sedzot tikai nepieciešamās tehniskās pavairošanas izmaksas. Pieeju var liegt vienīgi ierobežotas pieejamības informācijai atbilstoši Informācijas atklātības likumam.

69.pants. Latvijas Televīzijas pienākumi, sniedzot atbalstu Latvijas filmu nozarei

(1) Latvijas Televīzija nodrošina Latvijas nacionālā audiovizuālā mantojuma pieejamību sabiedrībai, iepērkot nacionālās filmas, savās programmās demonstrējot tās un veicot citus Latvijas filmu nozares atbalsta pasākumus saskaņā ar šo nozari regulējošiem tiesību aktiem.

(2) Latvijas Televīzija nacionālo filmu mantojuma jautājumos sadarbojas ar valsts tiešās pārvaldes iestādi "Nacionālais kino centrs".

(3) Valsts tiešās pārvaldes iestāde "Nacionālais kino centrs" un Latvijas Televīzija noslēdz vienošanos, kurā nosaka kārtību, kādā Latvijas Televīzijai ir pienākums tai piešķirtā budžeta ietvaros iesaistīties nacionālo filmu kopražošanā un

iepirkšanā. Vienošanās termiņš ir trīs gadi, un tā ik reizi noslēdzama ne vēlāk kā četrus mēnešus pirms nākamā perioda sākuma datuma.

70.pants. Sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu finansiālais nodrošinājums

(1) Sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu finansiālā nodrošinājuma avoti ir:

- 1) valsts budžeta dotācija sabiedriskā pasūtījuma īstenošanai, turklāt tā nedrīkst būt mazāka kā iepriekšējā gadā;
- 2) ieņēmumi no saimnieciskās darbības;
- 3) dāvinājumi un ziedojumi naudas līdzekļu un mantiskā veidā, tai skaitā ārvalstu fizisko un juridisko personu dāvinājumi un ziedojumi;
- 4) citi normatīvajos aktos paredzēti finanšu avoti.

(2) Ja kādai nozīmīgai sabiedrības daļai svarīga notikuma atspoguļošana nav ietverta sabiedriskajā pasūtījumā, sabiedriskajiem elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem ir tiesības pieprasīt no attiecīgā pasākuma organizatora savu izdevumu atmaksu, ja notikums atspoguļots pēc pasākuma organizētāja iniciatīvas.

(3) No valsts budžeta nodrošina ikgadējo sabiedriskā pasūtījuma izpildi:

- 1) šajā likumā noteikto uzdevumu veikšanu;
- 2) programmu izplatīšanu visā valsts teritorijā, kā arī mērķauditorijai ārpus valsts robežām;
- 3) darbinieku algošanu un īpašam riskam pakļauto darbinieku apdrošināšanu.

(4) No valsts budžeta un no citiem šā panta pirmajā daļā noteiktajiem finansēšanas avotiem nodrošina:

- 1) infrastruktūras uzturēšanu:
 - a) valdījumā esošo ēku, zemes, telpu, iekārtu un tehniskā aprīkojuma iegādi un uzturēšanu,
 - b) lietošanā esošo ēku, zemes, telpu, iekārtu un tehniskā aprīkojuma nomas, komunālos un nodokļu maksājumus,
 - c) citus ar uzturēšanu saistītos izdevumus;
- 2) sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu attīstību atbilstoši Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes apstiprinātajai Elektronisko plašsaziņas līdzekļu nozares attīstības nacionālajai stratēģijai.

(5) Ja kādai nozīmīgai sabiedrības daļai svarīga notikuma atspoguļošana nav ietverta sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmu gada plānos, sabiedriskajiem elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem ir tiesības pieprasīt no attiecīgā pasākuma organizatora savu izdevumu atmaksu, ja notikums atspoguļots pēc pasākuma organizētāja iniciatīvas.

(6) Sabiedriskie elektroniskie plašsaziņas līdzekļi valsts budžeta finansējuma saņemšanai un nepieciešamo izdevumu veikšanai atver kontus Valsts kasē.

XIII nodaļa. Sabiedriskais pasūtījums

71.pants. Sabiedriskais pasūtījums

(1) Sabiedriskais pasūtījums ir pasākumu kopums, kura uzdevums ir:

- 1) veicināt patriotisku attieksmi pret neatkarīgās Latvijas valstiskumu, tās demokrātisko valsts iekārtu;

- 2) veicināt cilvēktiesību un pamattiesību īstenošanu;
- 3) sekmēt demokrātijas un ētikas principu nostiprināšanos, atspoguļojot sabiedrības viedokļu daudzveidību;
- 4) nodrošināt objektīvu, neatkarīgu un tematiski līdzsvarotu ziņu, analīzes un komentāru veidošanu par notikumiem Latvijā, Eiropas Savienībā un pasaulē;
- 5) izglītot iedzīvotājus un veicināt viņos pilsonisku izpratni par politikas, ekonomikas, kultūras, tiesību, vides, drošības un sociālajiem jautājumiem, nodrošinot to sistēmisku aptvērumu;
- 6) veicināt sabiedrības integrāciju un saliedētību uz latviešu valodas pamata;
- 7) nodrošināt latviešu valodas saglabāšanu, attīstību un lietošanu, tās kā valsts valodas funkcionēšanu pilnā apjomā, it sevišķi veicinot latviešu valodas kā visu Latvijas iedzīvotāju kopējās saziņas valodas lietošanu;
- 7¹) nodrošināt latgaliešu rakstu valodas kā vēsturiska latviešu valodas paveida un lībiešu valodas kā pirmiedzīvotāju valodas saglabāšanu, aizsardzību, attīstību un lietošanu;
- 8) nodrošināt latviešu kultūras attīstību, it sevišķi veicinot oriģinālrādījumu veidošanu latviešu valodā;
- 9) veicināt cieņu pret latviešu valodu, popularizēt Latvijas vēsturi un kultūras vērtības;
- 10) sekmēt nacionālās identitātes apzināšanos Latvijas, Eiropas un globālajā telpā, kā arī reģionālās un lokālās identitātes izpausmes un attīstību Latvijā;
- 10¹) nodrošināt ar diasporu saistītu norišu atspoguļošanu;
- 11) saskaņā ar normatīvajiem aktiem pastāvīgi nodrošināt politiskajām partijām un politisko partiju apvienībām iespēju izteikt savu viedokli, kā arī iespēju veikt aģitāciju un sniegt informāciju pirms vēlēšanām un tautas nobalsošanas;
- 12) novērtēt, saglabāt un izplatīt nacionālo un Eiropas kultūras mantojumu;
- 13) ar dokumentāriem un mākslinieciskiem līdzekļiem veicināt Latvijas vēstures un mūsdienu procesu izpratni un veidot priekšstatu par nākotnes attīstības iespējām;
- 14) nodrošināt bērnu un jaunatnes auditorijai atbilstošus informācijas, izglītības, kultūras un izklaides resursus;
- 15) veidot vidi brīvām un viedokļu ziņā daudzveidīgām diskusijām par sabiedrībai būtiskiem jautājumiem;
- 16) attīstīt mūsdienīgus un daudzveidīgus žanrus un formātus;
- 17) veicināt dažādu sabiedrības grupu pārstāvju līdzdalību programmu un raidījumu satura veidošanā;
- 18) paredzēt raidījumus mazākumgrupām un cilvēkiem ar īpašām vajadzībām;
- 19) paredzēt atsevišķu raidījumu pieejamību cilvēkiem ar redzes un dzirdes traucējumiem;
- 20) nodrošināt plašai auditorijai būtisku notikumu (politisku, sociālu, kultūras, sporta u.c.) tiešu atspoguļojumu;
- 21) iekļaut programmu un raidījumu saturā reģionālo elektronisko plašsaziņas līdzekļu sagatavoto informāciju, kas atbilst attiecīgā sabiedriskā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa mērķiem un uzdevumiem;
- 22) nodrošināt atbildīgu un ilgtspējīgu žurnālistiku, kas garantē informācijas izpēti un analīzes kvalitāti un veicina profesionālo cilvēkresursu attīstību;
- 23) veikt ierakstus, lai nodrošinātu kultūrvēsturiskā mantojuma saglabāšanu;
- 24) paredzēt ekumēnisku dievkalpojumu atspoguļojumu.

(2) Sabiedrisko pasūtījumu pilda sabiedriskie elektroniskie plašsaziņas līdzekļi. Atsevišķu raidījumu vai programmu veidošanu atbilstoši Elektronisko plašsaziņas līdzekļu nozares attīstības nacionālajai stratēģijai Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome var konkursa kārtībā nodot citiem elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem, ja kopējā izmaksu summa šiem elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem sabiedriskā pasūtījuma izpildei attiecīgajā kalendārajā gadā nepārsniedz 15 procentus no sabiedriskā pasūtījuma īstenošanai piešķirtajiem līdzekļiem. Elektroniskais plašsaziņas līdzeklis pastāvīgi nodrošina nošķirtu raidlaika un finanšu uzskaiti programmas daļai, kura tiek veidota sabiedriskā pasūtījuma ietvaros, un programmas daļai, kura netiek veidota sabiedriskā pasūtījuma ietvaros.

(3) Raidījumu satura, izņemot ziņu raidījumu saturu, veidošanai paredzēto līdzekļu izlietojuma principi un struktūra tiek noteikta Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes izstrādātā nolikumā.

(4) Sabiedriskā pasūtījuma apjoms elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem, kas nav sabiedriskie elektroniskie plašsaziņas līdzekļi, atbilst ikgadējā valsts budžeta apakšprogrammā piešķirtajiem līdzekļiem. Par šā sabiedriskā pasūtījuma izpildi tiek slēgts līgums uz laiku, kas nepārsniedz vienu saimniecisko gadu, izņemot šā panta piektajā daļā minēto gadījumu.

(5) *(Izslēgta no 01.01.2020. ar 20.06.2018. likumu. Sk. Pārejas noteikumu 35. punktu)*

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 18.04.2013., 21.11.2013., 24.04.2014., 20.06.2018. un 05.11.2020. likumu, kas stājas spēkā 01.12.2020.)

XIV nodaļa. Maksas televīzijas pakalpojuma nodrošināšana zemes apraidē

(Nodaļas nosaukums 14.02.2013. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 15.03.2013.)

72.pants. Maksas televīzijas pakalpojuma sniegšana

(1) Maksas televīzijas pakalpojumu sniedz konkursa kārtībā izraudzīts viens elektroniskais plašsaziņas līdzeklis, kura piedāvāto programmu izplatīšana zemes apraidē ciparformātā notiek, izmantojot valsts akciju sabiedrības "Latvijas Valsts radio un televīzijas centrs" sniegtos pakalpojumus. Šis nodaļas noteikumi neattiecas uz vietējiem elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem, kuriem izsniegta apraides atļauja televīzijas programmas izplatīšanai zemes apraidē ciparformātā.

(2) Konkursa nolikumu apstiprina Ministru kabinets. Konkursa nolikumā nosaka maksas televīzijas pakalpojuma sniedzējam izvirzāmās prasības, vērtēšanas kritērijus, konkursa norises kārtību, termiņu, uz kādu tiek piešķirtas tiesības nodrošināt maksas televīzijas pakalpojumu, maksu par raidošo tīklu izmantošanu maksas televīzijas programmu izplatīšanai ciparformātā un citus ar konkursa norisi saistītos jautājumus.

(3) Maksas televīzijas pakalpojuma sniedzēju nosaka Ministru kabineta izveidota starpinstitucionāla komisija, kuras sastāvā iekļauti pārstāvji no Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes, Satiksmes ministrijas, Kultūras ministrijas un Konkurences padomes. Komisijas nolikumu apstiprina Ministru kabinets.

(4) Vērtējot pretendentes maksas televīzijas pakalpojuma sniegšanai, ņem vērā pieredzi televīzijas programmu nodrošināšanā galalietotājiem, klientu apkalpošanas servisa pieejamību valsts teritorijā, finanšu nodrošinājumu un stabilitāti, pakalpojuma nodrošināšanas stratēģiju, kā arī citus konkursa nolikumā noteiktos kritērijus.

(5) Konkursa rezultātu apstiprina ar Ministru kabineta rīkojumu. Ministru kabineta rīkojumu var pārsūdzēt Administratīvajā rajona tiesā Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā. Rīkojuma pārsūdzēšana neaptur tā darbību.

(14.02.2013. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 15.03.2013. Sk. Pārejas noteikumu 23.punktu)

73.pants. Maksas televīzijas pakalpojuma sniedzēja pienākumi un ierobežojumi

(1) Maksas televīzijas pakalpojumu sniedz atbilstoši šim likumam, konkursa nolikumam un Elektronisko plašsaziņas līdzekļu nozares attīstības nacionālās stratēģijas prasībām.

(2) Tiesības nodrošināt maksas televīzijas pakalpojuma sniegšanu nedrīkst nodot trešajām personām.

(3) Sniedzot maksas televīzijas pakalpojumu, maksas televīzijas pakalpojuma sniedzējs nodrošina:

1) klientu diennakts apkalpošanas zvanu centra darbību;

2) maksas programmu klientu uzskaiti, apkalpošanu un pieprasītā pakalpojuma sniegšanu atbilstoši saistībām pret lietotāju un atbilstoši izsniegtajām retranslācijas atļaujām;

3) televīzijas programmas signāla padošanu valsts akciju sabiedrībai "Latvijas Valsts radio un televīzijas centrs" tālākai izplatīšanai ar zemes raidītājiem ciparformātā saskaņā ar savstarpēji noslēgtu līgumu.

(4) Maksas televīzijas pakalpojumu tehnoloģiski nodrošina tā, lai klienti var turpināt izmantot esošās uztveršanas iekārtas. Ieviešot jaunas televīzijas tehnoloģijas, tiek pieļauta citu uztverošo iekārtu izmantošana.

(5) Maksas televīzijas pakalpojuma sniedzējs katru gadu līdz 30.jūnijam iesniedz Nacionālajai elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomei informāciju par maksas televīzijas pakalpojuma sniegšanas atbilstību konkursa piedāvājumā iekļautajai pakalpojuma nodrošināšanas stratēģijai.

(6) Ja maksas televīzijas pakalpojuma sniedzējs plāno ģeogrāfiskās aptveršanas paplašināšanu, tas līdz kalendārā gada 31.martam iesniedz valsts akciju sabiedrībai "Latvijas Valsts radio un televīzijas centrs" ģeogrāfiskās aptveršanas paplašināšanas pieprasījumu. Maksas pieaugumu, kas saistīts ar minētā pieprasījuma nodrošināšanu un ko nosaka saskaņā ar Ministru kabineta apstiprināto tarifu aprēķināšanas metodiku, sedz maksas televīzijas pakalpojuma sniedzējs.

(7) Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome uzrauga maksas televīzijas pakalpojuma sniegšanas atbilstību šā likuma un konkursa nolikuma prasībām.

(14.02.2013. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 15.03.2013. Sk. Pārejas noteikumu 23.punktū)

74.pants. Maksas televīzijas pakalpojuma sniedzējam piešķirto tiesību anulēšana

Ministru kabinetam ir tiesības anulēt maksas televīzijas pakalpojuma sniegšanas tiesības, ja:

1) maksas televīzijas pakalpojuma sniedzējs savu darbību izbeidzis;

2) maksas televīzijas pakalpojuma sniedzējs neievēro šā likuma 73.panta noteikumus vai konkursa nolikumā ietvertos pienākumus;

3) maksas televīzijas pakalpojuma sniedzējs neizpilda konkursa piedāvājumā iekļautās pakalpojuma nodrošināšanas stratēģijas mērķus.

(14.02.2013. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 15.03.2013. Sk. Pārejas noteikumu 23.punktū)

75.pants. Jauna maksas televīzijas pakalpojuma sniedzēja apstiprināšana

(1) Ja Ministru kabinets ir anulējis maksas televīzijas pakalpojuma sniedzējam piešķirtās tiesības, tas sešu mēnešu laikā apstiprina konkursā izraudzītu citu maksas televīzijas pakalpojuma sniedzēju.

(2) Līdz brīdim, kad stājas spēkā Ministru kabineta rīkojums par jauna maksas televīzijas pakalpojuma sniedzēja apstiprināšanu, darbu turpina līdzšinējais maksas televīzijas pakalpojuma sniedzējs.

(14.02.2013. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 15.03.2013. Sk. Pārejas noteikumu 23.punktū)

XV nodaļa. Administratīvie pārkāpumi elektronisko plašsaziņas līdzekļu jomā un kompetence administratīvo pārkāpumu procesā

(Nodaļa 04.06.2020. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 16.06.2020. Nodaļa stājas spēkā 01.07.2020. Sk. Pārejas noteikumu 38. punktu)

76. pants. Programmu uzskaites, glabāšanas un ierakstīšanas noteikumu pārkāpšana

Par šajā likumā noteikto elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmu uzskaites, glabāšanas un ierakstīšanas noteikumu pārkāpšanu piemēro brīdinājumu vai naudas sodu fiziskajai personai no četrām līdz divdesmit naudas soda vienībām, bet juridiskajai personai — no desmit līdz divsimt naudas soda vienībām.

(04.06.2020. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 16.06.2020. Pants stājas spēkā 01.07.2020. Sk. Pārejas noteikumu 38. punktu)

77. pants. Radio un televīzijas raidījumu nenodrošināšana ar tulkojumu valsts valodā

Par radio vai televīzijas raidījuma nenodrošināšanu ar tulkojumu valsts valodā, ja šis likums uzliek pienākumu nodrošināt šādu tulkojumu, piemēro brīdinājumu vai naudas sodu juridiskajai personai no divdesmit astoņām līdz tūkstoš naudas soda vienībām.

(04.06.2020. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 16.06.2020. Pants stājas spēkā 01.07.2020. Sk. Pārejas noteikumu 38. punktu)

78. pants. Audio un audiovizuālo komerciālo paziņojumu sniegšanas vai izplatīšanas noteikumu pārkāpšana

Par šajā likumā noteiktās kārtības pārkāpšanu audio un audiovizuālo komerciālo paziņojumu sniegšanā vai izplatīšanā piemēro brīdinājumu vai naudas sodu fiziskajai personai no septiņām līdz divdesmit astoņām naudas soda vienībām, bet juridiskajai personai — no četrpadsmit līdz tūkstoš četrsimt divdesmit naudas soda vienībām.

(04.06.2020. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 16.06.2020. Pants stājas spēkā 01.07.2020. Sk. Pārejas noteikumu 38. punktu)

79. pants. Elektronisko plašsaziņas līdzekļu darbības pamatnosacījumu pārkāpšana

(1) Par elektroniskā plašsaziņas līdzekļa darbības neatbilstību elektroniskā plašsaziņas līdzekļa iesniegtajiem un šajā likumā paredzētajiem televīzijas un radio programmu darbības pamatnosacījumiem piemēro brīdinājumu vai naudas sodu fiziskajai personai no desmit līdz simt naudas soda vienībām, bet juridiskajai personai — no simt līdz divtūkstoš naudas soda vienībām.

(2) Par elektroniskā plašsaziņas līdzekļa darbības neatbilstību elektroniskā plašsaziņas līdzekļa iesniegtajiem un šajā likumā paredzētajiem darbības pamatnosacījumiem attiecībā uz pakalpojumu pēc pieprasījuma piemēro brīdinājumu vai naudas sodu fiziskajai personai no desmit līdz simt naudas soda vienībām, bet juridiskajai personai — no simt līdz divtūkstoš naudas soda vienībām.

(04.06.2020. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 16.06.2020. Pants stājas spēkā 01.07.2020. Sk. Pārejas noteikumu 38. punktu)

80. pants. Elektronisko plašsaziņas līdzekļu un televīzijas programmu izplatīšanas pakalpojumu sniedzēju darbībai noteikto aizliegumu un ierobežojumu pārkāpšana vai pienākumu neievērošana

(1) Par šajā likumā noteikto aizliegumu un ierobežojumu pārkāpšanu vai pienākumu neievērošanu attiecībā uz elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmu veidošanu vai pakalpojumu sniegšanu pēc pieprasījuma piemēro brīdinājumu vai naudas sodu fiziskajai personai no desmit līdz simt naudas soda vienībām, bet juridiskajai personai — no simt līdz divtūkstoš naudas soda vienībām.

(2) Par šajā likumā televīzijas programmu izplatīšanas pakalpojumu sniedzējiem noteikto aizliegumu un ierobežojumu pārkāpšanu vai uzlikto pienākumu neizpildīšanu piemēro brīdinājumu vai naudas sodu fiziskajai personai no desmit līdz simt naudas soda vienībām, bet juridiskajai personai — no simt līdz divtūkstoš naudas soda vienībām.

(04.06.2020. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 16.06.2020. Pants stājas spēkā 01.07.2020. Sk. Pārejas noteikumu 38. punktu)

81. pants. Elektronisko plašsaziņas līdzekļu pakalpojumu reģistrācijas un paziņošanas noteikumu pārkāpšana

(1) Par elektroniskā plašsaziņas līdzekļa programmas apraidi vai retranslāciju bez Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes izdotas apraides vai retranslācijas atļaujas, kā arī par tādu programmu retranslāciju, kuras nav iekļautas Latvijā retranslējamo audio un audiovizuālo programmu sarakstā, piemēro brīdinājumu vai naudas sodu fiziskajai personai no divdesmit līdz simt četrdesmit naudas soda vienībām, bet juridiskajai personai — no simt līdz divtūkstoš astoņsimt naudas soda vienībām.

(2) Par elektroniskā plašsaziņas līdzekļa audiovizuāla pakalpojuma pēc pieprasījuma sniegšanu bez paziņojuma iesniegšanas Nacionālajai elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomei piemēro brīdinājumu vai naudas sodu fiziskajai personai no desmit līdz simt četrdesmit naudas soda vienībām, bet juridiskajai personai — no divsimt līdz divtūkstoš astoņsimt naudas soda vienībām.

(04.06.2020. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 16.06.2020. Pants stājas spēkā 01.07.2020. Sk. Pārejas noteikumu 38. punktu)

82. pants. Kompetence administratīvo pārkāpumu procesā

Administratīvā pārkāpuma procesu par šā likuma 76., 77., 78., 79., 80. un 81. pantā minētajiem pārkāpumiem veic Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome.

(04.06.2020. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 16.06.2020. Pants stājas spēkā 01.07.2020. Sk. Pārejas noteikumu 38. punktu)

Pārejas noteikumi

1. Ar šā likuma spēkā stāšanos spēku zaudē Radio un televīzijas likums (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1995, 20.nr.; 1996, 22.nr.; 1997, 11., 23.nr.; 1998, 24.nr.; 1999, 5., 22., 24.nr.; 2001, 6.nr.; 2002, 22.nr.; 2003, 12.nr.; 2005, 2.nr.; 2009, 2., 3., 21.nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 193.nr.).

2. Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome ir Nacionālās radio un televīzijas padomes tiesību un saistību pārņēmēja.

3. Tie Nacionālās radio un televīzijas padomes locekļi, kuri atbilstoši Radio un televīzijas likumam ievēlēti pirms šā likuma spēkā stāšanās dienas, turpina pildīt pienākumus kā Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes locekļi līdz tā termiņa beigām, uz kādu tie tika ievēlēti atbilstoši Radio un televīzijas likumam, kā arī — pēc minētā termiņa beigām — līdz jaunās Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes pilna sastāva izveidošanai, bet ne ilgāk kā līdz 2012.gada 1.februārim. Šie nosacījumi par Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes locekļa pilnvaru termiņa pagarināšanu nav attiecināmi uz gadījumiem, kad Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes locekļa pilnvaras beidzas atbilstoši šā likuma 59.panta otrās daļas 1., 3. vai 4.punkta nosacījumiem.

(08.09.2011. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 14.09.2011.)

4. Līdz 2010.gada 1.septembrim Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome pieņem lēmumu par bezpeļņas organizācijas sabiedrības ar ierobežotu atbildību "Latvijas Radio" un bezpeļņas organizācijas sabiedrības ar ierobežotu atbildību "Latvijas Televīzija" pārveidošanu par valsts sabiedrību ar ierobežotu atbildību "Latvijas Radio" un valsts sabiedrību ar ierobežotu atbildību "Latvijas Televīzija", kā arī apstiprina šo sabiedrību statūtus, kas atbilst normatīvo aktu prasībām par sabiedrību pieteikšanu ierakstīšanai komercreģistrā. Ne vēlāk kā 10 dienu laikā no šajā punktā minētā lēmuma pieņemšanas dienas bezpeļņas organizācija sabiedrība ar ierobežotu atbildību "Latvijas Radio" un bezpeļņas organizācija sabiedrība ar ierobežotu atbildību "Latvijas Televīzija" iesniedz Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistram pieteikumu par to ierakstīšanu komercreģistrā kā valsts sabiedrību ar ierobežotu atbildību "Latvijas Radio" un valsts sabiedrību ar ierobežotu atbildību "Latvijas Televīzija". Līdz attiecīgo sabiedrību ierakstīšanai komercreģistrā to uzņēmējdarbība veicama atbilstoši tiem likumiem, saskaņā ar kuriem šīs sabiedrības darbojās līdz 2004.gada 31.decembrim.

5. Līdz 2011.gada 1.janvārim Latvijas Radio un Latvijas Televīzija izstrādā nolikumu par sabiedriskā pasūtījuma veidošanai paredzēto līdzekļu izlietojumu.

6. Līdz 2013.gada 31.decembrim piemērojami Ministru kabineta 2008.gada 2.septembra noteikumi Nr.714 "Kārtība, kādā tiek ieviesta elektronisko sabiedrības saziņas līdzekļu veidoto programmu apraide ciparformātā", ciktāl tie nav pretrunā ar šo likumu.

7. Līdz 2011.gada 1.decembrim reģionālie un vietējie elektroniskie plašsaziņas līdzekļi var turpināt savu televīzijas programmu zemes apraidi analogajā formātā ar saviem tehniskajiem līdzekļiem.

8. Pēc 2011.gada 1.decembra, bet ne ilgāk kā līdz 2015.gada 30.jūnijam reģionālie un vietējie elektroniskie

plašsaziņas līdzekļi var turpināt savu televīzijas programmu zemes apraidi analogajā formātā ar saviem tehniskajiem līdzekļiem, ja tas attiecīgajā frekvencē ir tehniski iespējams un netraucē televīzijas programmu apraidei ciparformātā, iepriekš saskaņojot to ar valsts akciju sabiedrību "Elektroniskie sakari".

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 14.02.2013. likumu, kas stājas spēkā 15.03.2013.)

9. Šo pārejas noteikumu 7. un 8.punktā minētie elektroniskie plašsaziņas līdzekļi klasificējami atbilstoši šā likuma 10.panta pirmās daļas un 11.panta prasībām.

10. Šo pārejas noteikumu 7. un 8.punkts nav attiecināms uz tiem elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem, kuri nodibināti pēc šā likuma spēkā stāšanās dienas. Šādu elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmu zemes apraide nodrošināma ciparformātā.

11. Lai uzsāktu zemes apraidi ciparformātā, elektroniskais plašsaziņas līdzeklis pārreģistrē iepriekš saņemtās apraides atļaujas un retranslācijas atļaujas zemes apraidei. Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome minētajās atļaujās, ja nepieciešams, izdara grozījumus. Pārreģistrējot iepriekš saņemtās apraides atļaujas, vietējam elektroniskajam plašsaziņas līdzeklim apraides atļaujā iekļauj nosacījumu par kopēja raidītāja izmantošanu, ja pieejamais frekvenču spektra resurss vairāku vietējo elektronisko plašsaziņas līdzekļu televīzijas programmu raidīšanai ciparformātā vienā ģeogrāfiskajā teritorijā neļauj noteikt atsevišķus frekvences piešķirumus.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 14.02.2013. likumu, kas stājas spēkā 15.03.2013.)

12. Līdz 2013.gada 31.decembrim elektronisko plašsaziņas līdzekļu televīzijas programmu zemes apraides raidīšanas daļu ciparformātā nodrošina šā likuma 72.pantā noteiktais komersants. Līdz 2012.gada 31.decembrim Ministru kabinets izstrādā un iesniedz Saeimai likumprojektu, kas paredz nosacījumus, ar kādiem no 2014.gada 1.janvāra elektroniskie plašsaziņas līdzekļi vai nu izvēlēsies komersantu, kas nodrošinās viņu programmu izplatīšanu, vai paši nodrošinās savu programmu zemes apraidi ciparformātā.

13. Ministru kabinets līdz 2011.gada 1.janvārim izstrādā un iesniedz Saeimai likumprojektus par nepieciešamajiem grozījumiem citos likumos.

14. Līdz šā likuma 18.panta trešajā daļā un 19.panta otrajā daļā minēto Ministru kabineta noteikumu spēkā stāšanās dienai, bet ne ilgāk kā līdz 2011.gada 1.janvārim piemērojami Ministru kabineta 2009.gada 22.decembra noteikumi Nr.1617 "Noteikumi par apraides atļaujas, retranslācijas atļaujas, speciālās atļaujas (licences) kabeļtelevīzijas un kabeļradio (radiotranslācijas) darbībai izsniegšanas un pārreģistrācijas valsts nodevu", ciktāl tie nav pretrunā ar šo likumu.

15. Šajā likumā lietotais termins "elektroniskais plašsaziņas līdzeklis" atbilst citos normatīvajos aktos lietotajiem terminiem "radio", "televīzija" un "raidorganizācija".

16. Šā likuma 28.panta piektā daļa un 32.panta otrā un trešā daļa piemērojama no 2011.gada 1.janvāra.

17. Šā likuma 71.panta otrā daļa piemērojama no 2012.gada 1.janvāra. Līdz 2011.gada 31.decembrim attiecībā uz sabiedriskā pasūtījuma izpildītājiem ir piemērojams tiesiskais regulējums, kāds attiecībā uz nacionālā pasūtījuma izpildītājiem bija noteikts šo pārejas noteikumu 1.punktā minētā Radio un televīzijas likuma 56.pantā.

18. *(Izslēgts ar 18.04.2013. likumu, kas stājas spēkā 22.05.2013.)*

19. No 2013.gada 31.marta līdz 2013.gada 31.decembrim šā likuma 19.panta sestajā daļā minētie nosacījumi netiek piemēroti attiecībā uz komerciālo nacionālo elektronisko plašsaziņas līdzekļu televīzijas programmu pievadīšanu attiecīgās kabeļtelevīzijas abonentiem.

(04.10.2012. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 20.10.2012.)

20. *(Izslēgts ar 21.11.2013. likumu, kas stājas spēkā 30.11.2013.)*

21. Šā likuma grozījumi par 13.panta izteikšanu jaunā redakcijā, 19.panta papildināšanu ar 1.¹ daļu, kā arī par 18.panta septītās daļas un 19.panta trešās daļas izteikšanu jaunā redakcijā stājas spēkā 2014.gada 1.janvārī.

(14.02.2013. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 15.03.2013.)

22. Līdz 2013.gada 31.martam Ministru kabinets izdod šā likuma 72.panta otrajā daļā minēto konkursa par maksas televīzijas pakalpojuma sniegšanu nolikumu un trešajā daļā minētās starpinstitucionālās komisijas nolikumu.

(14.02.2013. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 15.03.2013.)

23. Šā likuma 72., 73., 74. un 75.pantu (redakcijā, kas stājas spēkā 2013.gada 15.martā) neattiecinā uz zemes apraidi ciparformātā un uz to nodrošinošo Ministru kabineta apstiprināto komersantu līdz 2013.gada 31.decembrim. Attiecībā uz zemes apraidi ciparformātā līdz 2013.gada 31.decembrim piemērojami šā likuma 72., 73., 74. un 75.panta, izņemot 72.panta piektās daļas, noteikumi tādā redakcijā, kādā tie bija spēkā 2013.gada 14.martā.

(14.02.2013. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 18.04.2013. likumu, kas stājas spēkā 22.05.2013.)

24. Elektroniskie plašsaziņas līdzekļi, kuriem izsniegtajā apraides atļaujā noteiktais iedalījums pēc aptveršanas zonas neatbilst šā likuma normām, līdz 2014.gada 31.decembrim pārreģistrē apraides atļauju.

(18.04.2013. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 21.11.2013. likumu, kas stājas spēkā 30.11.2013.)

25. Šā likuma grozījumi par 19.panta sestās daļas izteikšanu jaunā redakcijā, 19.panta papildināšanu ar 6.¹ un 6.² daļu, kā arī grozījums par 19.panta septītās daļas izslēgšanu stājas spēkā 2014.gada 1.janvārī.

(21.11.2013. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 30.11.2013.)

26. Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome līdz 2013.gada 31.decembrim pieņem šā likuma 60.panta pirmās daļas 14.¹ punktā minēto lēmumu, ar kuru apstiprina galalietotājiem bez maksas izplatāmo programmu sarakstu. Līdz attiecīgā lēmuma spēkā stāšanās dienai galalietotājiem bez maksas izplatāmo programmu saraksts tiek noteikts atbilstoši šo pārejas noteikumu 6.punktā minētajiem Ministru kabineta noteikumiem.

(21.11.2013. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 30.11.2013.)

27. Tāda elektroniskā plašsaziņas līdzekļa radio programma, kuram izsniegtajā radio programmas apraides atļaujā ir noteikts vai no tās izriet, ka radio programmas daļa valsts valodā nedrīkst būt mazāka par 51 procentu, sākot ar 2017.gada 1.janvāri, ir valsts valodā. Elektroniskais plašsaziņas līdzeklis, kura radio programma, sākot ar 2017.gada 1.janvāri, ir valsts valodā, līdz 2016.gada 31.decembrim pārreģistrē savu apraides atļauju. Pārreģistrētā apraides atļauja stājas spēkā 2017.gada 1.janvārī.

(23.10.2014. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.12.2015. un 17.12.2015. likumu, kas stājas spēkā 19.01.2016.)

28. Elektroniskais plašsaziņas līdzeklis, kuram izsniegtajā radio programmas apraides atļaujā ir noteikts vai no tās izriet, ka radio programmas daļa valsts valodā ir 50 procenti vai drīkst būt mazāka par 50 procentiem, izvēlas, vai tā izplatītās radio programmas valoda, sākot ar 2017.gada 1.janvāri, būs valsts valoda vai svešvaloda, un līdz 2016.gada 31.decembrim pārreģistrē savu apraides atļauju. Pārreģistrētā apraides atļauja stājas spēkā 2017.gada 1.janvārī.

(23.10.2014. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.12.2015. un 17.12.2015. likumu, kas stājas spēkā 19.01.2016.)

28.¹ Elektroniskā plašsaziņas līdzekļa radio programmas apraides atļauja, kas pārreģistrēta atbilstoši šā likuma pārejas noteikumu 27. vai 28.punktam (redakcijā, kas stājas spēkā 2014.gada 26.novembrī), stājas spēkā 2016.gada 1.janvārī. Līdz 2016.gada 31.decembrim elektroniskais plašsaziņas līdzeklis var saglabāt iepriekš izsniegtajā radio programmas apraides atļaujā noteikto valodas lietojumu, ja līdz 2016.gada 15.janvārim par to paziņojis Nacionālajai elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomei.

(17.12.2015. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 24.12.2015.)

29. Ja elektroniskais plašsaziņas līdzeklis, kuram izsniegtajā radio programmas apraides atļaujā ir noteikts vai no tās izriet, ka radio programmas daļa valsts valodā ir 50 procenti vai drīkst būt mazāka par 50 procentiem, nav izvēlēties, vai tā izplatītās radio programmas valoda, sākot ar 2017.gada 1.janvāri, būs valsts valoda vai svešvaloda, un

nav līdz 2016.gada 31.decembrim pārreģistrējis savu apraides atļauju, šā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa radio programma, sākot ar 2017.gada 1.janvāri, ir valsts valodā. Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome līdz 2017.gada 15.janvārim šajā punktā minētajam elektroniskajam plašsaziņas līdzeklim uz likuma pamata izsniedz jaunu radio programmas apraides atļauju.

(23.10.2014. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.12.2015. un 17.12.2015. likumu, kas stājas spēkā 19.01.2016.)

30. Elektroniskais plašsaziņas līdzeklis, kas radio programmas apraides atļauju saņēmis pirms šā likuma 33.panta otrajā un trešajā daļā noteikto ierobežojumu spēkā stāšanās, šos ierobežojumus ievēro no 2016.gada 1.janvāra.

(23.10.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 26.11.2014.)

31. Grozījums šā likuma 5.panta pirmajā daļā par vārdu "likumu" "Par valsts un pašvaldību kapitāla daļām un kapitālsabiedrībām" aizstāšanu ar vārdiem "Publiskas personas kapitāla daļu un kapitālsabiedrību pārvaldības likumu" stājas spēkā 2015.gada 1.janvārī.

(23.10.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 26.11.2014.)

32. Šā likuma 19.panta divpadsmitās un trīspadsmitās daļas noteikumus piemēro no 2017.gada 1.jūlija. Līdz attiecīgajai dienai elektroniskie plašsaziņas līdzekļi, kas veic televīzijas programmu retranslāciju, Nacionālajā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomē saņem nepieciešamās retranslācijas atļaujas.

(17.12.2015. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 19.01.2016.)

33. Grozījumi šā likuma 22.pantā, kas paredz iesniegt Nacionālajai elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomei paziņojumu par elektroniskā plašsaziņas līdzekļa pakalpojuma pēc pieprasījuma sniegšanas uzsākšanu, nav attiecināmi uz tiem elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem, kuri līdz šo grozījumu spēkā stāšanās dienai ir reģistrēti Nacionālajā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomē kā elektronisko plašsaziņas līdzekļu pakalpojumu pēc pieprasījuma sniedzēji.

(17.12.2015. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 19.01.2016.)

34. Šā likuma 39.¹ pants, grozījumi 42. panta pirmajā daļā, kas paredz izslēgt otro teikumu, 42. panta trešā daļa, grozījumi 47. panta pirmajā daļā, kas paredz izslēgt otro teikumu, 47. panta trešā daļa un 66. panta septītā daļa stājas spēkā 2021. gada 1. janvārī. Plānojot valsts budžetu, ir paredzams šiem grozījumiem atbilstošs finansējums.

(20.06.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 12.07.2018. Minētie grozījumi iekļauti likuma redakcijā uz 01.01.2021.)

34.¹ Šā likuma 39.¹ pants, 42. panta trešā daļa, 47. panta trešā daļa, 66. panta septītā daļa (2018. gada 20. jūnija likuma redakcijā) zaudē spēku vienlaikus ar Sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu un to pārvaldības likuma spēkā stāšanos.

(10.12.2020. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 17.12.2020. Minētie grozījumi iekļauti likuma redakcijā uz 01.01.2021.)

35. Šā likuma grozījumi par 13. panta pirmās daļas 3. punkta un sestās daļas izteikšanu jaunā redakcijā, šā panta papildināšanu ar septīto daļu, 60. panta pirmās daļas papildināšanu ar 14.² punktu, 61. panta papildināšanu ar otro un trešo daļu un grozījums par 71. panta piektās daļas izslēgšanu stājas spēkā 2020. gada 1. janvārī. Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome līdz 2019. gada 30. jūnijam iesniedz Saeimas Cilvēktiesību un sabiedrisko lietu komisijai ziņojumu par komercdarbības atbalsta pasākuma saskaņošanas gaitu ar Eiropas Komisijas Konkurences ģenerāldirektorātu. Ja nepieciešams, Ministru kabinets līdz 2019. gada 30. septembrim sagatavo un iesniedz Saeimai likumprojektus, lai nodrošinātu komercdarbības atbalsta kontroles normu īstenošanu.

(20.06.2018. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 03.10.2019. likumu, kas stājas spēkā 09.10.2019.)

35.¹ Līdz 2019. gada 31. decembrim Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome organizē no 2020. gada 1. janvāra galalietotājiem bez maksas zemes apraidē ciparformātā izplatāmo televīzijas programmu sarakstā iekļauto programmu izplatīšanu, piemērojot šo pārejas noteikumu 35. punktā minēto tiesību normu noteikumus redakcijā, kas stāsies spēkā 2020. gada 1. janvārī.

(03.10.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 09.10.2019.)

36. Šā likuma grozījumi par 21.⁸ panta papildināšanu ar otro, trešo un ceturto daļu stājas spēkā 2019. gada 1. janvārī. Plānojot valsts budžetu, ir paredzams šiem grozījumiem atbilstošs finansējums.

(20.06.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 12.07.2018.)

37. Elektroniskais plašsaziņas līdzeklis, kas saņēmis apraides atļauju, retranslācijas atļauju vai paziņojis par pakalpojumu pēc pieprasījuma sniegšanu, iesniedz Nacionālajai elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomei informāciju par tā patieso labuma guvēju līdz 2018. gada 31. decembrim.

(20.06.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 12.07.2018.)

38. Šā likuma XV nodaļa stājas spēkā vienlaikus ar Administratīvās atbildības likumu.

(04.06.2020. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 16.06.2020.)

39. Šā likuma grozījumi par 19. panta papildināšanu ar 12.¹ daļu stājas spēkā 2021. gada 1. jūlijā.

(11.06.2020. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 06.07.2020. Minētais grozījums iekļauts likuma redakcijā uz 01.07.2021.)

40. Šā likuma grozījumi par 1. panta 29. punkta, 2. panta otrās daļas 3. punkta, 15. panta trešās daļas, 24. panta septītās un astotās daļas, 28. panta piektās daļas, 48. panta pirmās daļas otrā teikuma, 62. panta un XII un XIII nodaļas izslēgšanu; grozījums 57. panta trešajā daļā par vārdu "tai skaitā sabiedriskā pasūtījuma nodrošināšanai" izslēgšanu, grozījums 60. panta pirmās daļas 14. punktā par vārdu "sabiedriskā pasūtījuma veidošanā un izpildes uzraudzībā, kā arī" izslēgšanu, grozījums 63. panta pirmajā daļā par vārdu "sabiedriskā pasūtījuma un" izslēgšanu, grozījums 28. pantā par tā otrās daļas otrā teikuma un trešās daļas ceturta teikuma papildināšanu ar vārdiem "kā arī Sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu un to pārvaldības likuma 8. panta trešajā un ceturtajā daļā minētajā gadījumā", kā arī 5. panta jaunā redakcija stājas spēkā vienlaikus ar Sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu un to pārvaldības likumu.

(10.12.2020. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 17.12.2020. Minētie grozījumi iekļauti likuma redakcijā uz 01.01.2021.)

Informatīva atsauce uz Eiropas Savienības direktīvām

(14.02.2013. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 02.06.2016. un 05.11.2020. likumu, kas stājas spēkā 01.12.2020.)

Likumā iekļautas tiesību normas, kas izriet no:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2002.gada 7.marta direktīvas 2002/22/EK par universālo pakalpojumu un lietotāju tiesībām attiecībā uz elektronisko sakaru tīkliem un pakalpojumiem (Universālā pakalpojuma direktīva);
- 2) Eiropas Parlamenta un Padomes 2009.gada 25.novembra direktīvas 2009/136/EK, ar ko groza direktīvu 2002/22/EK par universālo pakalpojumu un lietotāju tiesībām attiecībā uz elektronisko sakaru tīkliem un pakalpojumiem, direktīvu 2002/58/EK par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē un regulu (EK) Nr. 2006/2004 par sadarbību starp valstu iestādēm, kas atbildīgas par tiesību aktu īstenošanu patērētāju tiesību aizsardzības jomā;
- 3) Eiropas Parlamenta un Padomes 2010.gada 10.marta direktīvas 2010/13/ES par to, lai koordinētu dažus dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos paredzētus noteikumus par audiovizuālo mediju pakalpojumu sniegšanu (Audiovizuālo mediju pakalpojumu direktīva);
- 4) Eiropas Parlamenta un Padomes 2014.gada 3.aprīļa direktīvas 2014/40/ES par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz tabakas un saistīto izstrādājumu ražošanu, noformēšanu un pārdošanu un ar ko atceļ direktīvu 2001/37/EK;
- 5) Eiropas Parlamenta un Padomes 2017. gada 15. marta direktīvas (ES) 2017/541 par terorisma apkarošanu un ar ko aizstāj Padomes pamatlēmumu 2002/475/TI un groza Padomes lēmumu 2005/671/TI;
- 6) Eiropas Parlamenta un Padomes 2018. gada 14. novembra direktīvas (ES) 2018/1808, ar ko, ņemot vērā mainīgos tirgus apstākļus, groza direktīvu 2010/13/ES par to, lai koordinētu dažus dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos paredzētus noteikumus par audiovizuālo mediju pakalpojumu sniegšanu (Audiovizuālo mediju pakalpojumu

direktīva).

Likums Saeimā pieņemts 2010.gada 12.jūlijā.

Valsts prezidenta vietā Saeimas priekšsēdētājs G.Daudze

Rīgā 2010.gada 28.jūlijā

© Oficiālais izdevējs "Latvijas Vēstnesis"